

DICEMBRE

1965

c e c a

SI

OS

IS

SS

ES

AS

RS

SS

EE

1	P.Ovečka, S.J.	14	La Chiesa in Corea
			Notizie dal Concilio e dal mondo cattolico
2	P.Feřt, S.J.		Intervista con S.E.Mons.Mořkovský
3	P.Feřt		Lettera pastorale dei Vescovi della ČSR
4	P.Feřt		Da una settimana all'altra -B.Charbel M.
6	P.Ovečka		Paolo VI agli osservatori al Concilio
			L'Ultima Congregazione Generale del Concilio
7	P.Ovečka		Publica Sessione del Concilio
	S.Em.Card.Beran		Per la festa dell'Immacolata
8	P.Ovečka		Conclusione del Conc.Ec.Vat. II
9	P.Feřt		L'Intervista con S.Ecc.Mons.Mořkovský
10	P.Feřt		Il bilancio del Concilio
11	P.Feřt		Da una settimana all'altra
			Per la Terza Domenica dell'Avvento
12	P.Feřt		L'Omelia per la Terza Domenica
13	P.Feřt		L'Intervista con S.Ecc.Mons.Žák
14	P.Ovečka		I Benedettini di Emauz a Norcia
15	P.Feřt		Il Bilancio del Concilio /2/
16	P.řek Feřt		Messaggio del Concilio alle donne ed agli
			Uomini di Cultura e di scienza
17	P.Ovečka		Dichiarazione comune di Paolo VI e di
			Atenagora I

18	P.Feřt	Il Card-Wyszyński invita i cattolici Cechi alle celebrazioni del Millenio
20	P.Ovečka	Notizie dal Vaticano - Messaggio agli Uomini politici
21	P.Feřt	Messaggio ai sofferenti e poveri Thomas Merton scrive ad un amico in ČSR
22	P.Ovečka	Il messaggio ai lavoratori Notizie dal Vaticano
23	P.Feřt	Il Messaggio di Paolo VI
24	Emmo Card.Beran	Per le feste di S.Natale
27	P.Ovečka	Il Natale nel Vaticano e nel mondo
28	P.Feřt	Il Messaggio di Natale di Sua Santità /1/
29	P.Feřt	" " " " " " " /2/
30	P.Feřt	" " " " " " " /3/
31	P.Ovečka	Per la fine del anno Canti natalizi di varie nazioni

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 1-12-65

Poz. o křesťanství a jeho vývoji - soudce Agnelli.

Sv. Otec Pavel VI. se zúčastní ekumenické slavnosti v bazilice sv. Pavla.

Slavnost se koná v bazilice sv. Pavla, a je obětována za jednotu křesťanů.

Jsou na ni povzáni všichni koncilní Otcové a pozorovatelé křesťanských církví. Mše svatá na začátku čtvrtého koncilního zasedání bude sloužena ke cti sv. Josefa za jednotu Církve; v sobotu ke cti sv. Jana Křtitele, jejž papež Jan zvláštním způsobem vzýval při zahájení koncilu, a ježí umysl:

(aut) : za všechny, kdo jsou pronásledováni. Úterní koncilní mše svatá byla obětována za všechny, kdo zahynuli ve válkách tohoto 20. století. (it.)

V bazilice sv. Petra byl odhalen nový pomník papeže Pia XI. Je to dílo sochaře Nagniho. Dřívejší pomník (Kanony) od Messiny byl převezen do Lateránského paláce.

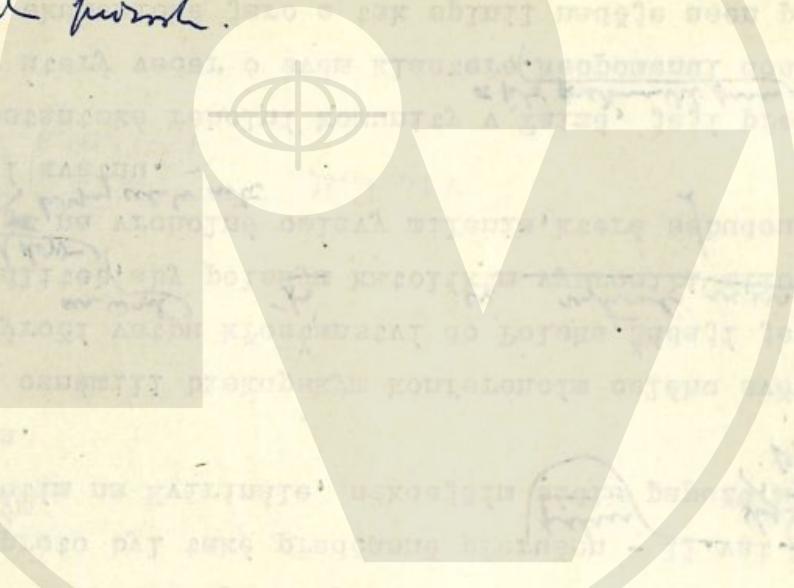
(Smayat) (Karel Černý) (vem palác u Kvirinálu)
President Italské republiky uspořádal (přijetí ke cti koncilních Otoců, a pozorovatelů a laiků posluchačů. Přijetí se zúčastnilo na 1500 osob, mj. 61 kardinálů, italský ministerský předseda Moro, předsedové senátu a poslanecké sněmovny. Novináři ve svých komentářích poukazují na velký rozdíl mezi zakončením I. (XXX) a II. vat. koncilu. Koncil konal svá zasedání za neustálého nebezpečí vpádu Garibaldiho vojsk do Papežského státu a do Říma, a proto byl také předčasně přerušen - II. vat. koncil končí přátelským slavnostním přijetím na Kvirinále, někdejším sídle papežů, které jim sjednocená Itálie vzala.

Polští biskupové oznámili biskupským konferencím celého světa, že příští rok slaví 1000. výročí vstupu křesťanství do Polska. Žádají je, aby za Polsko obětovali den modliteb, aby polským katolíkům vyprosili milost věrnosti své víře (zvou na vrcholné oslavy milenia, které se budou konat v Čenstochové v měsíci květnu).

Zakladatel protestantské řeholní komunity v Taizé, její převor Roger (XXX) Schutz mluvil ve úterý večer o svém klášteře. Neopomněl dodat, že koncil vyvolal ve světě ekumenické jaro a tak splnil naděje asem papeže Jana.

V Leopoldville v Kongu zahájily společným zasedáním svůj nový akademický rok katolická universita Lovanium a státní universita, která má sídlo v Stanleyville, ale pro neklid v zemi už třetí rok koná své přednášky v budovách katolické university. Kat. universita Lovanium má letos 251 profesorů z 20 zemí; 31 profesorů jsou Afričané. Studentů bude letos na 2000; loni jich bylo 1300. 92 studentů letos skončilo svá studia.

9 listopadu z ČSR.; mrs. Tonetta, Larich, Nezv. a Polný, kteří
ve středu hlyží původního arc. bisk. Beneš v hlyži Nezvou.
Látky u tě i s jinými hlyžemi, které měly původně výstavu,
jich Roberta, USA a Vancouverské, ale vše k hlyži h. m. české
mimo vloženého původně.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

(Kresťanské hře)

Církev v Koreji.

Není tomu dávno, dostal se mi do rukou dopis dvou mladých manželů z ČSR, můžeme říci konvertitů; pocházejí z rodiny sice katolické, ale nábožensky zcela lhostejné, a právě zesměšňování ~~nýboženství~~ a boj proti němu je přivedly k víře. Uprstřed "nás povzbuzuje jen to, píší, že věříme, že celém světě máme bratry, kteří věří v téhož Ježíše jako my." Jedním ze způsobů, jak v sobě upevňovat tento svazek s bratřími, kteří věří v téhož Ježíše jako my, může být přimínat si úmysly Apoštolátu modlitby; ženě všech, kdo své práce a modlitby obětuje za růst a rozvoj mystického těla Kristova, k němuž patříme my, na umysly zvlášt odporučené svatým Otcem. Všimněme si dnes misijního úmyslu: týká se Korey, i tam máme bratry a sestry, kteří věří v téhož Ježíše jako my.

Dějiny katolické Církve mají jednu zvláštnost: nebyli to kněží, kteří tam nesli zvěst o Kristu, ale laici, japonští vojáci, kteří začátkem 17. století obsadili Koreu. Těžko říci, jaký vliv měla přítomnost katolických vojáků - jeden rok byl s nimi i kněz ~~P. Jakub Španěl~~ P. Řehoř Gaspard; když japonští vojáci si vedli z Korey rukojmí, byli mezi nimi už katolíci, a mezi japonskými mučedníky, prohlášeny za blahoslavené r. 1862, je 9 Korejců. V 17. století se Korea octila v područí Číny; členové korejského vyslanectví v Pekingu přinesli do své vlasti první katechismus; knížka vyvolala velké nadšení a v Seulu se vytvořila první skupinka osob, které podle ní chtěli zařídit svůj život. Teprve r. 1794 vstoupil do Korey první křesťanský kněz, Číňan P. Jakub Ču; v Seulu našel křesťanskou obec o 4000 duší. Církev tam zasadila kořeny, a nevytrhlo je ani znova a znova se vracející i krvavé pronásledování; smrtí zaplatili svůj pokus vstoupit do země tři francouzští misionáři r. 1839. R. 1925 bylo prohlášeno za blahoslavené 78 osob, které položily za víru svůj život. To už v Koreji byla rozdělena na několik apoštolských vikariátů a prefektur. Po druhé světové válce se Korea zase objevila na prvních stránkách deníků: sever byl dán do správy sovětských úřadů a jih Američanů. Když r. 1950 Američané odtáhli, vrhla na jih komunistická vojska. Na milión bylo mrtvých a 8 milionů lidí se octlo bez přistřeší. Se zemí trpěla i Církev: mnoho kněží a řeh. sester bylo zavražděno nebo zahynulo při pochodu smrti na sever; mezi oběťmi byl i ap. delegát. R. 1953 se do země vrátil klid; však byl jen částečný. Od toho roku začal nečekaný rozkvět katolické Církve: Počet věřících vzrostl ze 150 000 na 600 000. Vrcholem tohoto

rozvětu bylo r. 1962 zřízení vlastní hierarchie s 3 arcibiskupstvími a 13 biskupstvími. Mnoho příčin by se dalo uvést, proč Církev ^{vlny} tolik roste: možná si především vzdělané třídy uvědomily, jak slabé jsou základy konfucianismu, ~~maximálnímu~~ korejského obyvatelstva náboženství většiny, možná ale ~~je~~ obětavost a ochota, s nimiž katolíci celého světa pomohli korejskému obyvatelstvu překonat jizvy války severu proti jihu. Velké zásluhy o to mají např. rakouskí katolíci, kteří pro Koreu obětují každoročně výsledek tzv. rodinného postního dne. Rychlý růst katolíků má ale též své stinné stránky není lehké dát všem čekatelům na křest rádné poučení o sv. víře, zvláště pro tože - jako všude jinde - i v Koreji je nedostatek misionářů a kněží. Upevnění katolické Církve ^{její} další rozvěk ^{na} ~~na~~ ve výtrvalost ve víře korejských katolíků - to jsou úmysly, které budou před našimi duševními zraky v měsíci prosinci, aby korejský národ našel v Kristově nauce své štěstí věčné i časné.
---- ~~hlavn. kněz...~~

Na úterním generální kongregaci II. vat. sněmu Otcové desetkrát hlasovali o schématu dekretu O misijní činnosti Církve. Výsledek tří hlasování byl už uveřejněn, ostatní budou ohlášeny na zasedání ve čtvrtek. Rímský tisk nečecká ^{stvoř} hlasování ~~na~~ žádná překvapení, spíše věnuje pozornost některým významnějším změnám, které v dekretnu byly učiněny - Tak např. se podává nová jaká ~~je~~ definice pojmu misie: Misiemi nazýváme vše, co podnikají hlasatelé evangelia, kteří jsou posláni Církví, jdou do celého světa s pověřením hlásat evangelium a upevňovat ^{Duch} ~~sázet~~ Církve u národů a nebo společenství, která ještě v Krista nevěří. Komise, která vypracovala dekret, přijala žádost 461 Otců, aby do ústředního církevního orgánu, který řídí misijní činnost, byli pojati ^{i ti kdo se misijní činností opravdu zabývají:} biskupové, zástupci řeholních společností a vedoucí papežských misijních spolků; a budou v ní mít hlasovací právo. Někteří biskupové chtěli, aby měli i jistou moc ^{před} ~~pisovat~~; to bylo odmítnuto, protože římská kurie je výkonný orgán sv. Otce, a nemá moc zákonodárnou. Povolání dalších biskupů ^{z generálních} představených misijních společností jistě patří do rámce reformy římské kurie. Katoličtí Misionáři se nabádají k opravdu ekumenické spolupráci s vyznavači a misionáři jiných křesťanských vyznání; a nebude to jen spolupráce na poli sociálním a charitativním, např. při budování nemocnic nebo při hospodářských podnicích; mají ^{spolu} ~~spolu~~ i na oblastech přímo souvisejících s náboženským životem, např. dovoluje se stavba kostelů, které by sloužily katolíkům i jiným křest. církvím. Dekret O misijní činnosti Církve bude novou magna charta katolické ~~pro všechny~~

Ještě něčeho si novináři všímají: elektronkové ~~přístroje~~^{sluchátky} přístroje sítí které při veřejném zasedání počítaly hlasů ~~biskupů~~, se zmýlily; ale vinu na tom nesou biskupové, kteří nepoznamenali svůj hlas dost důrazně, takže přístroje jejich znamení nezachytily.^X Při dekredu O laickém apoštolátě hlasovalo ne 2307 Otců, jak bylo ohlášeno, ale 2342; 2340 odpovědělo ano, dva ~~ne~~, non placet. Gen.tajemník mons.Felici připomněl Otcům, aby se nebáli ~~záplat~~ přitlačit na hlasovací lístek a jasně zaznamenat svůj hlas.

blanek

*~~Si ráda když~~

Hlas. dleky když připomínám - myslím k tomu

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlásu

ústav pro studium
totalitních režimů

160

Vzpomínka k dvacátému výročí:

5. prosince 1945 zemřel v Praze prelát Dr. Otto Stanovský. 1./XII.65.

Ve středu toho dne vzal Dr. O. Stanovský, přesný ve svém časovém rozvrhu breviář, aby se pomodlil nešpory a kompletář. U slov posledního žalmu se zamyslil: Dum anxiaretur cor meum.... Ano, srdce se mu bolestně svíralo. Dopoledne hrozilo vypověděti službu. Bolestný záchvat se může dostavit opět, snad poslední. Ale on s tím počítá. Proto se plně upíná k věčnosti, jako ve dnech, kdy ve vězení očekával výkon rozsudku smrti, a modlí se dále: Doufám, Pane, že ve Tvém stanu budu přebývati na věky... a věčně pěti Tobě chválu.

Znovu prudká bolest, smrtelná mědoba ho přepadá, ukládá se na lehátko. Sestra na chodbě záslechně zaúpění. Vejde a vidí bratra ležícího a zachycuje již jen několik posledních jeho vzdechů. Skonal. Závěrečná antifona breviáře Slavná Spasitele Matko - byla asi jeho prvním pozdravem na prahu věčnosti.

Jak byl rázný a čestný, o tom svědčí jeho vlastní stručná zpráva pro kapitulní archiv: "3. července 1942 o páté hodině ranní jsem byl zatčen ve svém bytu v Praze IV. Dne 28 prosince 1942 jsem byl odvezen z Pankráce do Berlína, Moabit. 21. ledna 1943 jsem byl odsouzen lidovým soudem pro velezradu k smrti a odvezen do Plötzensee do vězení smrti, kde jsem půl roku v okovech čekal na popravu. O milost jsem nežádal. 19 července 1943 jsem byl odvezen do káznice Straubing, kde jsem zůstal až do konce války. Vězenšký vrchní katolický farář Jindřich Weinzierl mi sdělil, že mi poprava hrozila do poslední chvíle. Do Prahy jsem se vrátil 1. června 1945..."

"Ani za miliony bych je nedal!" - to byla jeho radostná slova, když ukazoval na pruhy a hrabolky v zápěstí, které mu zůstaly po okovech, v nichž půl roku čekal na popravu. Viděl v nich připomínu hodin, ve kterých byl ve svém životě nejbliže Spasiteli. Byl jediný z kněží, který se vrátil s těmito jizvami, a proto snad konal takřka symbolické úkony, když se nakrátko objevil opět mezi námi jako zmrvýchvstalý. Svýma osvobozenýma rukama nad národem vyzdvihl staroboleslavské Paladium, jež přenesl do Prahy k děkovným slavnostem. Těma rukama každodenně rozdával tolik dobra nemocným a unaveným a jeho posledním duchovním úkonem bylo požehnání, které poslal mrtvým vítězům 17. listopadu od svatovítského katafaľku. Pruhы a hrabolky v zápěstí zvlášt výrazně se projevily v raky na rukou růžencem ovinutých a s tímto velikonočním pojmenováním byly uloženy 10. prosince 1945 do svatovojtěšské půdy břevnovského hřbitova jako símě z nejvzácnějších.

Jaká byla podoba k smrti odsouzeného? Tělesně kost a kůže obalená věženskými hadry se širokými člutými portami; tvář zarostlá až k nepoznání. Pod tímto popelem spoluveznové viděli svatodušně planoucí duši. Vynímám několik postřehů ze vzpomínek, které mi zaslali jeho nejbližší ve Straubingu, kde pracoval dvě léta v káznici. "Jest lehké být gentlemanem v míru, v dobrých poměrech, ale těžké je být takovým o hladu, neoděný a zbavený všeho, co civilisace a kultura dává člověku, jako tomu bylo tam. A on byl gentlemanem i tam: dokonalý, příkladný. Muž velkých vědomostí, zkušeností, hlubokého lidského citu, opravdové, procítěné a lidsky prosté víry. Vždy klidný, pokorný, k druhým bratrský v tom nejčistším slova smyslu. A přitom mužný, nikdy neuhybající, nezadal své důstojnosti před našimi mučiteli." A právě jeho zvlášt oblažovali svými pozornostmi. Brutalitu pěstí přemáhal vítězstvím ducha, povýšeností a hrdostí křestana, jenž ví, že pakonec promluví sám Boh. Když přišel do káznice, tázal se ho jeden z věznů, jaké měl po tu dlouhou dobu po odsouzení k smrti pocity a představy, čekaje na popravu. Odpověděl: "Na smrt jsem se těšil. To mohu říci a to mě uklidňovalo před popravou, že jsem ani na chvíli nechoval nenávisti proti nim." Na různé stěsky odpovídalo: "Pomsta je Boží - ale trestat je lidské a oni musí být potrestáni." Sám však po svém návratu domů vystupoval jako hlasatel lidskosti věda, že zlo se novým zlem nikdy nevymítí. Sám osobně dovedl křesťanský odpouštět. - Jaké bylo jeho zaměstnání v káznici? "Rok jsem s ním pracoval v párně; byla to taková odporná práce, párat krvavé, špinavé uniformy, svezené do káznice. Od července 1944 do osvobození jsme byli v pověstré kolně; z toho měl každý vězen strach, jak z těžké práce 12 hodin denně, ze zimy, kdy omrzávaly ruce, nohy i obličeji, tak z cholerickeho vrchního dozorce. Kolna byla zlá, zabiják vysílených. Pan prelát pracoval s námi, nosil těžké pytly, balíky, skládal kyslíkové lahve, tahali jsme těžké vozy a stroje. Často pod těžkou břemenem říkal: Již nemohu, -na okamžik odpočinul, ale šel dál." Ze vzpomínek Jana Lebedy a Ant. Stříže/

Chtěli jsme, drazí posluchači, využít přítomnosti biskupů českého původu v Římě, abychom Vám je mohli představit alespoň na dálku a aby vám pověděli něco o svých dojmech z koncilu i o své práci ve svých diecézích. Dnes tu máme jako velmi vzácného hosta: Jeho Excelenci njdp. biskupa Jana Mořkovského z Texasu ve Spojených státech severoamerických. Narodil se v texasské Praze. Na tabuli u silnice napsáno Prague, nýbrž PRAHA, a v krásném kamenném kostele zasvěceném Panně Marii Nanebevzaté dovedou tak krásně zpívat česky, jako nikde jinde po celé české Americe. Je to zvláště rodina Bílých, která má o to tak velikou zásluhu. Z této rozvětvené rodiny žije a pracuje v arcidiecézi San Antonio 5 velebných pánu Bílých: Edmund, Eduard, Jan, Lambert, Václav. ~~ZXZKMMY~~ Praha bývala semeništěm kněžských a řeholních povolání. Krajané ji s láskou nazývají Matička Praha a svátek Panny Marie nanebevzaté býval a ještě je /třebaš už ne v tak velikém-rozě sahu - českou národní poutí texasskou. Pan biskup Mořkovský má také jednoho bratra kněze Msg Aloise Mořkovského, který je duchovním generálním rádcem Texasské katolické jednoty žen, ~~a~~ Pan biskup je duchovním vůdcem a reprezentantem všech českých katolíků v Severní Americe a po smrti pana opata Ambrože Ondráka protektorem Národního svazu českých katolíků, který se tolik zasloužil o Československo.

Radiovaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Speaker: Před interview krátká informace a představení posluchačům.

-ö-

1.- Excelence, Vy jste byl na všech celém zasedání II. vatikánského koncilu, ve všech čtyřech obdobích. Pamatujete se dobrě ještě na dobrého papeže Jana XXIIII., který koncil svolal a na účel, který tenkrát veden zvláště ním osvícením, ~~mu~~ vyhlášil. Myslíte, že koncilu se podařilo uskutečnit přání Jana XXIIII a naděje, které do něj skládal, anebo byly tyto naděje ještě překonány výsledky, které dozrávají v posledních schematech?

2.- Je ste americkým biskupem. Vaše Galveston-Houstonské biskupství je na území, které prožívá obrovské hospodářské, demografické a sociální přeměny: proto, že tam je umístěno hlavní ~~středisko~~ ^{centrum} pro výzkum světového prostoru NASA a pro nesmírně rychlé přibývání obyvatelstva. V čem vidíte nejdůležitější přínos koncilu pro práci ve Vaší diecézi?

3.- Vaše diecése, ležící na pobřeží mexického zálivu, je na hranicích Latinské Ameriky, kde žije největší část katolického obyvatelstva a kde se už řadu let projevuje kritická situace jak v ohledu náboženském tak i v ohledu národního hospodářském a sociálním. Jistě cítíte u Vás na jihu akutnost těchto problémů více než jinde. Ukazuje koncil cestu k vyřešení těchto otázek a podílí se také Vaše diecése nějak na pomocné akci pro latinskou Ameriku?

4.- Vím, že máte mnoho velkých problémů ve vlastní diecézi. Texas byl před padesáti roky skoro misijním územím a i dnes katolická Církev tvoří malou část obyvatelstva, žijete a pracujete často v opravdové diaspoře, uprostřed řady jiných vyznání a církví protestantských. Projevil se tam vliv osobnosti papeže Jana a koncilových usnesení a dal vznik vzájemné spolupráci v duchu ekumenismu? Jsou dobré naděje do budoucna?

5.- Galvestonský přístav před sto lety býval hlavní branou, kudy přicházeли vystěhovalci z Moravy a z Čech, aby pak táhli do středu Texasu a dále

Slyšeli jste interview s p. biskupem Mořkovským. - Dnes se konala 166. generální ~~konference~~ zasedání II. vatikánského sněmu, 39. ve 4tém období koncilu. - Zasedání bylo zahájeno slavnou koncelebrací několika biskupů z Brazílie, Itálie, Spojených států, z Peru, kteří právě dnes oslavovali kněžské nebo biskupské jubileum. Při mši svaté zpívali francouzští zpěváčkové zvaní 'A la Croix du Bois', ~~Armenia~~ přisluhovali a zpívali epištolu a evangelium bohoslovci papežské koleje Něpmucenum. || Práce zasedání řídil kardinál Lercaro. Byly ohlášeny výsledky ~~zasedání~~ posledních sedmi hlasování o schematu o missioňské činnosti, které ve svém celku bylo schváleno velikou většinou, pouze 18 hlasů negativních. Schema je připraveno, aby mohlo být promulgováno v úterý posledním veřejném zasedání koncilu v ~~punctu~~ 7. prosince. - Potom arcibiskup remešský František Marty referoval o posledních úpravách schematu o službě a životě kněží. Po jeho referátě došlo k hlasování, celkem 5 skrutiní, všechny výsledky jejsou ještě známy. - Rovněž v dnešním zasedání touloucký arcibiskup Gabriel Garrone jménem komise referoval o posledních úpravách schema tu o pastorální konstituci O Církvi v dnešním světě: nejvíce návrhů na úpravy se týkalo kapitol o atheismu, manželství a válce. || Předrobnější zprávy si můžete poslechnout ve vysílání slovenském a v zítřejším vysílání českém.

Při střední generální audienci mluvil svatý Otec Pavel VI. o Křízovu primátu lásky. - Dnes svatý Otec navštívil Římský velký seminář, kde posvětil novou seminární kapli a prohlédl si nově restaurované budovy. - Věza přijal svatý Otec zástupce Italské tiskové služby ANSA a promluvil k nim o důležitosti poslání tisku a odpovědnosti novinářů. —

Svatý Otec poslal blahopřejný list k osmdesátce kardinálovi Petrovi Ciriacimu, || prefektovi posvátné kongregace Koncilu, presidentovi papežské komise pro výklad ~~koncilu~~ kodexu církevního práva. || Kardinál Ciriaci jako III. apostolský nuncius v Československu se velmi zasloužil o dojednání tak zv. Modus vivendi mezi československou vládou a Vatikánem. —

V Paříži v kostele sv. Augustina se konalo noční bdění na modlitbách na památku padesátého výročí ~~mučednické~~ smrti Charles de Foucauld, zakladatele malých bratří Ježíšových. De Foucauld se v tomto kostele obrátil v říjnu 1866.

V dnešním pořadu vám přečteme pastýřský list biskupů - Otců koncilu z Říma k ukončení II. Vatikánského sněmu. - Závěrem zprávy z Vatikánu a z katolického světa. — *Ale nejdříve vám mluvíme s vás, že...*

DRAZÍ SPOLUBRATŘÍ A VĚŘÍCI!

„Posílám vám pozdravení svatých apoštolů Petra a Pavla“, tak nadepisovali své listy z Říma starí poutníci svým vzdáleným krajanům. Výslově užívali této formy pozdravu: „od svatých apoštolů“, ne jenom „od hrobu svatých“. Byli si totiž vědomi, že ve Věčném městě se cítí a prožívá tajemství nesmrtelnosti a stálosti Církve | zbudované na skále Petrově. Zde apoštol pro Krista zemřel na kříži, ale zde též jakoby neustále vstával z mrtvých ve svých nástupcích.

Víte všichni, že posvátná basilika svatopetrská v Římě dosud nikdy v dějinách neviděla představitele Církve - biskupy | shromážděné v takovém obrovském počtu, jako v době nynějšího všeobecného směru. Naplní se tu slova prorokova o duchovní hoře Sionu: „Světlo tvé vzešlo, Boží velebnost nad tebou září. Hle i když temnota přikrývá zemi, i když tma zahaluje národy, nad tebou se přece jen šíří zář Páně. ...V tvém světle budou putovat národy... Všichni se spojují, spěchají k tobě!“ /Is. 60,1-4/. V církevním sněmu vidívali církevní spisovatele velké a jakoby zázračné znamení pro pravost víry, jakoby pokračování divu svatodušního. „Může být vůbec něco na světě potěšitelnějšího“, píše sv. Basil Veliký /Ep.II,70,PG 32,433/, než vidět, jak se sešli lidé z tak rozličných míst světa, a kteří přesto k sobě lnou v jednotě lásky a v jedné harmonii Těla Kristova.“

To, co udivovalo v prvních stoletích Církve, udivuje i nás dnes. Kolem různých národů, ras a jazyků se tu spolu sešlo! Nikdy jsme se předtím neviděli a většinou ani o sobě neslyšeli. Každý z nás přichází z jiného prostředí, má jiné zájmy a starosti. Když se diskutovalo o problémech, každý směl a smí svobodně projevit své osobní mínění. Objevily se proto přirozeně a nutně i rozdíly v názorech, a přece při konečných usneseních nás všechny spojila jednota Ducha, jednota víry a jednota rozhodnutí. To, co bylo obtížné v kaž-

dém jiném shromáždění lidském, se snadno uskutečnilo v tomto. Je to divné? Svatý Basil, jehož text jsme vám právě citovali, se tomu ani nediví. Slovo Boží stvořilo zemi, Boží slovo dává život a jednotu celému vesmíru. Slovo Boží je zákon světa, který učinil z milionů a milionů hmotných bytostí jeden jediný harmonický celek, údivný svět země a hvězdných kruhů. Totéž slovo Boží pak stvořilo člověka a dalo mu vnitřní zákon mravní. Slovo Boží se nakonec vtělilo a přebývalo mezi námi. Sešli se tu zástupci Církve z celého světa, aby vydali svědectví slovu Božímu, a ono je **Náboženství** spojilo k jednotnému vyznání víry, k společnému usnesení.

Poslední a závěrečné zasedání koncilu bude letos na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie, dne 8. prosince. Je to symbolem pro nás. Slovo Boží je věčné. Ale bylo potřeba jedné čisté **č** dívky v Nazaretě, aby se Slovo stalo tělem, aby se stalo viditelným, hmatatelným, aby spasilo svět. Usnění koncilu jsou a budou věčným svědectvím **víry**. Ale tím není smysl našeho velkého dějinného sněmu ukončen. Je potřebí, aby se nyní jeho slova stala tělem, aby se **jeho rozhodnutí** stala viditelnými, hmatatelnými, aby se stala účinnou silou ke spáse dnešního světa. K tomu však je zapotřebí čistých duší, které by po příkladu Bohorodičky řekly ochotně: 'Staň se, budiž, ať se děje podle vašich slov, věříme totiž, že **jsou to** slova Kristova!'

Slova Kristova jsou slova Boží a jsou tedy už sama v sobě silou a zákonem v tomto světě. **Kdo** by jim mohl vzdorovat? Něbeská tělesa krouží podle zákonů setrvačnosti, voda neustále stéká s hor podle zákona gravitace, rostliny a zvířata se množí podle zákonů růstu, pohybu, dědičnosti. Není v přírodě tvora, který by slovu Božímu, to jest jeho zákonu, vzdoroval. A přece, jak říkají svatí Otcové, tato vzorná poslušnost Boha Tvůrce těší jen málo. **Jen** to totiž zákon nutnosti. Bůh je láska a miluje poslušnost dobrovolnou, svobodnou, z lásky. Tu mu však může dát jen rozumný tvor, anděl a člověk. 'Bůh je pravda a láska', píše jeden známý ruský duchovní spisovatel ze začátku 16. století, 'on vede všechny lidi od zpustlosti ke zbožnosti, nepoužívá přitom silného vojska ani násilí, netopí své protivníky ve vodě, ani je **neháze** do zapálených

domů, jeho činnost se projevuje tichostí, trpělivostí, pokorou, milosrdenstvím a láskou.

Drazí věřící, historická chvíle všeobecného sněmu se chýlí ku konci. Slovo jeho zaznívá. Nyní nastává však závažná povinnost pro nás všechny: biskupy, kněze i věřící, povinnost onoho svobodného podřízení. V liturgii často čleme slova: 'Podřídit se Bohu znamená kralovat.' Slovo Boží je totiž hybná síla světa, která všechno řídí k rozumnému cíli, k naší spáse a slávě.

Náš sněm nemá a nechce mít k disposici světské prostředky, aby si vymáhal zachovávání svých zákonů: Počítá s tichostí, trpělivostí a láskou všech křesťanů. Apoštolskou výzvou datovanou dne 4. listopadu tohoto roku žádá svatý Otec od všech věřících jen tu zbraň, která je pro vládu slova Božího ve světě jedině opravdu účinná: modlitbu, pokání, oběti. Neepochybuje o tom, že i věřící v našich zemích jeho hlasu rádi uposlechnou. 'Modlitby', praví svatý Otec, 'jsou jakoby živým dechem Církve, zvláště ty, které se obracejí k Duchu svatému.'

Vě všech diecézích a farnostech celého světa má se konat po tři dny před ukončením sněmu v kostelích zvláštní třídenní pobožnost.

Připojíme se tedy k tomuto společnému úsilí i my v našich zemích, abychom i my, podle slov sv. Cypriána /De oratione Domini ,23,PL 4,536/ byli 'lidem sjednoceným v jednotě Otce i Syna i Ducha svatého'. Nebo jak píše sv. Augustin: 'Lidstvem celým nechť proudí jedna jediná svatost, ať se stane chrámem Božím každý z nás a pak celé lidstvo bude chrámem jediným' /Epist.187, PL 33,844/. Tak se splní modlitba Ježíšova při poslední večeři, jeho nejkrásnější odkaz nám: 'Aby všichni jedno byli, jako Ty, Otče, ve mně, aby i oni byli jedno v nás,aby svět uvěřil, že s mne poslal Ty sám /Jan 17,21/.

Biskupové-Opcové koncilu Dr. Eduard Néczey Dr Robert Pobožný

Dr Ambrož Lazik Dr František Tomášek

posílají vám své požehnání :ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

totalitních režimů

Zprávy z Vatikánu a z Katolického světa. - Práce II. vatikánského koncilu se rychle chýlí ku konci: zbývají ještě dvě generální zasedání - sobotní a pondělní, 4.a 6. prosince, ve kterých budou Otcové hlasovat o posledních úpravách XIII. schematu O Církvi v dnešním světě. Navržené úpravy se týkaly především pojednání o atheismu, o manželství a o válce. Ačkoliv přes 200 Otců žádalo o výslovné odsouzení komunismu, komise nemohla vyhovět této žádosti, ale k místu, kde se odsuzuje atheismus, bylo v poznámkách upozorněno na dřívější odsouzení komunismu.^J V kapitole o manželství bylo učení vyjádřeno srozumitelněji pro dnešní mentalitu: bylo více zdůrazněn význam dětí a jejich výchovy, aniž by tím byl nějak zmenšen význam jiných účelů manželského života. O otázce kontroly početí koncil nechtěl rozhodovat, ale ponechal její definiční řešení svatému Oci. - Předobně i v kapitole o válce byly udělány některé změny, ale v podstatě zůstal text nezměněn. - Po schematu O kněžské službě a o kněžském životě bylo už hlasováno, ale nejsou známy ještě všechny výsledky.^J Ale podle prvních už oznámených výsledků možno soudit, že Otcové se budou řídit přáním referenta komise, který je žádal, aby svým hromadným skoro jednomyslným odhlasováním dekretu dodali novou odvahu kněžím a tak přispěli k jejich duchovnímu pokroku.

Svatý Otec Pavel VI. včera navštívil římský velký seminář v Lateráně, posvětil novou seminární kapli, ozdobil novou korunkami obraz Matky Boží uctívané pod titulem Mater fiduciae - Matka důvěry. V promluvě k alumnům zdůzvaznil veliký význam zdravé tradice v seminární výchově. Neopomněl věnoval zvláštní pozornost dělníkům, kteří pracovali na přestavbě a úpravě seminárních budov.^{II} Dnes navštívil novou filosofickou kolej Urbanovy university pro výchovu kleru z misijních zemí. -

Svatý Otec Pavel VI. poslal blahopřejný list k osmdesátce kardinálovi Petrovi Ciriacimu, prefektovi posvátné kongregace koncilu a presidentovi papežské komise pro výklad kodexu církevního práva. Kardinál Ciriaci, jako III. apoštolský nuncius v Československu se velmi zasloužil o dojednání tak zv. modu vivendi mezi československou vládou a Vatikánem. - Panu kardinálovi osobně blahopřáli také biskupové z Československa přítomní na koncilu.

nač (půlhodinovém)
Svatý Otec Pavel VI. přijal dnes v soukromem slyšení n.j.d.p. biskupy z Česko-slovenska přítomné na koncilu: ~~na koncilu: nejstaršími členy koncilu jsou XXXII. pátek XXXX. křížovým~~ a slovenské biskupy; nitranského dr. Eduarda Nezvadského, rožnavského dr. Roberta Pobožného, trnavského dr. Ambrože Lazika a pražského apoštolského administrátora dr. Františka Tomáška; po biskupech přijal i ostatní členy koncilové delegace, ~~kapitulního vikáře litoměřického kněze Eduarda Olivu, bratislavského kanovníka Štefana Zareckého a sekretáře n.j.d.p. biskupa nitranského Elenora File~~; promluvil s jednotlivými, udělil jim apoštolské požehnání a dal jim na památku růženec.

X

Jako nedlouze k tomé slavné obhoriční mernosti mohla
Otec Chorbela.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním českém pořadu uslyšíte po stručném ~~na~~ týdenním přehledu OD SOBOTY DO SOBOTY - VZPOMÍNKU K 20. Výročí smrti prelata dr. Otty Stanovského a Zakončíme duchovní aktualitou: ŽIJME A MODLEME SE S CÍRKVI, vníž tentokrát věnujeme pozornost novému blahoslavenci, maronitskému mnichovi Otcí Charbelovi Makloufovi.

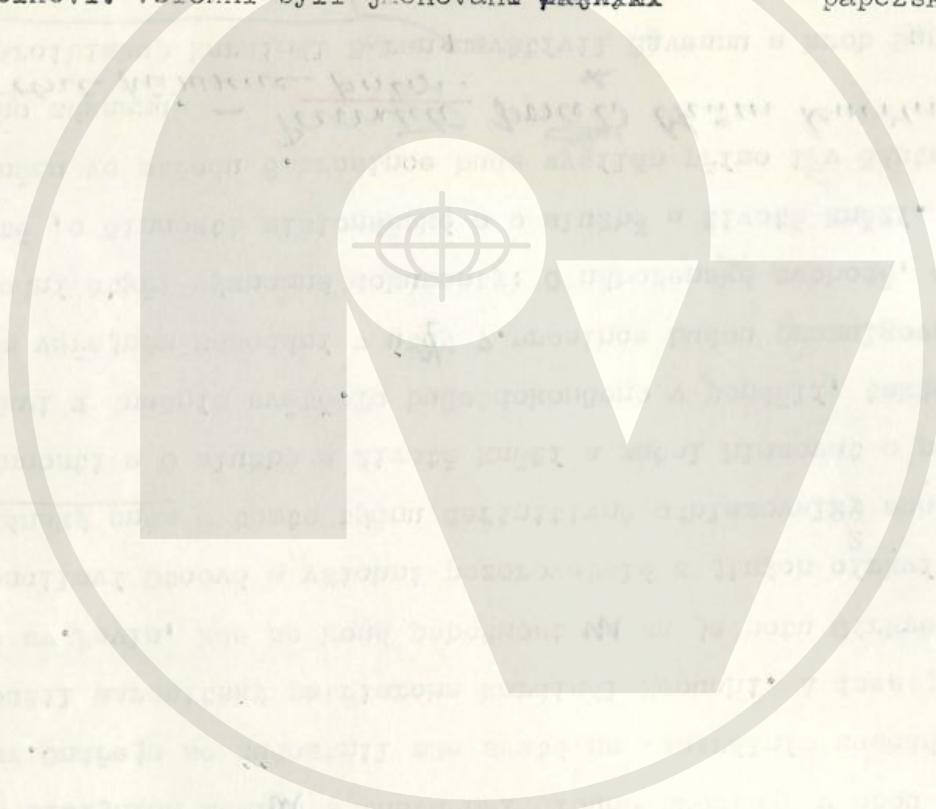
Dnes' Otec Pavel VI. odhalil -ö-
 OD SOBOTY DO SOBOTY.- Dnes, drahí přátelé, musíme být v našem týdenním přehledu velmi struční: Svatý Otec Pavel VI. v posledním týdnu každý den přijímal ~~radu~~ ~~tehdy~~ kardinálu a biskupů, měl ~~radu~~ ~~tehdy~~ promluv při nejrůznějších příležitostech v neděli ~~při mši svaté u sv. Petra pro účastníky valného zasedání Organisace pro výživu a zemědělství FAO, :bylo přítomno asi 900 delegátů z 86 zemí. Při střední generální audienci mluvil o primátu lásky. V tomto týdnu navštívil římský velký seminář a posvětil novou filosofickou kolej pro studenty z misijních zemí~~ a znova měl dlouhé proslov v obou ústavech. - O svátku sv. Ondřeje se zúčastnil mše svaté na generálním zasedání koncilu, kterou sloužil maronitský patriarcha kardinál Meouchi. A dnes je přítomen v bazilice sv. Pavla, kde se koná pobožnost za jednotu Církve, k níž jsou pozváni koncile Otcové a všichni pozorovatelé z jiných církví a vyznání.

II. vatikánský sněm v tomto týdnu definitivně odhlasoval ~~za~~ schemata O misionářské činnosti a O službě a životě kněží a začal hlasovat o posledním schemuatu O Církvi v dnešním světě. To bude dokončeno v pondělí, takže na posledním slavnostním veřejném zasedání v úterý 7. prosince budou promulgovány svatým Otcem poslední čtyři významné dokumenty: O náboženské svobodě, o církvi v moderním světě, o činnosti misionářské a o službě a životě kněží. Závěr II. vatikánského sněmu ve středu 8. prosince bude vysílán přímo i v částečných záběrech ze zvukového záznamu. — *Pozvalo* ~~chce~~ *Otcům kmenů* ~~členů~~ *členů* ~~členů~~ *členů* ~~členů~~ *členů*.

Pražský arcibiskup kardinál Beran navštívil Ravenu a hrob Dante Alighieriho na pozvání tamního arcibiskupa. Dával oběd biskupům z Československa a biskupům českého původu z jiných zemí v Nepomucenu. Měl mše svatou s promluvou v kostele sv. Bíbiány v den titulárního svátku a zúčastnil se také recepce, kterou dával president italské republiky pro koncile Otců na Kvirinálu. — Z cesty do Švýcarska, ~~na~~ o níž se vyjednávalo, sešlo pro nevhodné zimní počasí.

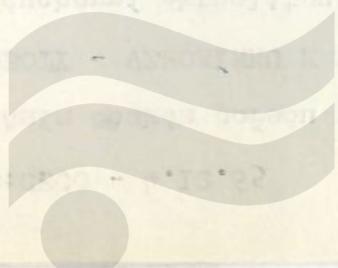
✓

Blahopřejeme novým českým monsignorům: D^r. Jaroslavovi Škarvadovi, osobnímu sekretářovi pana kardinála Berana, v důvěře Jaroslavovi Kubovcovi a a Jindřichovi Parolkovi. Všichni byli jmenováni ~~papežskými~~ čestnými tajnými papežskými komořími.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VZPOMÍNKA K DVACÁTÉMU VÝROČÍ SMRTI PANA PRELÁTA OTTY STANOVSKÉHO.

V středu 5. prosince 1945 vzal dr. Otto Stanovský, vždy přesný ve svém časovém rozvrhu, breviář, aby se pomodlil nešpory a kompletář. U slov posledního žalmu se zamyslil: Dum anxiaretur cor meum... Ano srdce se mu bolestně svíralo. Už dopoledne hrozilo, že zastaví službu. Bolestný záchvat se může dostavit opět, snad poslední. Ale on s tím počítá. Proto se plně upíná k věčnosti, jako ve dnech, když vězení očekával výkon rozsudku smrti, a modlí se dále: Doufám, pane, že ve tvém stanu budu přebývat na věky... a věčně pěti tobě chválu. - Znovu prudká bolest. Smrtelná mdloba ho přepadá, ukládá se na lehátko. Sestra na chodbě zaslechne zaúpění. Vejde a vidí bratra ležícího a zachycuje již jen několik posledních jeho vzdechů. Skonal. Závěrečná antifona breviáře: Slavná Spasitele Matko - byla asi jeho prvním pozdravem na prahu věčnosti!

Jak byl pan prelát Stanovský rázný a čestný, o tom svědčí jeho vlastní stručná zpráva pro kapitulní archiv: 3. července 1942 o páté hodině ranní jsem byl zatčen ve svém bytu v Praze IV. Dne 28. prosince 1942 jsem byl odvezen z Pankráce do Berlína, Moabit. 21. ledna 1943 jsem byl odsouzen lidovým soudem pro velezradu k smrti a odvezen do Plötzensee do vězení smrti, kde jsem půl roku v okovech čekal na popravu. O milost jsem nežádal. 19. července 1943 jsem byl odvezen do káznice Straubing, kde jsem zůstal až do konce války. Vězeňský vrchní katolický farář Jindřich Weinzierl mi sdělil, že mi poprava hrozila do poslední chvíle. Do Prahy jsem se vrátil 1. června 1945... —

„Ani za miliony bych je nedal!“ - to byla jeho radostná slova, když ukazoval na pruhy a hrbolinky v zápěstí, které mu zůstaly po okovech, v nichž půl roku čekal na popravu. Viděl v nich připomínu hodin, ve kterých byl ve svém životě nejblíže Spasiteli. Byl jediný z kněží, který se vrátil s těmito jizvami, a proto s nadějou konal takřka symbolické úkony, když se nakrátko objevil mezi námi jako zmrvýchvstalý. Svýma osvobozenýma rukama nad národem vyzdvíhl staroboleslavské Palladium, jež přenesl do Prahy k děkovným slavnostem. Téma rukama každodenně rozdával tolik dobra nemocným a unaveným. Jeho posledním duchovním úkolem bylo požehnání, které poslal mrtvým vítězům 17. listopadu od svatovítského

katafalku. Pruhý a hrboľky v zápěstí zvlášť výrazne se projevily v rakvi na rukou ružencem ovinutých a s tímto velikonočním poznamenáním byl uložen 10. prosince 1945 do svatovojtěšské půdy břevnovského hřbitova jako símě z nejvzácnějších. // Přečetli jsme ze Vzpomínek Antonína Stříže a Jana Lebedy/

Odpočívejte v pokoji ve věčném světle, pane preláte, a přimlouvejte se za nás

- ० -

60
34
—
94

Duchovní aktualita: ŽIJME A MODLEME SE SE S CÍRKVI. Myšlenky pro neděli.

Tuto neděli - druhou neděli adventní - se koná v bazilice sv. Petra v Římě slavnost blahořečení maronitského mnicha Otce Charbela Makloufa. Obojí slavnost - dopolední a odpolední ~~o~~ můžete sledovat v ~~bezprostředním~~^{živém} vysílání z vatikánské basiliky. Dopolední slavnost začíná v 10 hodin, odpolední v pět. Odpolední slavnosti se zúčastní svatý Otec Pavel VI. a početná delegace maronitského kleru a poutníci z Libanonu. Vatikánská stanice vysílá na obvyklých krátkých vlnách a na střední vlně 196 m.

-ö-

Evangelium druhé adventní neděle ústy samotného Krista Pána líčí gigantickou postavu askety a předchůdce Mesiášova |svatého Jana Křtitele: Co jste přišli vidět na poušť? - Rákos, kterým zmítá vítr sem a tam? Člověka oděného do jemných šatů? - Proroka? - Ano, víc než proroka. Na něj se vztahují slova Písma: Já posílám před tebou svého posla, aby ti připravil cestu! —

Každý světec je Kristovým poslem ve světě. Svým příkladem ~~a nekdy i životem~~ přibližuje Kristovu osobnost lidem své doby a pomáhá jim, aby šli za tím, který je pro nás Česta, Pravda a Život. - Platí to tím více o maronitském mnichu z řádu svatého Antonína v Libanonu. On kázal a káže především obětí svého života; ~~že~~ nemluvil mnoho, ale mnoho se modlil, on nic nenapsal, ale zapsal se za života i ~~p~~osmrти do srdcí tisíců svých krajanů nesmírnou dobrohou a láskou. Narodil se 8. května 1828 ve vesničce Biqa Kafra v severním Libanonu, ~~Pochází~~ z chudé rodiny, poslední z pěti dětí, kterému na křtu dali jméno Josef. V dvaceti třech letech oblékl 'andělské roucho' noviců maronitského řádu sv. Antonína: černou kutnu z hrubé látky, přepásanou řemenem z kozlí kůže. Přijal řeholní jméno Charbel byl to Edesský mučedník z II. století uctíván v maronitské církvi.) V 31 letech byl vysvěcen na kněze a žil ~~p~~ak šestnácti roků v klášteře sv. Marona. Nato dostal dovolení od představených, aby mohl začít poustevnický život v samotě a tichosti eremtitáže sv. apoštola Petra a Pavla v Annaya. Tam žil až do své smrti na štědrý den roku 1898: v modlitbě, ve strohých postech a pokání. - Nemáme ani jeho fotografií, ani jeho portrét. I svědectví jeho vřestevníků jsou tak kusá, že je nemožné podle nich nakreslit jeho fyzickou podobu,

(Za 21.12.65)

Hubený - kost a kůže, s hlavou skoro stále nakloněnou, s obličejem zakrytým. Zato jeho duchovní podoba: člověka svatého a dobrého, muže modlitby, kterého Pán rád vyslyší i v případech beznadějných - se vryla tím hlouběji do paměti věřících. Už za života, ale zvláště po smrti se stal nejznámějším divotvorcem na celém Blízkém Východě.

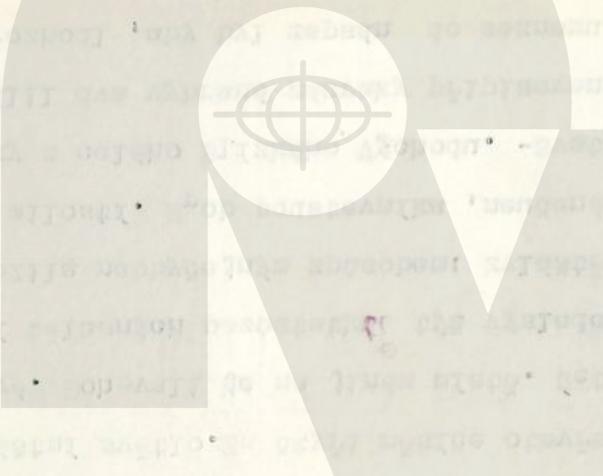
Byl to pátek, kdy se mladý Charbel vydal na cestu za Kristem. Pátek podle východní tradice je den, kdy Bůh stvořil Adama, kdy byl Adam vyhnán z pozemského ráje, kdy byl Adam vykoupen. - 16. prosince 1898, kdy kostevna sv. apoštola Petra a Pavla byla celá pod sněhem, našel Otec Makarius Otce Charbela, jak drží mešní kalich, který pevně tiskne zuby a rty, jak právě z něj přijal nejsvětější krev při mši svaté, kterou nedosloužil, poněvadž upadl do bezvědomí. Odnesli ho do jeho cely na polen dříví, která byla jeho lůžkem. Nezali ho v jeho černé mnišské kutně. Osm dní byl mezi životem a smrtí. V jasných chvílích se modlil a znova a znova obětoval svůj život spolu s Kristem. O vánočním svatvečeru odeslal jeho duše do nebe slavit vánoce, věčné vánoce!

Přechovali ho do společné krypty. Ale hned po smrti po celých 45 dní nad jeho hrobem zářilo zvláštní světlo. Za čtyři měsíce otevřeli hrob - našli tělo neporušené, jako živé. Přehovali je na jiném místě. Úcta k němu rostla. Při kazdém novém zkoumání tělesných pozůstatků tyž výsledek. Od roku 1950 milosti a uzdravení se množila neobyčejným způsobem: zvláště mnoho duchovních obrácení a duchovních milostí. Hrob poustevníka, neučeného, prostého, neznámého přitahoval poutníky z celého Blízkého Východu. -Svatý Otec Pavel VI. po dlouhém zkoumání schválil dva vybrané zázraky připisované Otci Charbelovi 23. listopadu t.r. a rozhodl, aby byl zapsán do seznamu blahoslavených.

Duchovně spojeni s ním můžeme dnes s tím větším užitkem se modlit po sv. přijímání mešní modlitbu: Nasycení duchovně výživným pokrmem pokorně tě prosíme, Pane: uč nás skrze účast v tomto tajemství pozemským věcem nepřikládat žádnou cenu a milovat věci nebeské. —

Podle přání svatého Otce Pavla VI. a vašich biskupů spojíte se v triduu
modliteb na poděkování za zdar koncilu a budeš tím vroucněji volat: O Duchu
svatý: utvrd naši mysl v pravdě a připrav k poslušnosti naše srdce, aby roz- /

3
Y.
hodnutí koncilu nalezla v nás velkomyslný souhlas a abychom je ochotně plnili
Učiň v naší době zázrak jakýchsi nových Létnic, jak o to prosil a v to tak
pevně doufal tvůj služebník doby papež Jan. Amen.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium
totalitních režimů

6-12-65 .. h. Rec ~~spomíná~~ o jednání křesťanů při "Th. ře. sv. Jana Dukla"

V sobotu odpoledne sv.Otec BYL PŘÍTOMEN pobožnosti za jednotu křesťanů.Pobožnost se konala za aktivní účasti též několika duchovních odloučených křesťanských církví v bazilice sv.Pavla, ~~apoštola národů~~; v sále při této bazili ce 25.ledna 1959 papež Jan ~~papež~~ poprvé ohlásil, že svolá II.vat.sněm.Pobožnosti se zúčastnilo 103 pozorovatelů, protestantů i pravoslavných, 4 patriarchové 4 kardinálů, ~~kněz~~ kardinál Baran, na 600 biskupů, též biskupové z ČSR a velký počet kněží i věřících,kteří zcela zaplnili baziliku.V rámci pobožnosti sv.Otec pronesl delší francouzský proslov; přítomné pozorovatele odloučených církví křesťanských,nazval bratry a přáteli v Kristu; vyslovil svou bolest nad jejich odjezdem:váš ^{ne} odjezd končí přátelské duchovní vztahy,které byly navázány vaší přítomností na koncilu; neuzavírá se rozhovor započatý v tichosti, zavazuje nás,abychom studovali, jak bychom v něm mohli užitečně pokračovat.Přátelství zůstává a zůstává též první ovoce setkání nakoncilu, totiž přesvědčení, že velký problém znovunastolení jednoty viditelné Církve všech, kdo mají to štěstí a odpovědnost, že se nazývají křesťany, musí být studován až do základů;nadešla k tomu hodina. Mnozí z nás už to věděli, dnes vzrostl počet těch, kdo tak smýšlejí, a to je velký pokrok." Svatý Otec nazval právě toto větší uvědomení otázky jednoty prvním ovocem koncilu a druhým je naděje, že tato otázku lze vyřešit, i když ne dnes,nebo hned zítra; pozvolna, po stupních, čestně, s velkomyslností. A to je velká věc.] Naučili jsme se znát ^{vás} poněkud lépe, a to nejen jako představitele vašich křesťanských vyznaání,ale jako křesťanská společenství, která žijí, modlí se a pracují ve jméně Křestově, jako systémy náboženských nauk a mentalit, a ^{Nejsou domalováni} dodejme ^{vélez} ^{ysoké} jako křesťanské poklady ^{velké} hodnoty. Přiznali jsme se k svým některým nedostatkům a nesprávným vzájemným citům; za ně jsme prosili (Boha) o prominutí a též vás;odhalili kryli jsme, že u jejich kořenů nebylo smýšlení vprav dě křesťanské, rozhodli jsme se ze své strany je napravit v ovzduší,které odpovídá škole Křestově; chceme zanechat polemiky, vedené předsudky a které je nejednou urážlivá; nekladem otázku jakési ~~prázdná~~ ješitné prestiže; hledáme spíše mít před očima opětovné napomenutí sv.Pavla:at' nejsou mezi vámi svář, řevnívost, hněvy, nevraživosti, pomluvy,našepťávačství, nadutosti, bouření."

Sv.Otec pak připomněl styky sv.Stolice s představiteli křesťanských církví zvl. ^{ne} ^{vzpomněl} své schůzky s ekumenickým patriarchou Atenagorem.To vše má velký historický význam a může být úvod k událostem ještě radostnějším.

II.vat.koncil mnoha způsoby vám vyšel vstříč: Otcové měli stále před očima vaši laskavou přítomnost; a to je vedlo, aby se vyvarovali jakýchkoliv slov která by mohla být vůči vám méně ohleduplná. Velkou radost nám působilo, že jsme se účastnili náboženských slavností konaných v rámci koncilu, ale též spolu s námi hledali ^{vhodný} výraz pro doktrinální i disciplinární otázky, které by odstranily překážky a otevřely stezky co nejšíří a nejrovnější, tak abychom dovedli lépe ocenit křesťanské náboženské dědictví, které uchováváte a rozvíjíte; kat.Církev podala svědectví o své dobré vůli pochopit vás a nechat se pochopit; neproneseš žádná odsouzení, ale zvala; nepoložila podmínky pro své očekávání, ani je neklade pro svou bratrskou službu pro pozdější, závazný rozhovor. Její touhou spolu s papežem ^{anem,} jemuž patří hlavní dík za tento náš proslov, nadějeplný a bratrský návrat, aby mohla slavit s vámi, s některými z vás konečně rozhodné setkání; uvědomuje si, že to je lidský spěch; že abychom došli ke kyženému cíli, ^{je ještě nutný} velký kus cesty, mnoho modliteb. Velký úspěch můžeme zaznamenat na konci tohoto koncilu: začali jsme se mít navzájem rádi; a dej Bůh, aby alespoň po tom poznal svět, že jsme jeho učedníky, protože jsme nastolili vzájemnou lásku.

Sv.Otec je pak ujišťoval, že kat.Církev je bude mít takto ráda i v budoucnu. "Nemyslete, že je necitelná a domýšlivá, když považuje za svou povinnost žárlivě uchovávat poklad víry, který nese s seou od začátků; neobviňujte ji, že tento poklad znetvořila nebo se mu stala nevěrnou, když ve svém rozjímání v něm odhalila pohatství pravdy a života; zříci se ho bylo by nevěrností." Od sv.Pavla, apoštola národů, dostala ^{první} výraz pro své pravdy; a vy víte s jakou pevností. Pravda ovládá nás všechny a všechny nás osvobodí; pravda je blízká, je blízka lásce." Sv.Otec končil přáním aby Bůh dopřál všem nám paprsek světla, abychom vždycky viděli cestu k pravdě.

V rámci pobožnosti za jednotu křesťanů v bazilice sv.Pavla, při níž sv.Otec ^{lze} pronese svůj proslov, ^{přečetl} jeden americký metodistický duchovní úryvek z knihy Kroniky; následoval anglický hymnus, který ^{ého} se užívá ^{lutereské} církve. Francouzský kat.kněz přečetl začátek 15.kap.listu sv.Pavla k Římanům. Po něm všichni zpívali žalm 122. Řeckopravoslavný archomandrita četl blahoslavenství podle sv.Matouše. Následoval proslov sv.Otce, a pak modlitba za Církev, za mír, za jednotu křesťanů, za všechny, kdo jsou v protivenství a bludu. Tyto modlitby se předmodlivali holandský starokatolický duchovní a anglický kat.kněz. Pobožnost skončila společným otčenášem, modlitbou sv.Otce a hymnem Magnifica

Mer kantil Tatíčku

b chloub
V klášterním sále sv. Otec pozdravil každého z pozorovatelů; představil mu je kard. Bea. Sxyxlykx yxxyxuimykyx yx
vás zdxxkímxxyx yx
xx yx yx

Ujistil sv. Otec, že tentokrát po prvně v dějinách se na koncilu sešli bratři různých vyznání. Sv. Otec jim ještě jednou děkoval za jejich přítomnost na koncilu: Bude-li to vůle Boží jednou se setkáme. A to v Kristu v jeho jménu vám přeji milost a pokoj. Sv. Otec jim daroval bronzový zvoneček se symboly 4 evangelistů: zvoneče volá k modlitbě v chóru, k lásce a k modlitbě. V ben. klášteře při baz. sv. Pavla sv. Otec bavstívil kapitulní sál ve kterém Jan 23. ohlásil koncil.

v katedře sv. Pavla
Pobožnost patří do serie akutků vpravdě ekumenických závěrem sobotním gen. kongregace pozorovatelé ~~poslali~~ svůj list díků za pozvání na sněm. *Dále: sekretariát pro jednotu křesťanů, oznámil,* že v úterý bude uveřejněn výsledek *smíšené komise, která měla zkoumat* události z r. 1054, které vedly k zlomu mezi kat. církví a pravoslavnou církví Společné prohlášení bude přečteno současně v Římě i Cařihradě v Římě při veřejném zasedání a v Cařihradě při bohoslužbách za přítomnosti papežské mise vedené baltimorem kardinálem Shehanem; *míse cařihradského patriarchátu bude přítomna čtení prohlášení v Římě.*

V pondělí dopoledne se konala poslední gen. kongregace II. vat. sněmu; 168 od jeho započetí, 41 čtvrtého období. Bylo přítomno 2392 Otců. Ti odevzdali poslední hlasy o schématu pastorační konstituce O Církvi v dnešním světě. Konstituce *byla schválena, 2773 hlasů proti 251, 11 hlasů bylo neplatných.* Předtím byly uveřejněny výsledky hlasování o jednotlivých kapitolách. Nejvíce hlasů proti dostala kapitola o míru, válce a o mezinárodním společenství; hlasů proti bylo 483, hlasů ano 1710. V kapitole se říká, že nelze vládám upřít právo bránit se i zbraněmi, pokud neexistuje mezinárodní autorita připomíná se ale odpovědnost vládců a konečně že i oprávněná obrana má své meze. Vojákům se připomíná, že jsou ve službě bezpečnosti a svobody národů, tedy vojenskou službou přispívají k míru. Odsuzuje se ničení měst a krajů bez rozdílu; protože přesahují meze spravedlivé obrany; odsuzuje se závodění ve zbrojení a národy se nabádají k postupnému současnemu odzbrojení, provázenému účinnými zárukami. Větší počet hlasů proti doatala též kap. první o manželství a rodině: *155 proti, 2047 ano.* V kapitole se zdůraznuje první cíl manželství: plození a výchova dětí, odsuzují se prostředky překážející početí, které odsoudil uč. uřad Církve. Jsou přidána slova o významu přítomnosti otce i matky v rodině. *Protože konstituce dostala víc než žádané dvě třetiny kladných hlasů, je schválena a bude vyhlášena na úterním věreuném*

zasedání spolu s Prohlášením o náboženské svobodě a s dekrety o misijní činnosti Církve a o životě a práci kněží.

Během zasedání byl každému z Otců odevzdán biskupský prsten, jako dar sv. Otce. Lisabonský patriarcha kard. Cerejeira pozval všechny biskupy na oslavu 50. výročí zjevení P. Marie ve Fatimě. Výročí připadá na rok 1967. Závěrem zasedání promluvil kard. Suenens předsedající: děkoval P. Bohu za štastné zakončení sněmu, děkoval sv. Otci, všem koncilním Otcům, sekretáři sněmu, odborníkům, pozorovatelům i auditorům laikům a konečně všem kdo se přičinili o zdar koncilu.

Dnešní L'OR. přináší dva výnosy: jedním se ohlašuje reforma kongregace sv. Oficia, které se ode dneška nazývá kongregace pro víru a mravy; druhým apoštolskou konstitucí Mirificus eventus, Podivuhodná událost se ohlašuje mimořádné milostné léto a ohlašují se některé jeho výsadby. Oběma výnosům budeme věnovat pozornost později: dnes jen upozorňujeme, že věřící mohou získat za obvyklých podmínek plnomocné odpustky, kdykoliv budou přítomni alespoň třem konferenciím o výnosech koncilu nebo třem kázáním, nebo když budou přítomni mši svaté, kterou biskup slouží v katedrále; jedenkrát získají pln. odpustky, když během Mil. léta navštíví katedrální kosrel a obnoví tam výnos výročí.

gotov jsem řešit vše

v rámci hody

Uhr. w. ředitel

Tyto mld. dle nich již mluví, až když mi hrozí moje smrt, až když mě už někdo nevidí, až když mě už nikdo nevidí, až když mě už nikdo nevidí.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Havelk

(dle hody je už vše hotovo)

dle hody mluví ředitel. a je hotovo. Dle hody mluví ředitel. a je hotovo. Dle hody mluví ředitel. a je hotovo.

Vcl. pos. al 10. 11. - Vcl. al 11. 11. =

**ustav pro studium
totalitních režimů**

C. (U. s. m) Tiskové zprávy - akt
Ravat CECO 7-12-65

(Archiebiskup) musí nejdříve, že si mohou vyslat k v. řediteli
K svátku Nepočetí P. Marie promluví dnes nás pražský arc.kard.Beran.Nejdří
ve krátký referát o úterním veřejném zasedání: Byly na něm vyhlášeny posle
dní 4 koncilní výnosy, a pak přečtení ap.list, kterým se ruší exkomunikace
pronesená r.1054 proti cařihradskému patriarchovi Mikuláši Keruláriovi.
Veřejné zasedání začalo obvyklými modlitbami k Duchu svatému; po skončení
hlasování o posledních výnosech tajemník sekretairátu pro jednotu křesťanů
mons.Willebrands přečetl společné prohlášení katolické Církve a cařihrad-
ského patriarchátu: papež Pavel VI. a patriarcha Atenagoras vyslovují poli-
tování nad urážlivými slovy, nad neopodstatněnými obžalobami a nad odsouzení
hodnými činy, k nimž došlo na obou stranách r.1054, t.j. kdy nastalo schisma
mezi oběma církvemi; Pavel VI. i patr.Atenagoras prohlašují, že chtějí zapome-
nout na ~~schismu~~ odsouzení, které obě strany proti sobě vyhlásily. Radostným
dlouhotrvajícím ~~procesem~~ Otcové přijali Prohlášení. Mezitím k sv.Oteci při-
stoupil pravoslavný metropolita Meliton, vedoucí zvláštní mise cařihradského
patriarchátu; oba se objali na znamení odpusťení a bratrství. - Prohlášení
stejného znění bylo čteno současně v cařihradské katedrále při pravoslavných
bohoslužbách, za přít.patriarchy Atenagory a mise kat.Církve vedené baltimor-
ským arcibiskupem kard.Shehanem.

Veřejné zasedání pokračovalo
~~Nedělníky měsíce svatého sv. Otců~~ po evangeliu pronesl kázání, ve kterém vyzvedl duchovní náboženský význam
koncilu; koncil nezaujal bojovný postoj, nevyhlásil žádné anatema, zaobíral
se radostmi a bolestmi moderního člověka, ale přitom byl pln důvěry v Boha
i v člověka. Všechno své bohatství Církve dává do služeb člověka, chce mu
sloužit, chce mu pomoci vejít na cestu vzájemné lásky, na cestu vedoucí k
Bohu.

Po mši svaté gen.tajemník sněmu mons.Felici oznamil sv.Otci výsledek hla-
sování. Hlasovalo vždy asi 2390 Otců; dekrety o misijní činnosti Církve a
o práci a životě kněží byly schváleny téměř jednomyslně; Prohlášení o nábo-
ženské svobodě mělo 70 hlasů proti a Pastorační konstituce O Církvi v dneš-
ním světě 75. Také sv.Otec slavnostní formulí všechny výnosy schválil a
vyhlásil. Potom přistoupil k mikrofonu kard.Bea, ~~předseda sekretariátu pro~~ jednotu křesťanů, po stranách měl kard.Königa a Marellu, ~~kterí jsou~~ předsed
doké sekretariátu pro nevěřící a pro mimokřesťanská náboženství. Přečetl
ap.list, jímž sv.Otec ruší exkomunikaci pronesenou r.1054 proti patriarcho-
vi Keruláriovi;

Váš zájem je již plně lít. Tělohoste

~~Foto karta~~

(řecko)

K sv.Otci přistoupil pravoslavný patriarcha Meliton, ~~z rukou pavla VI.~~ při ja
text brevea; ~~sy. Otec ho objal,~~ bylo vidět že oba byli hluboce dojati; Otcové
přijali toto objetí Říma s Čáslavem radostným potleskem.

Následovaly ~~řecké~~ obřady které tradičně tvoří zakončení koncilu: modlitba
za odpustění poklesků při koncilu - všichni se společně modlili Otčenáš.

Date vobis pacem: volal kard.protojáhen - objeměte se na znamení lásky, a
rozloučení. Děkovná Te Deum a ap.požehnání ^{f. Pne} tvorilo zakončení zasedání:

X
K svátku Nep.početí P.Marie promluví pražský arc.kard.Beran; 8.prosinec
připadá 19.výročí jeho biskupské konsekrace:

modlitba mne dle českobudějovického ritu;
metropolitě Meliton stál náhradní. Po
náhradního muži mstv.

64
8
76

modlitba

Até dojdou mne nejdřívší obřad: pátý prof kněžího Pnu -
modlitba - ~~posv. svatého ducha~~ modlitba kněž. Pnu, kněž. a kněžek
modlitba kněž. Pnu obležel mni. kněž. kněžek
kněžek a poslal objed

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

bt fort. exp., p. vyslal od 1/11 mlu. sl. h.
druhý pl. II. v. h.
Val huk dle zpráv u svého sluchu, když mluví sl. od 1/11 a myslí
ne vysílají h. sluch. Val. huk a. Pnu mluví me R. mlu. a když huk
u vys. P. m. muz. Cesta zpět od h. Pnu pojde uprostřed procházky.
Tak R. - zp. mlu.

Manu. Matto (r), pros pe mlu. huk
Nep.

II. vatikánský koncil patří minulosti. Skončil dnes na svátek Neposkvrněného početí P. Marie přečtením závěrečného dekretu a propuštěním Otců.

Slavnost začala průvodem více než 2500 Otců z vatikánského paláce k tribunám před průčelím baziliky sv. Petra; na čestných místech už stáli členové oficiálních misí 90 zemí a mezinárodní organizací, mj. Jugoslávie, USA a OSN. Náměstí bylo zcela zaplněno věřícími. Nakonec se objevil na přenosném křesle i sv. Otec s mitrou a křížem v ruce. Naše myšlenky šly tři roky zpět: za podobného rána 11. října 1962 papež Jan 23. sněm začal; Pavel VI. převzal jeho dědictví a je splnil. Tu es Petrus, jeden je Petrus, mění se jen jeho nástupcové. Církev žije a pracuje dál k dobru světa:...

U oltáře tváří k věřícím sv. Otec sloužil sváteční mši svatou. Po evangeliu pronesl italské kázání: Byl to pozdrav papeže, předsedy koncilu, celému světu: zdravil biskupy, členy mimořádných misí, zdravil i ty, kdo jeho pozdrav přijmou, i ty, kdo jej odmítou; zvláštní slova platila biskupům, kteří nemohli přijet na konci: "Vám platí zvláštní nás pozdrav, bratří biskupové, stále protiprávně držení v mlčení, vám, kteří jste pronásledováni a zbaveni svatosvatých práv, která patří každému a tím více vám, protože šíříte dobro, lásku a pokoj. Církev je s vámi a s věřícími, ke všemi, kdo s vámi trpí. Tento nás pozdrav posíláme i vám, kteří nás neznáte a nechápete." Jeho kázání jsou slova rozložené, ale přátelství zůstane. Kéž zažehnou v srdech lidí oheň lásky a vyvolají v Církvi a ve světě obnovu myšlení, skutků, mravních sil, radost a naději, jak to bylo cílem koncilu.

Následovalo společné Credo; modlitba věřících byla recitována latinsky, řecky a v sedmi dalších řezech, ze slovanských polsky a charvatsky. Před obětováním sv. Otec odevzdal peněžní dar pěti biskupům z Palestiny, Argentiny, Indie, Pakistánu a Kambodže na charitativní podniky. ^{Následnou modlitbu hovořil papež} 6 chlapců z různých zemí přijalo Tělo pána z rukou sv. Otce. Hned po mši svaté Pavel VI. posvětil základní kámen ke kostelu P. Marie Matky Církve, který bude stát na římském předměstí jako viditelná památník na koncil.

Sedm kardinálů pak přečetlo poselství koncilu: vládcům národů, kulturním a vědeckým pracovníkům, umělcům, ženám, dělníkům, chudým a nemocným a mladým. Každý z kardinálu měl po boku další své dva kolegy; ^{text poselství sv. Otec} odevzdal zástupcům jednotlivých sociálních skupin; tak jménem vládců národů přijali poselství velvyslanci Belgie, Brazílie, a Habeše u sv. stolice a zástupce OSN; za kulturní pracovníky filosof Jacques Maritain a prof. na polské kato

licjé universitě v Lublině Swieczewski, auditor na koncilu; za ženy manželka býv. presidenta Italské republiky paní Segniová a Mexičanka paní Icazová, matkal 2 dětí, posluchačka na koncilu; za mladé africký auditor Akjapleky, za nemocné jeden stařec, mrzák a slepec, který přišel k pap. trůnu i se svým psem za dělníky, jeden muž z Milána, s nímž sv. Otec zůstal chvíli v srdečném rozhovoru i s kard. Ottavianim.

(3) ~~x~~ Posleství vládcům národů četl kard. Lienart z Lille: X Bůh je velký, stojí tam m.j. on jediný je začátek a konec. Bůh je zdroj vaší autority a základ vašich zákonů. Máte být ve své zemi budovateli řádu a míru mezi lidmi. Nezapomeňte vše Bůh je původce řádu a míru na zemi, protože on řídí lidské dějiny, jen on přiměje srdce, aby zapudila špatné vášně, které rodí válku a neštěstí. V pozemském a časném městě Bůh tajemným způsobem připravuje své duchovní, věčné město, svou Církev. Tato Církev na vás žádá jen svobodu, svobodu věřit a kázat svou víru, svobodu milovat Boha a sloužit mu, svobodu žít a nést lidem své poselství života. Dovolte, abychom mohli všude bez překážek šířit radostné zvěst evangelia pokroje. Vaše národy z toho budou mít prospěch, protože Církev ~~pro~~ ^{vám} vychovává poctivé občany, přátele sociálního míru a pokroku.

(4) ~~x~~ Posleství chudým a nemocným četl maronitský patriarcha kard. Meuči: ~~žež~~ máme pravdu, která ^{vede} dovede odpovědět na tajemství utrpení a poskytnout vám útěchu je to víra a pak spojení s Mužem bolesti, Kristem, Synem Božím, který byl ukřižován za naše hříchy a pro naši spásu.] Vy všichni, kteří více cítíte tíži kříže, jste vyvolení v Božím království, v království naděje, dobra a života, Jste bratři trpícího Krista; s ním, chcete-li vykupujete svět."

Dělníkům koncil ústy kard. Zungrany z Afriky připomínal, že Církev je jejich přítelkyní, že přispěla k jejich povznesení; svou prací přeměňuje svět; jestli ale hmotné vymoženosti nebudou prodchnuty duší, udělají lidé ještě víc neštěstí; není to nenávist, která zachrání svět. Člověk potřebuje víc než hmotný chléb, aby se nasytil.

Papež Pavel VI. rozpouští

(5) Nakonec přistoupil k mikrofonu tajemník sněmu mons. Felici: Přečetl dekret, jímž se ~~II. vat. sněm, ohlášen 2. prosince 1961 a zahájen 11. října 1962~~ ^{XXI.} v dějinách kat. Církve ~~končí~~ vše co bylo na koncilu stanoveno, všichni věřící mají zachovávat, k slávě Boží, k vzdobě Církve a k klidu a pokoji všech lidí. ^{všem přítomným, celému svetu,}

(6) 5 biskupů začalo aklamace: provolávání slávy a přání sv. Otci, biskupům. Znovu a znova se neslo náměstím: Kristus vládne, kraluje vítězí. Nakonec sv. Otec rozpuštěl Otce: Andate in pace a dal jim své požehnání: Malte

(7) hr. Du ^a Vel. J. Kř. hluč v Něm.

P II.vat.koncil skončil. Skončili svou práci biskupové, kteří se čtyřikrát sjeli do Říma na zasedání. A přeče koncil trvá dál a záleží na nás na Božím lidu, zda bude opravdu k slávě Boží, k okrase Církve, k pokoji a míru celého lidstva. S city díků ale též odpovědnosti odcházíme v duchu z ná^městí sv.Petrá: >
první kněz k nám dal

✓ jsi týž v pokrově svat.

Vid'ch ps. w. M u hřb. by P.M. nej. m 1h. ne.

Videl tě a jí hled

Jela a přivedla mn

hrušky a vlnku

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat:CECO- 9.12.65

296 -1

V posledním interview, drazí posluchači, jsme slyšeli pana biskupa Mořkovského mluvit jako amerického biskupa. Dnes nám řekne ještě několik slov jako biskup českoamerický, který se hrdě a s láskou hlásí k svému českému původu. -

Interview registr. pro 3.12.65

/circa 12 .30 min./

5.-Galvestonský přístav před sto lety býval hlavní branou, kudy přicházeli vystěhovalci z Moravy a z Čech, aby pak táhli dále do vnitrozemí a na sever etc. pag seq

-2

RadioVaticana.cz
česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

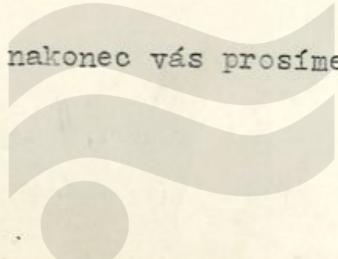
na sever. Celý Texas je pokryt českými osadami. Pravděpodobně i Vaši předkové přišli touto cestou a patřili k pionýrům, kteří nejenom obdělávali půdu, ale přinesli do Texasu také evropskou kulturu a náboženství. Mohl byste říci našim posluchačům, jak přišpěli lidé z Čech a z Moravy k výstavě nového Texasu a především katolického Texasu? A mohl byste nám nám říci, co to bylo především, že si dovedli zachovat rodnou řeč /jak to vidíme i u vás/ skoro celých sto let, ačkoliv tam už tolik desítiletí nepřišel žádný nový vystěhovalec?

6.- Jaké jsou vyhlídky do budoucna? Řeč si těžko zachovají, ale bude možno zachovat u nové generace zájem o starou vlast v Evropě, zvláště o její další náboženský vývoj? Budou jí moci splatit starý dluh vysláním misionářů, kteří by pomohli křísit cyrilometodějské dědictví v zemích sv. Václava?

7.- Český národ už tolik dluží českým katolíkům v Americe. V obou světových válkách a po nich, v osvobozenacím boji a zvláště stálou pomocí pro římské Nepomucenum, z něhož vyšlo tolik kněží, se zapsali američtí katolíci hluboko do srdcí každého českého katolíka. Slyšel jsem, že pražský arcibiskup kardinál Josef Beran se chystá do Spojených států, především aby poděkoval tamním krajanům za všechnu tuto pomoc. Přijde snad také do Texasu?

~~8.- Je velký rozdíl mezi situací Církve ve svobodné Americe a v zemích za zeměm oponou. Ale v jednom jsou si dnes podobnější nyní než za dnu starého rakouskouherského mocnářství: U Vás i v Československu udržování kostelů a celé duchovní správy závisí především na obětavosti věřících. Mohl byste proto snad říci ze svých zkušeností několik slov povzbuzení naší země i nás jejich věřícím v Československu?~~

9.- A nakonec vás prosíme, abyste nám všem požehnal.

ústav pro studium
totalitních režimů

Slyšeli jste interview s ndp. biskupem Janem Mříkanským, který je dnes už na cestě do svého rodného Texasu, jako mnoho jiných biskupů. Československá delegace na II. vatikánském koncilu opustí Řím v pátek 10. listopadu. Závěrem ještě stručný přehled zpráv z katolického světa.

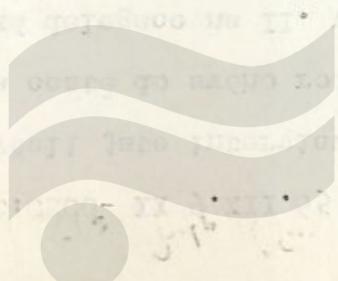
Včerejší závěrečný den II. vatikánského koncilu [s nezapomenutelnou slavěností na svatopetrském náměstí, kterou alespoň někteří z vás mohli sledovat v televizním nebo rozhlasovém přímém vysílání, nebo alespoň v naší zkrácené reportáži,] svatý Otec Pavel VI. zakončil tradiční ~~poutí~~^{poutí} k soše Immaculaty na Španělském náměstí. [Socha tonula v záplavě květin a celé náměstí a okolní domy byly slavnostně osvětleny. Svatého Otce přivítalo tam vedle zástupů lidu tísničího se na náměstí a v přilehlých ulicích pět kardinálů a několik biskupů, španělský velvyslanec u sv. Stolice a a oficiální delegace španělského státu vyslaná k slavnostnímu zakončení koncilu, a starosta města Říma Petrucci. Starosta odevzdal sv. Otci pamětní zlatou medaili raženou městem na paměť II. vatikánského koncilu; svatý Otec mu daroval pamětní medaili IV. sněmovního období. Vykonal krátkou pobožnost a promluvil k shromážděnému o Panně Marii bez poskvrny počaté, která má tak veliké místo v srdci římského ldu. Na konec udělil všem apoštolské požehnání a vracel se autem do Vatikánu. Jeho zpáteční cesta osvětlenými římskými ulicemi do Vatikánu byla triumfální cestou. Když dojel na Lungotevere, přivítala ho mládež katolické akce a s hořícímu pochodněmi v rukou, za mladistvého jásotu doprovázeli papežovo auto až k bráně Vatikánu. Auto mohlo pokračovat v jízdě jen krokem a svatý Otec byl viditelně pohnut projevy tolikeré lásky svých Římanů. Když se vrátil do Vatikánu, děkoval ještě z okna své pracovny shromážděným zástupům na náměstí svatého Petra.]

[Svatý Otec přijal ve zvláštní audienci ~~arcibiskupa~~^{mitrijnestu} Nikodima z Leningradu.] Rovněž dnes přijal v konsistorním sále členy parlamentní konference Společ-Evropského společného trhu, Afrických států a Madagaskaru. Ve své promluvě zdůraznil důležitost těchto společných porad, které mohou posloužit tolík otázce míru a spolupráce mezi národy. ✓

✓ CAřihradě

V ~~českém~~ v úterý v malé patriarchální basilice sv. Jiří, naplněné do posledního místa věřícími za přítomnosti patriarchy Athenagoře a papežské delegace, kterou vedl baltimorecký arcibiskup kardinál Shehan se četl dokument, který rušil exkomunikaci z roku 1054 proti římské Církvi. Na konci obřadu vedl si ~~byl~~ patriarcha kardinála podpaží a na žádost patriarchálního paláce za potlesku shromážděných věřících na náměstí objal kardinála a políbil na obě tváře. ^{oče patrujte} ~~Toto~~ je den, který chtěl náš Pán. Jsme nesmírně vděčni jemu i papeži Pavlu VI, který udělal všechno, aby se tento den uskutečnil.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním českém pořadu po stručné zpravodajské montáži Poslední echo II. vatikánského koncilu uslyšíte uslyšíte rozhovor: Prozatímní bilance II. vatikánského koncilu. - Závěrem přehled zpráv z katolického světa.

Dráží posluchači, (slyšeli jste v naší středeční zkrácené reportáži, slova svatého Otce Pavla VI. na rozloučenou Otcům koncilu a všem tisícům shromážděným na svatopetrském náměstí: ITE IN PACE ... Jděte v pokoji. Bylo to slavnostní rozpuštění velikého světového agapé, které trvalo skoro tři léta. Znělo to jako ohlas slov Zakladatele a stále přítomného životního principu Církve, samého věčného Ježíše Krista: Jděte do celého světa, učte všecky národy... Jako před dvaceti stoletími z jeruzalemského večeřadla vyšli plni Ducha svatého první Kristovi apoštololové, mluvili rozličnými jazyky, že všichni přítomní mohli rozumět jejich radostné zvěsti, tak z moderního obrovského cenacula římského ve dvacátém století atomového věku se rozcházejí, rozjízdějí a rozlétají na všechny světové strany nástupci Kristových apoštolů - biskupové, aby přinášeli i dnešnímu světu upadajícímu do nového pohanství poselství míru a pokoje a všem pesimistickým prorokům připomněli nesmrtnou naději a všem znaveným a klesajícím vlili novou důvěru: Nikdy ještě v dějinách nebyla Církev tak blízká člověku jako dnes, nikdy nemluvila tak srozumitelnou řečí jako promluvila na tomto koncilu, nejenom k svým věřícím, ale ke všem lidem dobré vůle bez rozdílu věr a náboženství, i k nevěřícím. A nikdy neprojevila tělik soucitu opravdu mateřského soucitu ke všem trpícím na těle i na duši, ke všem bloudícím a hledajícím jako v těchto dnech. Nejvýmluvnějším svědectvím toho bylo dobročinné gesto svatého Otce Pavla VI. při ofertoriu děkovné mše svaté před basilikou svatého Petra vůči nejpotřebnějším z pěti národů a ~~x~~^{ero} sedmí poselstvím pro různé sociální třídy lidstva stylisované s nesmlouvavou úctou k nezměnitelným právům Boha Stvořitele a zároveň s tak hlubokým pochopením pro potřeby a slabosti dnešního lidstva. - Skoro celý svět v televizi, v rozhlasových reportážích na předních stranách největších a nejvlivnějších deníků nebo ve zpravodajských článcích ilustrovaných revuů mohl sledovat zakončení II. vatikánského sněmu, který v některých bodech daleko převýšil prorocké naděje papeže

Jana XXIII.

Proto se nemůžeme divit, že římský lid a římská mládež především, připravily papežovi Pavlu VI., který se osobně tolik zasloužil o zdárný výsledek II. vatikánského sněmu, a zvláště o smír a obnovení přátelství mezi Západní a východní Církví, jak toho byla svědkem památná basilika apoštola sv. Petra v Římě a patriarchální basilika sv. Jiří v Cařihradě, za přítomnosti legátů obou církví. ~~Selni mudi~~ Poslechněte si několik záběrů z posledních svátečních večerních hodin, když římská mládež pozdravala svého biskupa a když se s ní pohnutě loučil...

Registrazione /P.Lucas/

[S-20]

Eviva il Papa. Ať žije papež! Ať žije svatý Otec Pavel VI. a všichni knězové a všichni, kdo přispěli ke zdaru II. vatikánského sněmu. Mezi ně patří tisíce a tisíce, možná miliony neznámých duší: dětí, nemocných, starých stařenek a matek rodin, které obětovaly tolik modliteb a přinášely s takovou vytrvalostí, den za dnem oběti, aby Boh žehnal tomuto velikému reformnímu dílu Církve, tak jak nás všechny o to prosil před začátkem koncilu papež Jan XXIII. V Římě v těchto třech dnech všichni kněží přidávají ve mši svaté zvláštní modlitbu na poděkování. Spojme se s nimi a s Rodičkou neposkvrněnou ve vděčném Magnifikat anima mea Dominum: Velebí má duše Pána, poněvadž shlédl na svou pokornou služebnici...

-ö-

A nyní několik slov k PROZATÍMNÍ BILANCI II. VATIKÁNSKÉHO KONCILU. - Rákám spolu s belgickým primasem kardinálem Suensem prozatímní - Je dnes ještě příliš brzo, abychom mohli správně zhodnotit dílo II. vatikánského koncilu. Bude třeba většího časového odstupu, abychom dovedli jasně rozeznat podstatné od vedlejšího, a hlavně, abychom se dovedli zbavit některých předsudků, které možná zůstaly po čtení různých novinářských referátů, které často vyhledávaly zprávy pikantní; nepravdivě, někdy přiostřovaly rozpory mezi tak zvanými pokrovovými a konzervativními Otci, referovali o věcech vedlejších a nechali ve stínu věci mnohem důležitější. Ale i při upřímné snaze referovat podle pravdy, bylo to někdy těžké, ano nemožné. Dávaly k tomu často příležitost i

20

vlastní intervence Otců: ~~byly~~ koncilovými předpisy omezeny na pouhých deset moderátory minut. ~~pro veliké množství řečníků a předpis byl~~ ~~příště~~ koncilu drakonicky vymáhán. Byla to nutnost. Jinak by práce koncilu nemohly být nikdy skončeny. Ale tato stručnost nutně vedla k tomu, že ~~často~~ nebylo možno dostatečně vy- světlit případné kritiky a někdy bylo třeba spokojit se pouhým výčtem nega- tivních poznámek, což ~~tlačí~~ ~~někdy~~ nevyjadřovalo celý názor mluvčího. - Ko- nečná hlasování - přes tak rozdílná mínění - ukázala ~~ve většině~~ případu, že všechny Oče spojovala jedna společná víra a jedna upřímná snaha sloužit bezvýhradně pravdě a společnému dobru celé Církve, a můžeme říci celého lid- stva. ~~Co nám tedy přinesl koncil?~~ - Především nám přinesl řadu nových nau-kových textů: Čtyři konstituce, ~~to jsou~~ ~~prvého řádu~~, dokumenty rozsahem i závažnosti /, devět dekretů, rázu více praktického, a tři deklarace: Jsou to: konstituce o litur- gii, dogmatická konstituce OCírkvi, o Božím zjevení a pastorální konstituce o Církvi v dnešním světě; dekrety o komunikativních prostředcích/tisku, radiu, televizi atd./, o ekumenismu, o katolických východních církvích, o pastýř- ských povinnostech biskupů, o obnově řeholního života, o seminářích, o apoš- tolátu laiků, o misionářské činnosti Církve, o kněžské službě a o kněžském životě; deklarace čili prohlášení o vztazích Církve ~~k~~ k společnostem nekřes- tanským, o křesťanské výchově a o náboženské svobodě. - Už jen tituly těchto dokumentů ukazují, jak aktuální otázky projednával koncil a jak splnil přání svolavatele koncilu papeže Jana XXIII.: ~~ne~~ odsouzení moderních bludů, nýbrž pastorální a mravní obnovu Církve samé, v duchu ekumenismu a všelidského přátelství navázat dialog se všemi lidmi, i s nekřesťany a ateisty, veliké ~~třeba~~ ~~to sice~~ porozumění pro sociální ~~povaz~~ dnešního lidstva, nevyhýbal se ani problé- mům přirozenělidským: jako je válka a mír, ~~a~~ problémy rodiny, hlad atd. -

Dále koncil zřídil nebo dal příležitost k zřízení řady nových církevních institucí, které mají a budou mít v budoucnu nesmírný význam pro celou Cír- kev, její řízení a její apoštolát. Je to synoda biskupů - první krok ke ko- legialitě - která znamená nesmírné obohacení církevního života a usnadňuje cestu k dokonalému spojení pravoslavné Církve se západní. - Komise pro re-

formu liturgie, která už vykonala velikou práci, ale zbývá jí ještě mnoho vykonat; komise pro reformu církevního práva; nové organizování biskupských konferencí v jednotlivých státech nebo oblastech; biskupské konference kontinentální /tak už byla zřízena také konference všech evropských biskupů/;

Tři sekretariáty: Sekretariát pro křesťanskou jednotu za předsednictví kardinála Bey, který ⁴⁴ vykonal obrovskou práci pro sblížení křesťanů všech vyznání; sekretariát pro styk s nekřesťany, který organisiuje kardinál Marella a konečně sekretariát pro nevěřící, který svěřil svatý Otec pídeňskému arcibiskupovi kardinálu Königovi.- A k tomu třeba připočít i reformu římské kurie, která ~~byla~~ byla zahájena ještě před ukončením koncilu reformou první a nejvyšší římské kongregace tak zvaného sv. oficia, které se nazývá kongregaci pro učení víry. - Ale hlavní věc, kterou koncil přinesl Církvi a celému světu, je nový duch, nová mentalita. A zde se nejjasněji projevilo vnitřní, ale nesmírně mocné dílo Ducha svatého. Opravdový zázrak nových letnic! O tomto duchu nové éry v Církvi si pohovoříme jindy. Koncil, kde se jako opravdoví braňtí sešli biskupové z celého světa, ze všech národů a ras, a po tří letech spolupracovali v přátelství, které už jen po lidské stránce ^{je} něčím tak úžasně krásným, je obrázkem v malém, jak to musí vypadat v celé Církvi, až tam pronikne ^{vnitřním} duch koncilu, který je ~~duchem~~ Duchem svatého. O to se budeme dále modlit a proto budeme pracovat ze všech sil. ~~XXXXXXXXXXXXXX~~ ²⁰

-ö-

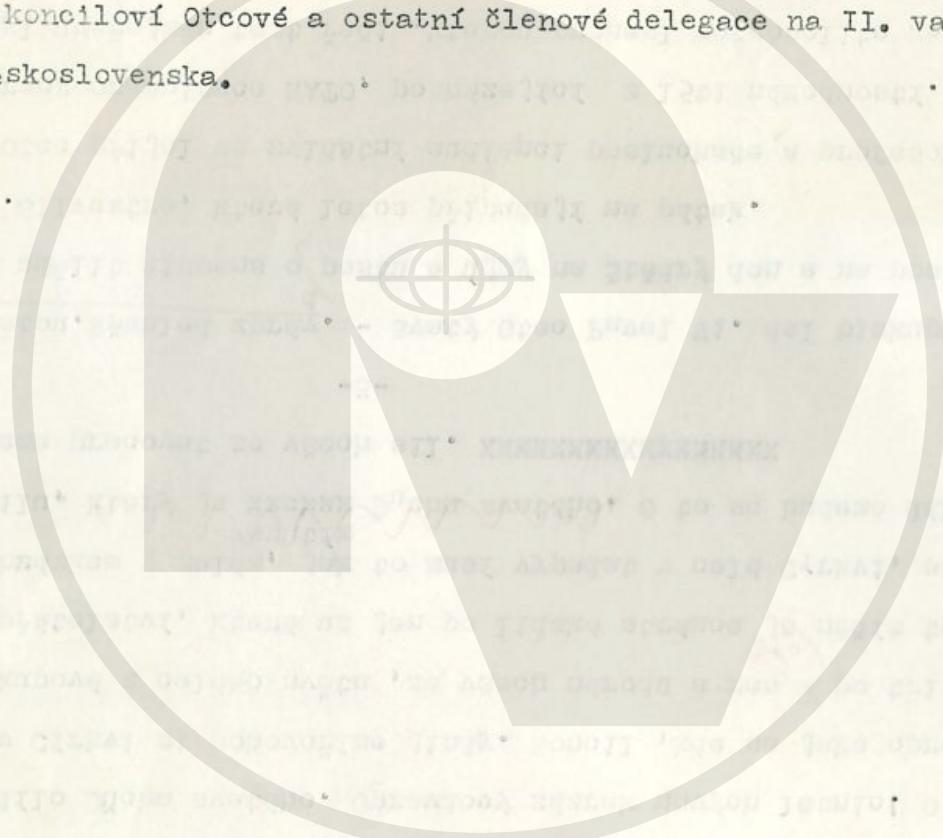
Jednou větou. Přehled zpráv. - Svatý Otec Pavel VI. dal biskupům povolení, aby mohli udělit dispens o postu a újmy na Štědrý den a na poslední den v roce, na sv. Silvestra, které letos připadají na pátek.

Svatý Otec přijal ve zvláštní audienci posluchače a profesory 28. kurzu Koleje obrany organisace NATO, pocházející z 15ti národností.

Dnes byl uveřejněn text řeči, kterou pronesl metropolita Meliton, vedoucí delegace patriarchy Athenagorax k společnému prohlášení římské a cařihradské církve o událostech roku 1054, ~~XXXXX~~ Končí slavy: Dnes Vy, první biskup křesťanstva, a druhý v důstojnosti, Váš bratr, biskup cařihradský, po tolka stoletích nejen slovy, nýbrž i skutky spolu s anděly

 a k oslavě knížete míru budete moci ohlásit nebeské vánoční poselství:
Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, které) Bal miluje.

Dnes v pátek odletěli z římského mezinárodního letiště Fumicino o půl druhé odpoledne konciloví Otcové a ostatní členové delegace na II. vatikánském koncilu do Československa.

V dnešním českém pořadu podáme nejdřív ~~významný~~ program svatého Otce Pavla VI naší obvyklou ~~středovou~~ týdenní kroniku OD SOBOTY DO SOBOTY. - ~~Dneska~~ Aktualitu: Americké nekatolické církve mluví o koncilu. - Závěrem pětiminutovku: ŽIJEME A MODLÍME SE S CÍRKVÍ. —

Svatý Otec Pavel VI. v 11 hodin dopoledne ve čtvrtek 23. prosince přijme kardinálské kolegium a římskou prelaturu. Děkan kardináského sboru kardinál Evžen Tisserant jejich jménem přednese vánoční blahopřání. Těhož dne večer v osm hodin (svatý Otec) pronese své vánoční poselství celému světu. - Na Štědrý večer bude sloužit [půlnocní] mše svatou v sixtinské kapli pro diplomatický sbor. Na Boží hod vánoční 25. prosince bude sloužit mše svatou v bazilice sv. Petra ve čtvrt na dvanáct a v poledne ze střední loggie vatikánské basiliky udělí požehnání Úrbi et Orbi - Městu Řím a celému světu.

Vánoční Blahopřání
Naše týdenní kronika OD SOBOTY DO SOBOTY bude stručná: V neděli se konalo u sv. Petra slavnostní blahořečení maronitského mnicha z řádu sv. Antonina z Libanonu Charbela Makloufa. Zúčastnilo se ho mnoho poutníků z Blízkého Východu.

V sobotu předtím v bazilice sv. Pavla se konala ekumenická pobožnost koncilních Otců a nekatolických pozorovatelů, při níž svatý Otec Pavel VI. měl francouzský proslov, který zvláště hluboce zapůsobil na všechny přítomné nekatolíky. - V pondělí bylo poslední generální zasedání koncilu, kde byla dokončena všechna hlasování a ohlášeny jejich výsledky. V úterý se konalo slavnostní veřejné zasedání, na němž byly promulgovány poslední čtyři velmi závažné dokumenty: o náboženské svobodě, o církvi v moderním světě, o činnosti misionářské a o službě a životu kněží. Všechny byly schváleny obrovskou většinou. Při tomto veřejném zasedání byl přečteno prohlášení o ~~zrušení exkomunikace~~ roku 1054 mezi západní a východní církvi. Totéž prohlášení bylo čteno i v Círihradě před patriarchou Athenagorem a za přítomnosti papežské delegace, kterou vedl arcibiskup baltimorekardinal Shehan. Byl to opravdu historický okamžik. Jeho důsledky se projeví v dalších krocích k úplnému sjednocení. - O svátku neposkvrněného početí byl zakončen II. vatikánský koncil nezapomenutelnou slavností *Na návštěvě sv. Petra*. Bylo na něm
~~se~~ se zúčastnilo přes 2.500 koncilních Otců, oficiálně, zvláštně, diplomatických misí z 90 zemí a tisíc a tisíc věřících. - Sedmero poselství adreso-

sovaných vládcům národů, kulturním a vědeckým pracovníkům, umělcům, ženám, dělníkům, chudým a nemocným a mládeži a závěrečné děkovné aklamace uzavřely tento historický koncil a otevřely novou éru v dějinách církve a celého křesťanstva.

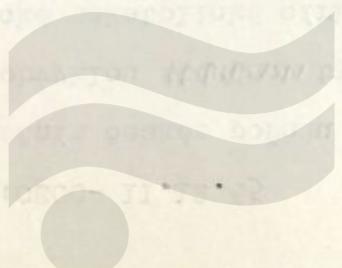
Hned 8. prosince večer se rozjízděli biskupové do celého světa. - Konciloví otcové a ostatní členové delegace z Československa odletěli v pátek odpoledne z římského mezinárodního letiště a doufáme, že už jste je mohli - alespoň některí z vás - také uvítat a pozdravit. - Konec kroniky.

37

O

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

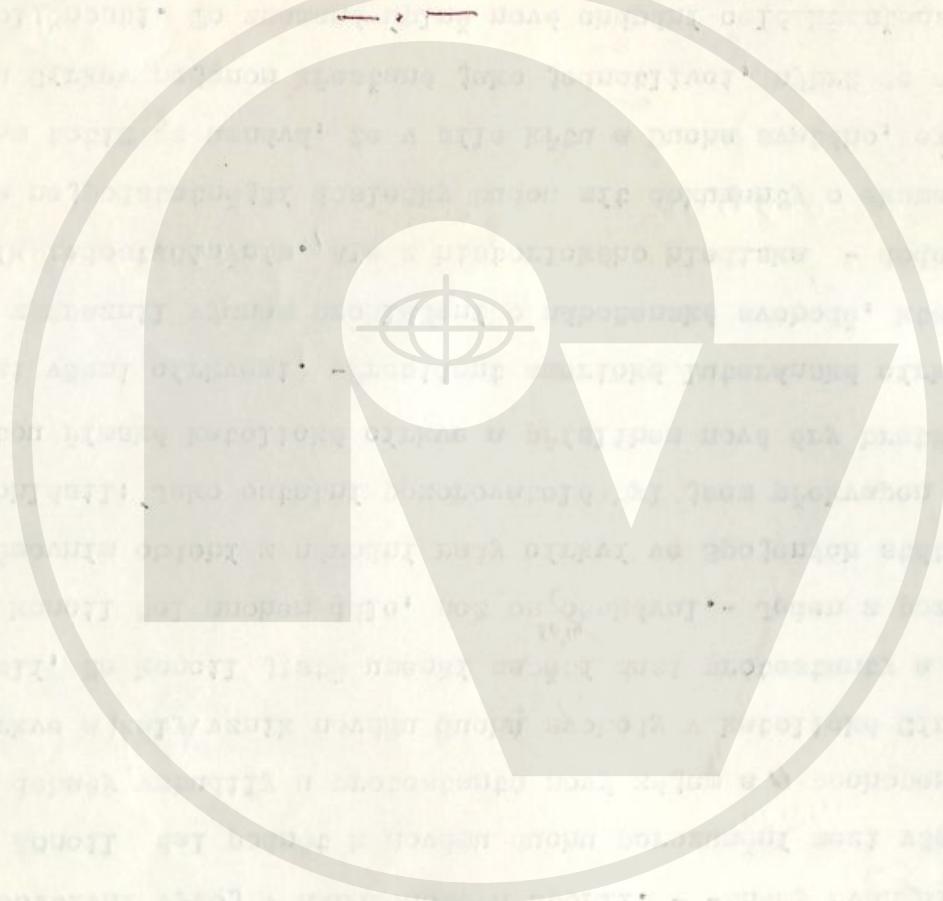
Aktualita: AMERICKÉ NEKATOLICKÉ CÍRKVE MLUVÍ O KONCILU. -

Řada vedoucích osobností amerických nekatolických církví a náboženských společností vyslovila radost nad výsledky II. vatikánského ekumenického sněmu. Všichni zdůrazňují, že koncil otevřel cestu k nové éře spolupráce. Někteří tvrdí, že reformní dílo koncilu převyšilo očekávání nekatolických pozorovatelů. - Tak na příklad sekretář Americké baptistické konvence doktor Edwin Tuller, řekl, že koncil umožnil výměnu názorů mezi katolickou církví a církvemi protestantskými, v takové míře, jak dosud nikdy předtím. Doktor Eugen Garson Blake, člen generálního shromáždění Sjednocené Církve presbyteriánské ve Spojených státech tvrdí, že koncil velmi posílil ekumenické hnutí a že je možno hledět s nadějí na další cestu k jednotě a spolupráci. President hebrejské Union College Dr. Nelson Glueck z Cincinnati soudí, že práce koncilu znamená závažný pozitivní vývoj v náboženské historii. - Známý evangelista Billy Graham řekl: Koncil dal podnět k novému duchu prozumění mezi všemi křesťany. Koncilové debaty vzbudily u protestantů nový zájem a pochopení pro víru římské Církve a daly vznik novému duchu svobody v katolické Církvi samé. - Graham myslí, že koncil jistě umenší napětí mezi protestanty a katolíky a dodal, že koncil šel mnohem dále, než on očekával. - Jeden z pozorovatelů na čtvrtém sněmovním období z národní rady církví ve Spojených státech Dr. Robert Dodds prohlásil: 'Jako ostatní pozorovatelé byl jsem překvapen zřejmou duchovní vitalitou římské katolické církve a příslibem nové éry bratrství a spolupráce mezi všemi církvemi. - President americké luteránské církve dr. Franklin Clark Fry zdůraznil význam prohlášení o náboženské svobodě, které bylo přijato s největším zadostučiněním. Ale z historického hlediska - dodal - myslím, že největší a nejpodstatnější důsledky budou mít dokumenty o ekumenismu a o Církvi. Tam totiž se uznává, že v síle křtu a Ducha svatého, existují mimo katolickou Církev nejenom křesťané jako jednotlivci, nýbrž že existuje i křesťanské společnosti. To znamená úplně nové chápání celé křesťanské rodiny.' - A dr. Louis Finkenstein, kancléř Amerického theologického hebrejského semináře neváhal říci: 'Všichni jsme zavázáni II. vatikánskému koncilu už proto, že položil náboženství a náboženské problémy na první místo mezi problémy dneška.'

✓ 1.

32-

ního světa. To je skutečnost, která nalezla spontánní souhlas a najde jej i v budoucnu u všech, kteří vědí, co znamená náboženství pro lidský život.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

ŽIJEME A MODLÍME SE S CÍRKVÍ. Myšlenky pro třetí neděli adventní.

Rozloučení s rokem 1965 a vltavskému Bohu v krátkém návratu.

RADUJTE SE V PÁNU VŽDYCKY! Opakuji: radujte se! Vaše laskavost ať je známa všem lidem. Pán je blízko! O nic nepečujte úzkostlivě. Ale vždycky, když se modlíte, děkujte Bohu a přednášejte mu své potřeby /žalm 84,2./ Pane, tys požehnal své zemi, tys odvrátil zajetí od Jakuba.

Sláva Otci i Synu i Ducha svatému,

jakož byla na počátku i nyní i vždycky, až na věky věků. Amen.

Radujte se v Pánu vždycky! Opakuji: radujte se! Vaše laskavost ať je známa všem lidem. Pán je blízko! O nic nepečujte úzkostlivě. Ale vždycky, když se modlíte, děkujte Bohu a přednášejte mu své potřeby.

MODLEME SE: Prosíme tě, pane, popřej slchu našim prosbám a milosti svého navštívení prozař temnoty naší duše: který žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Duchu svatého, Bůh, po všechny věky věků. -AMEN.

Čtení třetí adventní neděle je vzato z listu sv. apoštola Pavla k Filiipům. Z něj jsou vzaty i vstupní verše dnešní liturgie, jak jsme právě slyšeli. Letos, několik dní po skončení II. ekumenického vatikánského sněmu, nám zní apoštolovo poselství o radosti jako věrné echo jiného Pavla, Pavla VI., nástupce apoštola Petra na jeho římském biskupském stolci. Radujme se a děkujme Bohu, že svou milostí navštívil Církev a prosme s tím větší vrouchností, aby učení koncilu prozářilo svým světlem naše duše a duše všech lidí, rozptýlilo temnoty, které zahalují cesty dnešních lidí k pravému pokoji a štěstí.

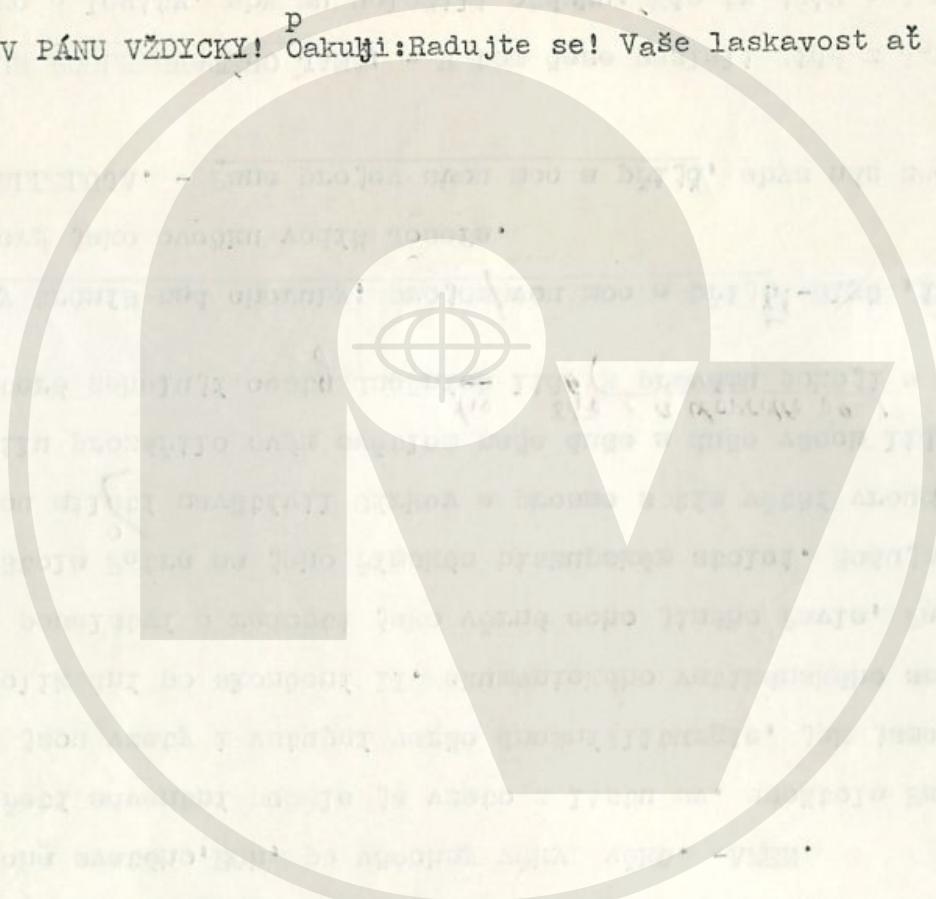
PANE, ty trůníš nad cheruby; projev svou moc a přijď! - Slyš, Israelu! Pastyři, ty, který jako ovečku vodiš Josefa.

ALLELUJA, ALLELUJA. - Pane projev svou moc a přijď, abys nás zachránil, Alleluja.

EVANGELIUM PODLE SVATÉHO JANA: - V tom čase poslali židé z Jeruzaléma k Janovi kněze a levity, aby mu položili otázku: Kdo ty jsi? - A vyznal to a nezapřel. Jeho vyznání znělo: Já nejsem Mesiáš. - Ptali se ho: Co jsi tedy? Jsi snad Eliáš? - Řekl: NE jsem. - Já ten slíbený prorok? - Odpověděl: Ne. - Zep-

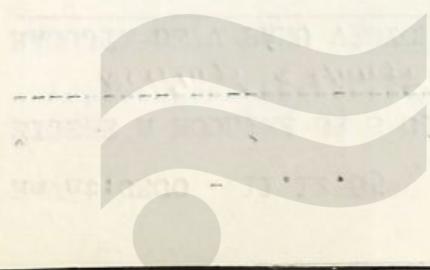
ŽIJME A MODLEME SE S CÍRKÍ. Myšlenky pro třetí neděli adventní.

RADUJTE SE V PÁNU VŽDYCKY! Oakuži: Radujte se! Vaše laskavost ať je známa všem lide

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

ptali se ho: 'Kdo tedy jsi? musíme přinést odpověď těm, kteří nás poslali. Za koho se vydáváš? - Dal odpověď: 'Já jsem hlas toho, který volá na poušti: Vyrovnejte Pánovi cestu, jak řekl prorok Izaiáš. - Některí z těch poslaných patřili k farizejské straně. Ptali se ho dále: 'Proč tedy křtiš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten prorok? 'Jan jim dal tuto odpověď: 'Já křtím jen vodou, ale mezi vámi stojí kdosi, kterého neznáte; přichází po mně někdo, kdo byl přede mnou, komu nejsem hodně rozvázat řemínek u opáneků. - To se stalo v Betánií na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil. - <Křtětovi,
mrtvou mrtvou

I DNES SE LIDÉ táží Církve, kterou je vtěleným Kristem v lidské společnosti, kterou Pavel nazývá tajemným Kristovým tělem, které kaže Kristovo evangelium pravdy a sděluje jeho život lidem: KDO JSI TY? - II. vatikánský obecný sněm dává jasnou odpověď na tuto otázku. Je třeba jen vzít a číst a meditovat dogmatické konstituce O Církvi a o Božím zjevení, je třeba se zamyslit nad učením pastorální konstituce O Církvi v dnešním světě, a najdeme tam jasnou odpověď. - Ale svatý Otec Pavel VI od nás žádá více: podomě jak to řekl poslu-chačkám a posluchačkám -laikům na koncilu: vy, kteří jste byli "audatores", musíte se stát "locutores". Vy kdož jste poslouchali, musíte mluvit. Musíme sami se snažit poznat co nejlépe toto učení Církve a uskutečňovat je v ~~dalším~~ denním životě, aby lidé, a především ~~mladí~~ nevěřící, mohli v našem životě poznat pravou tvář Církve, pravou tvář Ježíšova a jeho osvobojující lásku. Amen.

ŘEKNĚTE MALOMYSLNÝM: Vzmužte se a nebojte se! Hle náš Bůh přijde a zachrání nás.

MODLEME SE: Snažně tě prosíme, dobrožívý Pane, ať ta to božská posila nás očistí od hříchů, a tak připraví k nastávajícím svátkům; skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna, který s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha ava-tého, Bůh, po všechny věky věků. Amen.

ZDRÁVA BUĎ, PANNO MARIA... /český kancionál str.24/

Homilie na II. neděli v měsíci /třetí neděli adventní/.-

Laudetur Iesus Christus. - Pochválen bud Ježíš Kristus! - Posloucháte vatikánský rozhlas na krátkých vlnách v pásmu 41,31, 25 a 19 m. - Právě skončila mše svatá, sloužená v blízkosti hrobů svatého apoštola Petra a jeho nástupců Pia XII. a Jana XXIII., na úmysly svatého Otce Pavla VI. a za světový mír.

Je třetí neděle adventní; její liturgie začíná slovy GAUDETE IN DOMINO - RADUJTE SE V PÁNU. - V pětiminutowce včerejšího ^{českého} vysílání vatikánského rozhlasu o půl deváté večer: Žijme a modláme se s Církví - jsme si připomněli hlavní myšlenky dnešní liturgické oslavy a slyšeli jsme i úryvky z hlavních liturgických čtení. Kdo snad vysílání nemohl sledovat, může si je poslechnout dnes odpoledne o půl druhé na týchž krátkých vlnách a na střední vlně 196 m. Slyšeli jste ^{vítězství} ^{části} z Písma svatého, jak se v římské liturgii čítají na tuto neděli: epištola je vzata z listu sv. apoštola Pavla k Filipanům z kapitoly 4, od 4 do 7. verše. - Evangelium z 1. kapitoly evangelia podle sepsání sv. Jana od verše 19 - 28. Kdo jste se nemohli zúčastnit mše svaté a nebudete moci jít ani na večerní nedělní liturgii, přečtěte si alespoň doma tyto úryvky z Nového zákona nebo z misálku. -

-ö-

Při vstupu do dnešní nedělní liturgie, drazí přátelé, jsme se modlili ^{úsek} žalmu 84, který se opakuje i v antifoně k obětování: 'PANE, TYS PO-
ŽEHNAL SVÉ ZEMI, TYS ODVRÁTIL ZAJETÍ OD JAKUBA, TYS ODPUSTIL ZLÝ ^{SVÉMU} ČIN LIDU'. V těchto slovech požehnání a odpuštění můžeme vidět první červánky vykoupení člověka a blízkost naplnění zaslíbení, o němž mluví první čtení adventní mše svaté ke cti Panny Marie - zvané "roráty" - vzaté z proroka Izaiáše: Hle, panna počne a porodí Syna a nazvou ho jménem Emanuel/to je Bůh s námi/'. A příští - čtvrtá neděle adventní - nám na toto radostné tušení dá už jasnou odpověď v antifoně k ofertoriu: slovy andělského pozdravení: Zdrávas, Maria, milostiplná! Pán s tebou! Požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod tvého života. - Je tedy vhodné, abychom se dnes zamyslili na několik okamžiků nad tajemstvím Mariiným a ^{na} jejím postavením v díle spásy lidstva, nad jejím

vztahem k Církvi. Pražský arcibiskup pan kardinál Beran vám v předvečer svátku neposkvrněného početí Panny Marie, kdy byl ukončen II. vatikánský ekumenický koncil, ukázal smysl a krásu tohoto privilegovaného postavení Bohorodičky v celém lidském rodu: Ona jediná, poněvadž byla předurčena za matku Syna Božího, našeho Vykupitele Ježíše Krista, se zřetelem k vykupitelské smrti Ježíšově byla uchována neporušena od každé viny. I ona byla vykoupena, jako každý lidský tvor, ale dokonalejším způsobem než ostatní: zatím co my jsme byli uzdraveni ze smrtelné nemoci dědičného hříchu, ona byla uchráněna této morové nákazy a zachována vždy v plném překupujícím duchovním zdraví. - A jí tomuto nejvyššímu a nejdokonalejšímu a nejkrásnějšímu ideálu ženství, této pokorné ženě, naší sestře a zároveň naší Matce a Královně patřila poslední slova svatého Otce Pavla VI. při jeho homilií při děkovné mši svaté před svatopetrskou basilikou při posledním závěrečném slavnostním zasedání II. vatikánského koncilu! ~~Na~~ Jeho poslední přání bylo, abychom se zadívali na její obraz, v němž se zrcadlí nekonečná krása, a tak skončili duchovní vzestup koncilu a zároveň s pohledem na ní začali svou práci po koncilu. Či nebude pro nás tato krása Marie Neposkvrněné vzorem a zdrojem ~~pozitivní~~ inspirace? Nemůžeme začít lépe naši cestu do nové éry, pokoncilové éry Církve, než s pohledem ~~na~~ na Marii, Bohorodičku, Matku Církve, jejíž chrám zasvěcený tomuto novému a slavnému jejímu titulu má příštím ~~výkaz~~ generacím na pímské periferii připomínat dílo II. vatikánského obecného sněmu. —

II. vatikánský koncil věnoval Panně Marii osmou kapitolu dogmatické konstituce O Církvi: O blahoslavené Panně Marii Bohorodičce v tajemství Kristově a v tajemství jeho Církve. Někteří Otcové si přáli, aby Panně Marii byl věnován zvláštní dokument, který by zdůraznil její velikost a snad i definoval její nové výsady a ^{možná} privilegia. Ale Otcové koncilu, nechtěly předkládat theologickou nauku o Matce Boží v její úplnosti a ponechali volnost theologům, aby

mohli dále svobodně bádat o otázkách, které dosud nejsou úplně jasné v Ma-
riologii. Zato však koncil chtěl shrnout tradiční učení o Bohorodičce a
ukázat novým způsobem, mnohem srozumitelnějším, zvláště našim bratřím evaně
gelíkům, jaká je pravá úcta k Panně Marii, jaké je místo Mariino v díle
spásy lidstva a v Kristově Církvi. A to vše ve zkratce vyjadřuje nový Mariin
titul - Maria, Matka Církve.

My jsme byli dosud zvyklí, když mluvíme o Církvi, myslit na nějaký ab-
straktní pojem, na něco, co je mimo nás, co se dá vyjádřit v právních termi-
nech a theologickofilosofických výměrech. Zatím Církev je skutečnost,
konkretní skutečnost, skutečnost blízká každému z nás; my sami, každý z nás
je částí, buňkou živého organismu Církve: do Církve patří veškeren Boží lid:
pastýři i věřící, žijící a pracující a strádající na této zemi a putující
k věčnosti, ~~Alles~~, ^{tam} ~~Matka~~ ~~tato~~ Církev pokračuje, ~~kde~~ je její hlava, z níž pramení
veškerý život Církve, Ježíš Kristus, ^{tam} ~~kde~~ je jeho Matka a Matka naše, Panna
Maria, ^{tam} ~~kde~~ jsou všichni vykoupení, kteří už došli věčného cíle ~~evropy~~ v domě
Otcově, kde Ježíš připravuje příbytek pro každého z nás... Tedy, když uctíváme
Marii jako Matku Církve, nechceme říci nic jiného než že Maria je Matka Je-
žíšova, jeho fysická matka, která ho počala z ~~Ducha svatého~~, porodila, ~~vys~~
~~chovala~~, která s ním intimně spolupracovala v jeho díle spásy, zvláště ve
své vrcholné životní oběti pod jeho křížem a tak byla účastna zcela mimo-
řádným způsobem v díle vykoupení všech lidí, každého z nás. - Když tam ze
svého kříže umírající její Syn pohlédl ~~na učedníka, kterého miloval~~, na ^{svý} ~~Jana~~
a na svou Matku a řekl jí: Hle, syn tvůj: chtěl tak veřejně před celým světem
jako svou slavnostní závěť platící pro všechny věky ohlásit, že jeho Matka
Maria z Boží vůle a právě pro tu ~~intimní~~ věrnou spolupráci na díle našeho
vykoupení - je duchovní matkou všech lidí a jako taková nejdokonalejšíím
vzorem materství Kristovy Církve. ~~Církev~~, ~~Proti si Kristus také připravil, jak nás~~
~~učí svatý Pavel v listě k Římanům~~ bez poskvrny, bez vřásek nebo něčeho po-
dobného, aby byla svatá a bezuhonné/Ef. 5,27/, aby nás ve svátostech rodila
k nadprirozenému životu. Proto budeme s důvěrou uctívat, zvláště v této době
pokoncilové Marii, Matku Církve, abychom byli stále lepšími dětmi obou. Amen.

13.12.65
RaVat:CECO- 6.12.65

300
293 -1

V dnešním českém pořadu si můžete poslechnout rozhovor s nejdůst. panem biskupem ze ŠKÁKKEXX St.Pölten v Rakousku, Msgr. Františkem Žákem. - Potom...

Biskupů českého původu mimo území československé republiky není mnoho, drahí posluchači! Ve Spojených státech severoamerických mimo texasského biskupa Msgra Jana Mořkovského je také biskupem, rodák z Iowy, pan biskup Jiří Josef Biskup. Hlásí se k českému rodu, ale česky už nemluví. Zato v nejbližším sousedství Čech a Moravy máme ještě jednoho českého biskupa, který má krásné české jméno Žák a dokonce se píše s háčkem na Zet a Tak ho uvádí také Anuario Pontificio - úřední vatikánský seznam biskupů! Je diecézním biskupem svatohipolytským - Sankt Pölten, sousedem českobudějovického a brněnského biskupství. Ale nechme raději mluvit pana biskupa samého!

ČESKÉ INTERVIEW /celkem 5 minut/.
/registrováno/

Začíná: EXCELENCE, jsme velmi rádi, že vás můžeme uvítat ve vatikánském rozhlasu. Nedávno jsme tu měli texasského pana biskupa Jana Mořkovského, který poslal několik vzkazů krajanům do Československa. Mohl byste povědět našim posluchačům něco o své rodině a kde jste se naučil tak pékně česky?

RadioVaticana.cz
atd.

Pan biskup končí slovy: Je to pro mně veliká radost, že mám dnes příležitost srdečně pozdravit všechny věřící v Československu, především mládež, jako biskup, který má na starosti pastoraci mezi rakouskou mládeží. Máme radost, že sousedíme s diecéší českobudějovickou, kde ještě žijí moji příbuzní. Už od několika let naše mládež převzala duchovní patronát nad mládeží v Československu: konáme pouti, obětujeme mše svaté a modlíme se, aby Pán Bůh českou mládež chránil a posiloval ve víře.

Konec registrovaného českého interview.

V dalším rozhovoru jsme pokračovali německy a mluvili jsme o II.vatikánském koncilu. Pan biskup řekl v podstatě toto: Jsem velmi spokojen s výsledky

13.12.65

RaVat:CECO-6.12.65

300
293 -2

koncilu. Byl jsem na celém koncilu, na všech jeho čtyřech obdobích. A mohu říci s radostí, že všechny čtyři hlavní účely, pro které koncil svolal Jan XXIII., byly vždy soustavně sledovány: obnova Církve, "aggiornamento"/přizpůsobení potřebám dnešní doby/, ekumenický duch, pastorační reforma. Za nejdůležitější považují pochopení Církve pro nové potřeby dneška, což našlo vyjádření ve stěžejním dokumentu koncilu - v konstituci O Církvi. To se projevuje především v samém biskupském sboru, v novém pojetí ~~pojetí~~ kollegiality, ale i v presbyteriu diecéze a v samém lidu Božím. - Všeobecně možno říci, že se ~~ukázala~~ projevila mnohostranně otevřenost Církve vůči světu a zároveň i její vnitřní obnovné síly, což dalo podnět k novému dialogu i s nekatolíky a s nekřesťany na zcela nové základně. Pro nás biskupy byl také velmi užitečný styk se ~~spplubratry~~-biskupy ze sousedních zemí a ze zemí misijních. - My, v naší diecézi, která je skoro stoprocentně katolická, nemáme ani mnoho přiležitosti k praktickému provádění ekumenismu: Máme jen jednu obec, kde žije asi třetina evangelíků; ale i tam žijí katolíci s evangelíky v dobré shodě. Liturgické reformy jsme začali provádět s největší energií: zvláště u mládeže to našlo velký ohlas. Starší generaci se stýská ještě někdy po starých zvyklostech, ale jsem přesvědčen, že i ta si časem vykne a porozumí lépe aktivní účasti při bohoslužbách.

Pro všechny katolíky - i pro ty, kteří nemají tolik svobody, jako my ve Střední Evropě - má, myslím, veliký význam, že Koncil nevyslovil žádné odsouzení, že neprohlásil žádné nové dogma, ani i tenkrát, když mluvil o ateismu, musel sice s bolestí konstatovat jeho protináboženský postoj, ale i tam hledá cesty k ~~vzájemnému~~ ^{Pokojnemu} rozboru na opravdu lidské základně a v duchu, který nežádá nic jiného, než aby ~~katolíkům~~ bylo dopráno tolik náboženské svobody jako ostatním, aby mohli žít podle svého svědomí. —

Když jsme panu biskupovi děkovali za jeho laskavost, znovu nás ujistil svým upřímným zájmen:

Registrovaný německý závěr rozhovoru s panem biskupem:

Pan biskup začíná slovy: Hochwürden, ich möchte noch einmal....
ich grüsse noch einmal meine katholische Brüder in Nachbarland.

Slyšeli jste náš rozhovor s nejdůstojnějším panem biskupem ze Sankt Pölten msgrem Františkem Žákem. - To je poslední interview s účastníky II. vatikánského koncilu. - V sobotu v rámci našeho pořadu: Žijeme a modlíme se s Církví budete si moci vyslechnout krátké posezení polského primasy kardinála Wyszynskiego, českým katolíkům u příležitosti oslav tisícího výročí pokřestanění Polsky, které jsme před jeho návratem do Polska zachytili na zvukový pás. - Omlouváme se, že ~~v sobotu~~ v též pořadu byla jíme nuceni přerušit recitaci českých bohoslovou, dříve než byla ukončena. -

A nyní si poslechněte několik zpráv z katolického světa, -
v poledních hodinách
 V neděli na náměstí svatého Petra se sešlo opět velmi mnoho lidí, Římanů i turistů; svatý Otec Pavel VI. k nim promluvil z okna své pracovny a potom se pomodlil Anděl Páně a udělil jim apoštolské požehnání. Ve své krátké příležitostní promluvě vzpomněl slavnostního závěru II. vatikánského shěmu před několika dny. Koncil je ukončen. Ale pro nás zůstává povinnost uskutečnit jeho výzvu. Koncil znamená náboženskou obnovu Církve a blízké vánoce nám dávají první příležitost, abychom ukázali, že koncil bereme vážně. Musíme v sobě oživit pravý smysl vánoc, jako svátku vtělení a narození Spasitele, a prožít je ve spojení s Kristem a být při nich zvlášt pamětlivi dětí a chudých.

Dnes o svátku sv. Lucie za přítomnosti pražského arcibiskupa, kardinála Berana a opata primase všech benediktinů otvírají v Norci / staré Nursii/ redišti svatého Benedikta, čeští beneditini emauzští nový klášter - italské Emauzy. Zítra nebo ve středu přineseme vám reportáž z této slavnosti.

Polský primas, kardinál Wyszynski se vrátil v sobotu do Varšavy, kde ho na nádraží přivítalo zpěvy a potleskem na tisíc věřících. ~~na~~ V neděli měl při bohoslužbách homilií, ve varšavské katedrále. Při svém kázání oznámil věřícím, že spolu s ostatními biskupy na koncilu pozvali biskupy celého světa, aby se modlili za Církev v Polsku u příležitosti milenia pokřestanění a že poslali písemné pozvání všem biskupům z evropských zemí i episkopátu americkému, biskupům v Africe a v Asii a rovněž i pravoslavným církvím a Ekumenické radě v Ženevě. Stran listu, který poslali německému episko-

Ron-L-Ces-1312.65

300-4

pátu o vzájemném odpuštění a zapomenutí křivd, které se staly na obou stranách za poslední války, řekl kardinál, že tím prokázali dobrou službu Církvi i vlasti a že se katolické Polsko ~~československé~~ nemusí stydět za tento počin; natoak biskupové jsou přesvědčeni, že věřící jim za to budou vděčni.

Kardinál Josef Beran příští neděli 19. prosince bude mít slavnou pontifikální mši svatou v kostele Sv. Antonína a potom posvětí 6 velikých zvonů uťčených pro národní chrám Panny Marie Matky a Kralovny, který se buduje na Monte Grisa, nad Terstem.

Japonský rozhlas na Hrad Boží vánoční poprvé bude vysílat z nové katolické Tokijské katedrály slavnou mši svatou.

Holandští biskupové vydali společný pastýřský list, v němž ohlašují, že roku 1967 se bude konat národní synoda, jejímž účelem bude koordinovat ve všech holandských diecézích reformy vyhlášené na druhém vatikánském sněmu. List bude čten na hod Boží vánoční ve všech kostelích.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Město Norcia, rodiště sv. Benedikta, má ve svých zdech zase klášter jeho duchovních synů, benediktinů. Všichni sdílíme tuto radost obyvatel Norcie, a to tím více protože benediktini, kteří v pondělí odpoledne vstoupili do jejich brány, jsou řeholníci slovanské kongregace sv. Vojtěcha, řeholníci našeho pražského optaství z Emauz; které Boží prozřetelnost zavedla az do této země.

Norcia, Nursia Vetus, dnes o 3500 obyvatelích staré římské město, už z r. 300 před Kristem najdeme o něm zprávu. Snad to byla stanice při přechodu Apenin z Umbrie k moři Adriatickému.

Z jedné rodiny se koncem století 5. po Kristu narodili sv. Benedikt a sv. Scholastika. Nad jejich rodným domem stojí dnes kostel jim azsvěcený.

V jednom z klášterů v okolí se mladému Benediktovi dostalo prvního uvedení do života mnišského. Pak odešel do Říma na studia a do Norcie se už nevrátil.

Subiaco a Montecassino, tato místa jsou posvěcena jeho dalším životem a jeho svatou smrtí. Do norcie ale brány přišli jeho duchovní synové a měli zde svůj klášter až do francouzské revoluce.

Nekolikrát místní biskup a také obyvatelstvo volalo, aby Norcia opět měla ve svých zdech benediktiny. Až nyní se jejich přání plní.

Přicházejí řeh. slovanské kongregace sv. Vojtěcha, k níž patřila naše opatství Emauzské, břevnovské, broumovské a dva prioráty v Polsku a Jugoslávii.

První obyvatelé kláštera, který dosud patřil kapucínům, a správci kostela P. Marie milostné, budou 4 řeholníci z Emauz spolu s opatem Maurem Verzichem, který je předsedou kongregace.

Slavnost začala ranní tichou italskou mší svatou v kostele sv. Benedikta, za přítomnosti místního biskupa mons. Skoly, kdysi sekretáře Pap. university Lateránské.

Po evangeliu kard. Beran pronesl k přítomným věřícím delší kázání děkoval biskupovi že ho pozval na tuto slavnost; arcidiakon byl, aby

chom tak řekli mateřský dům kongregace sv. Vojtěcha, sv. Vojtěch byl pražský biskup. Pak pan kard. věnoval pozornost sv. Benediktu, který svým heslem Ora te labora, modli se a pracuj a svými duch. syny měnil pustiny v úrodné láně a kláštery.

Šířil kulturu a civilizaci. Duchivní přátelství sv. Benedikta a Scholastiky je napomenutím k lásce a svornosti v křesťanských rodinách.

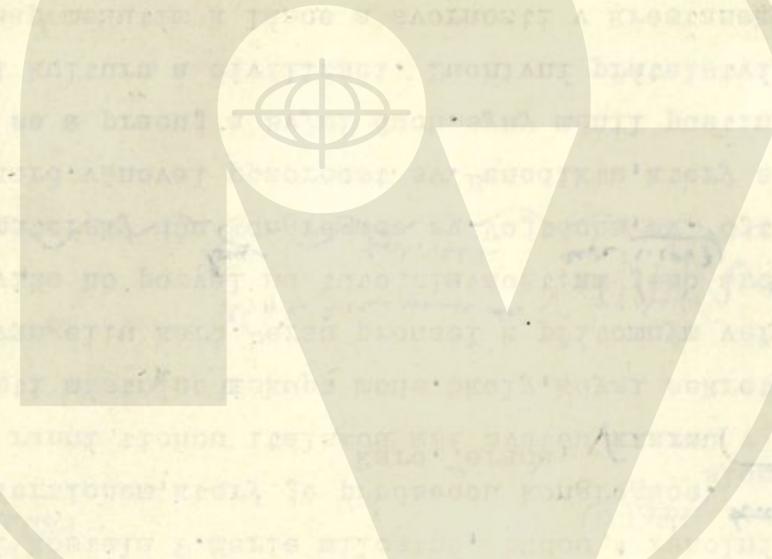
13. prosince byl svátek sv. Lucie, ochránkyně proti očním nemocem, protože byla oslepena, když si nechtěla vzít za muže pohanského snoubence; nehočť připomene snoubencům uvážit krok, k němuž se chystají, aby jejich manželství bylo pevné a Bohem požehnané. Kard. Beran nabádal k modlitbě za všechny duchivně slepé,

kteří chodí mezi námi, aby prohlédli a viděli podivuhodná díla Boží, zval k modlitbě, za benediktiny, kteří dnes vstoupí do jejich středu, aby i zde

jejich modlitba a práce přinesly ovoce, jaké přinesly ben. kláštery ve sta-

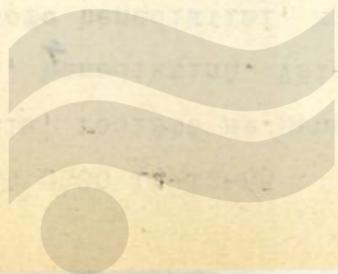
jejich modlitba a práce přinesly ovoce, jaké přinesly ben. kláštery ve sta-
v den 14. 12. 1965 v 14. 12. 1965

Přít. Kulička - žd. 15 let v kultuře a do Nároku - nejdřív v oslavách v hranicích Vatikánu, pot
zde "Rozhlídky u Foligno" a my ~~ještě~~ ~~ne~~
následující dny sejme v Folignu - zde v Nároku,
následující dny
následující dny

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Novinky

Orby

Velmi mnoho osob přistoupilo k sv. přijímání. Kard. Beran ~~jim~~ všem podal Tělo P. Závěrečné požehnání při mše svaté kard. Beran udělil italsky, jak to dovolují nové obřady mše svaté:...

Hlavní slavnost se konala odpoledne: K tzv. Římské bráně, kolem níž se shromáždilo můžeme říci celé městečko, kráčel pozvolna malá skupinka řeholníků v čele s křížem; členové nového kláštera a několik jejich spolubratří z okolních opatství. ~~V duchu hluboce dojati, jsme viděli~~ podobnou skupinku, která asi se

~~bližila~~ před staletími našim Emauzům, Břevnovu, Rajhradu a dalším ohniskům zbožnosti a kultury. Biskup mons. Scola přivítal řeholníky objetím apolíbením

X pokoje. Za vyzvání za zpěvu hymny k sv. Benediktovi ~~zvoničky~~ obyvatele Nrcie vedli do města své nové spolu-

občany, řeholníky, naše české benediktiny. Okna byla svátečně vyzdobena, kdo nenašel místo v úzkých uličkách alespoň z okna sledoval radostný průvod: řeh.

benediktini, kard. Beran, biskup, ben. opat primas Gut, další opati, řeholníci a několik českých kněží, kteří se radovali se svými spolubratry, ~~a velkou vlnou~~

Na hlavním náměstí mají sochu svého rodáka sv. Benediktina. K jeho patří opat Maurus a kard. Beran položili kytičky květů, jimiž je přivítaly děti. Před prů-

X celím kostela sv. Benedikta, po jehož levici je Radnice, přistoupil k mikrofonu starosta města, aby nové řeholníky přivítal: Ujistil benediktiny radostí všech

občanů, že se vracejí mezi ně; považuje to za dar sv. Benedikta svému městu. Nepochyboval, že jejich příchod bude znamenat nový podnět k životu duchovnímu ale i kulturnímu celého okolí, že budou i dnes v 20. století majet duchovního

světa a síly, jak to benediktini bývali od svého vzniku a nakonec slíbil pomoc ~~aby jí oni mohli zde splnit ideál svého duchovního otce.~~ Neopomenul vzpomenout

přítomnost i kard. Berana, svědka a hrudiny pro víru:

Velký den pro město Norciu a pro naše české benediktiny skončil v katedrále přivítáním biskupovým, jménem diecéze; dal je za vzor věřícím: budou jim připomínat krásu výhradní služby Bohu, budou k prospěchu celé diecézi. S radostí

přečetl telegram, kterým sv. Otec blahopřeje diecézi a benediktinům posílá své požehnání k založení nového kláštera. Svá děkovná slova pronesl i opat Verzich

X děkoval Bohu, který ~~xx~~ svými nevyzpytatelnými cestami vedl jeho a jeho spolu-

bratry až sem; děkoval biskupovi za pohostinství, které ~~mu~~ jim poskytl, děkoval

přítomným za to, že ~~xxxxxx~~ tento jejich den radosti učinili ještě krásněj-

ším a (sliboval) jménem svých řeholníků, že budou pracovat k dobru obyvatelstva tak jak si to přál jejich svatý zakladatel, jejich rodák, W. Ben.

prac.
a mezi mým pokrovem kard. Beran, *na Vratislavu a Norciu jsem byl*

To byla reportér - re d. Aleně Nestorové, kdo. Brno. Soupravuje W. Vojtěch v Norci, v

mladosti W. Ben.

14-12-65

Papežský římský seminář slaví letos 400. výročí svého založení. K jubilejním oslavám, které se konaly začátkem měsíce sv. Otec poslal zvláštní list. ~~Uznamenání~~ Seminář byl založen brzy po zakončení tridentského sněmu, aby vychovával kněze v jeho duchu. Mezi alumnny římského semináře patřil papež Jan 23.

V kryptě pod bazilikou sv. Petra se konalo v pondělí odpoledne úřední šetření tělesných pozůstatků švédské královny Kristiny, dcery Dusava Adolfa, která se stala katoličkou, proto se musela vzdát švédského trůnu a zemřela v Římě r. 1689. Účelem šetření bylo zjistit, jak vypadala Kristina a vytvořit masku tváře pro výstavu, která bude ve Stockholmu usporádána; na výstavu Sv. stolice zapůjčí další památky uchívávány ve vat. archivu a knihovně.

New York Times věnoval komentáž výsledku sněmovních prací; vyzvedá nový duch, který na koncilu ~~a podle kterého byla vyložena~~ vladí, ~~protezakrátkou~~ dogmata, která zůstala nezměněna. II. vat. koncil nazývá velkým úspěchem.

laik 25letý kat. ~~kněz~~ učitel byl jmenován rektorem malého semináře v Owechi v Súdánu; ~~dosud vyučovaný knězem~~ ~~protezakrátkou~~ dosavadní rektor kněz se zdravotních důvodů se musel zříci svého úřadu, a protože není kněze, který by ho zastoupil byl úřad rektor svěřen laikovi. Apošt. prefektura v Malakal, na níž seminář závisí má po vypovězení evropských misionářů, jen 3 domácí kněze.

V Bankoku skončil III. mezin. sjezd Hnutí kat. dělnické mládeže Jocu. Sjezd začal 30. listopadu a bylo mu přítomno 300 delegátů z 75 zemí. Novým předsedou Hnutí byl zvolen Ceylonec, místopředsedou Čilan.

ústav pro studium
totalitních režimů

STEFAN CARDINALIS WYSZYŃSKI
PRIMAS POLONIAE

Rzym dn. 5.XII.1965
WARSZAWA,
UL. Miodowa 17

N.

DO NASZYCH POBRATYMCOW W CZECHOSŁOWACJI

Umiłowani Pobratymcy,

Polska Katolicka zbliża się do Tysiąclecia swego Chrztu. Miał on miejsce 14 kwietnia 966 r. Nieco wcześniej, bo w roku 965 przybyła na dwór Księcia Gnieźnieńskiego Mieszka I, jego małżonka Dubrowka – zwana w Polsce Dąbrówką. Jako Chrześcijanka przyniosła swemu Małżonkowi swoją żywą wiarę, Ewangelię Chrystusową i Krzyż. W roku bieżącym cała Polska wspomina tę najstarszą datę, zapisaną w kronikach historycznych. Dla uczczenia tego błogosławionego zdarzenia Rok bieżący, jako dziewiąty Rok Wielkiej Nowenny, nazywamy Rokiem Kobiety Katolickiej, i obchodzimy go pod Patronatem Świętej Bożej Rodzicielki, Bogurodzicy Dziewicy.

W uroczystościach Tysiąclecia tak często staje przed oczyma naszymi Potężna Postać św. Wojciecha, Biskupa Pragi, który jest czczony w Bazylice Prymasowskiej w Gnieźnie i tysięcznych miejscowościach i świątyniach całej Polski. Imię św. Wojciecha

zrosło się ze Stolicą Prymasowską w Gnieźnie, z miastem Gnieznem i Metropolią Gnieźnieńską, która nazywano ongiś Metropolią św. Wojciecha. Iluż Polaków nosi to imię.

Cześć św. Wojciecha tak bardzo rozpowszechniona w Czechach i na Słowacji, ściśle łączy ze sobą nasze Narody.

Tym więcej, że przy Grobowcu św. Wojciecha powstała organizacja kościelna, Metropolia Gnieźnieńska z Diecezjami: Gniezno, Wrocław, Kraków i Kołobrzeg, podczas sławnego Zjazdu Gnieźnieńskiego w roku Tysięcznym. Również silnie rozwinięta jest w Polsce cześć Brata św. Wojciecha – pierwszego Arcybiskupa Gnieźnieńskiego, św. Radzima – Gaudentego.

Te najstarsze wspomnienia ożywiamy w sobie dziś, gdy zbliżamy się do Tysiąclecia Chrztu Polski. Przez wspólnych świętych jednoczymy się uczuciami

STEFAN CARDINALIS WYSZYŃSKI
PRIMAS POLONIAE

WARSZAWA, II
UL. MIODOWA 17

N.

wdzięczności i chrześcijańskiej wspólnoty z Wami. Pragniemy zapewnić Was, jak serdecznie modlimy się w intencji Czech i Słowacji, gdy przygotowywujemy się do Wielkiego Te Deum Narodu Polskiego.

Zapewniając Was, Drodzy Pobratymcy o naszej czci braterskiej i o modlitwie w Waszej intencji, prosimy Was o pamięć przed Chrystusem i Jego Matką i o wsparcie modlitwą.

W braterskiej Miłości przesyłam Wam, jako Prymas Polski imieniem Episkopatu Polski i własnym, braterskie pozdrowienie i pocałunek pokoju.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním českém pořadu po zprávách z katolického světa si můžete poslechnout rozhovor CO NÁM PŘINESL II. VATIKÁNSKÝ SNĚM?

Vesmíru

Dnes dopoledne v 11 hodin se konala v bazilice sv. Petra generální audience.

Vedle řady řeholníků a řeholnic bylo přítomno na 1500 účastníků a účastnic Národní ceny pro výsloužlivé umělce ve filmu a divadle, členové křesťanských syndikátů z latinské Ameriky, poutníci z Mexika a členové Severoamerické delegace pro založení Americké výzkumné nemocnice pro děti v Krakově v Polsku.

Svatý Otec venoval pozornost ve své promluvě koncilu, nebo spíše době po-koncilové a duchu, s jakým ji máme prožívat. Nebylo by správné kdyby se někdo chtěl vrátit zase zpátky a pokračoval v životě jako kdyby koncil nebyl a nedal nám nové směrnice, jak reformovat náš život. A rovněž by nebylo správné, kdyby někdo chtěl kritizovat závěry koncilu. ~~Nejde o kritisování, Je~~ třeba uvádět ~~tak~~ koncilové závěry ~~v~~ praktické denního života. Některé z těchto novot jsou viditelné, jako na příklad reformy liturgické, ale koncil nám přinesl především nového ducha. ~~Je třeba, abychom se vnitřně obrátili, abychom se obnovili~~ ~~se~~ duchovně a začali smýšlet opravdu křesťansky: musíme otevřít své srdce hlasu Božímu a s horlivostí, s láskou plnit ~~jeho~~ Boní vůli. —

Pak věnoval zvláštní pozornost početné skupině Sdružení italských ~~umělců~~ divadelních umělců. Připomněl, že II. vatikánský koncil v pastorání konstituci "O Církvi v dnešním světě" se zajímá o ~~umělecké~~ umění a to nejen po stránce náboženské a kulturní, nýbrž i ~~jakox~~ činitele společenského pokroku. Zdůraznil, jak veliký vliv má umělec na své publikum a zazá připojil povzbuzení, aby používali své umělecké charismat nejen pro pobavení diváků, nýbrž byli si vždy vědomi ~~je~~ poslání v křesťanské civilisaci. —

Svatá stolice zřídila apoštolskou nunciaturu na Maltě a tamní vláda velvyslanectví u Vatikánu. Prvním apoštolským ⁿ nunciem na Maltě byl jmenován arcibiskup Martin Jan O'Connor. —

Anglikáni, metodisté a prebyteriani vytvořili v posledních dnech v Lagos jednotnou církev nigerijskou. Jednání o unii začalo už v roce 1919. ⁽⁹⁾ 433 tisíc anglikánů, 131 tisíc metodistů a 66 tisíc presbyteriánů. Z 55 milionů obyvatel Nigérie je 2,200.000 katolíků a 22 milionů mohamedánů. —

(2) Prozatímní bilance II. Vatikánského koncilu. -II.

V pátečním vysílání jsme se snažili dát si odpověď na Otázku: Co nám přinesl II. vatikánský koncil? - Naše odpověď byla s výhradou ~~článků~~ prozatímní. Teprve za několik desíti let bude moci historik posoudit s větší objektivností skutečný přínos II. vatikánského koncilu jak pro Církev samu, tak pro její poslání ve světě. Ale mohli jsme uvést řadu velevýznamných dokumentů, které koncil promulgoval, a řadu nových institucí, které uvedl v život. Obojí znamená ~~je~~ veliký positivní přínos. Bude však třeba obojí uvést v život ~~a mnohé~~
~~v konservativním duchu~~ ~~článků~~, abychom se mohli brzy radovat z bohatých žně. Dílo koncilu je drahocenné símě, které bylo zaseto, a ~~tak~~ čeká, aby vzrostlo a přineslo ~~mnohem~~ užitek. - Ale II. vatikánský koncil nám přinesl ještě něco jiného: nového ducha, novou mentalitu. - Všichni, kdo byli přítomni na koncilu od začátku, kteří prožili chvíle, mohli bychom říci kritické, kdy někteří se začali obávat, že koncil skončí v chaosu, a dokonce se ozývaly hlasy o nebezpečí nového schismatu, - všichni, kdo mohli sledovat koncil ve všech jeho stadiích, se přesvědčili, že tu byl přítomen ještě jiný, neviditelný, ale nejvýš mocný činitel: DUCH SVATÝ. Nebylo nadarmo, že ho vzývali Otcové koncilu před každým zasedáním, že kněží při mší svatých a věřící ve svých modlitbách znova a znova po celá tři léta prosili Pána, aby v Církvi obnovil zázrak nových Letnic. I nekatolíci, i nevěřící, byli překvapeni tímto zřejmým faktem: je tu nový duch. Skončila jedna éra církevní historie a otvírá se éra zcela nová.

Tento nový duch je především duch svobody Božích dětí. Tento duch svobody se nejdříve ukázal na koncilu samém, v jednání Otců, při diskusích a debatách v aule. Každý mohl svobodně projevit své názory a tyto diskuse se nedaly za zavřenými dveřmi, nýbrž mohly být sledovány ~~zástupci~~ tisku. Nejširší světová veřejnost na stránkách novin, v radiu a v televizi mohla kontrolovat práci koncilu. Jeden z protestantských pozorovatelů Oskar Cullmann řekl: Když nás kardinál Bea pozval, nikdo z nás nepomyslil, že sekretariát pro jednotu bude s námi jednat s takovou důvěrou, s takovými ohledy a s takovým tažtem. Místo

pod sochou Longinovou bude v dlouhé historii basiliky sv. Petra vždy svědkem nejenom toho, že jsme jako nekatoličtí křesťané mohli být přítomni na katolickém církevním shěmu, nýbrž že nám byla reservována čestná tribuna, že jsme byli informováni bez jakýchkoliv zámlk o všech tajemstvích a že jsme dostali do rukou všechny texty, i texty provisorní. A naše účastníky kvapením způsobem, jak pro nás organoval sekretariát pro Jednotu debatní schůze o všech témaech projednávaných na koncilu, kde jsme mohli s naprostou otevřeností vyjádřit naše mínění a i náš nesouhlas, a zvláště tím, jaký ohlas měly naše intervence i u nejvýšších církevních autorit. - Tento duch svobody se projevoval v duchu opravdového křesťanského bratrství a evangelické prostoty. Biskupové z nejrůznějších světadilů a zemí, biskupové různých ras a nejrůznějšího sociálního původu za tu dlouhou dobu koncilu vytvořili opravdu duchovní rodinu. Už po lidské stránce to znamenalo nesmírné duchovní obohacení. Byla tam uzavřena přátelství, která budou spojovat pastýře z opačných světadilů po celý život. A tato otevřenosť a prostota nikterak neškodila vzájemné úctě. - Dále to byl duch autokritiky a otevřenosť: Církev ve svých biskupech dělala vážné zpytování svědomí a v řadě projevů na koncilu, nejenom jednotlivých Otců / jak si možná vzpomínáte i na projev pražského arcibiskupa kardinála Berana o náboženské svobodě, nýbrž i v některých oficiálních dokumentech a ústy samého papeže uznala chyby, které se staly v minulosti, a snažila se je opravit. - A z toho vyplynul přátelský duch ekumenismu, který se nejlépe projevil na nezapomenutelné liturgické slavnosti v bazilice sv. Pavla, kde se papež spolu s koncilními Otci a všemi nekatolickými pozorovateli společně modlili, aby všichni byli jedno. Oskar Čullman, protestantský pozorovatel, kterého jsme citovali, považuje to odpoledne u sv. Pavla ^{za} ekumenický akt prvého řádu a dodává: V modlitbě se už naše jednota uskutečnila. -- Neplatilo o těchto člověkách slovo Kristovo: Kde jsou dva nebo tři ve jménu mé, tam byl já uprostřed nich? - - A proto bylo skoro přirozené, že Koncil byl zakončen prohlášením smíru, odpusťení a zapomenutí mezi Římem a Caříhradem, jež způsobilo všude tolik radosti a dalo vznik novým nadějím na cestě za jednotou všech křesťanů.

Číháme

3081

To jsou fakta. Radostné skutečnosti. Co z toho všeho plyně pro nás, pro Boží lid, jemuž konciloví Otcové odevzdávají výsledky své práce.

Především potřebujeme ducha víry:víry ,která živá a nedovede pochybovat. Kdosi řekl: Vlivem koncilu roztály sněhy a ledovce na Alpách, které dělí křesťanstvo, ale Alpy zůstaly. Dokážeme-li věřit a budeme-li umět vydávat našim životem svědecky této víře - pak zmizí i Alpy! Nejsme sami, Kristus a jeho Duch jsou s námi! Je třeba ~~zachovat~~^{Zachovat} ~~v~~^{my} duchovní rovnováze^{ru}, umět zachovat z tradičního bohatství náboženského života ,co je dobré a solidní a zároveň umět přijmout nové, co doplňuje a zdokonaluje: ~~práv~~^{my} se můžeme mnohem naučit i od pravoslavných a evangelíků, neboť i u nich pracuje Duch svatý. Pravda není něco neživého, za dogmaty a institucemi je živá osobnost Ježíše Krista,který nás vede k samému středu a zdroji pravdy a života k nekonečnému Bohu. - Ale při této anaze po poznání celé pravdy Boží se musíme zavítat stranou, ,musíme mít svatou odvahu uvádět všechno, co od nás bude Církev žádat, do praxe našeho denního života.

Že církevní koncil tridentský tak hluboko zasáhl do života Církve, že jeho blahodárný vliv se pociťoval celá čtyři století, to bylo především zásluhou velikých světců XVII. věku. Aby všechny tyž veliké naděje ,k nimž nás opravňuje^{si vymnit} závěry II. vatikánského koncilu, se staly skutečností ,musíme ~~pít~~²⁰ světce, kteří by ukázali, jak prakticky žít ten veliký ideál vselidské lásky a jak jej vtělovat do konkretních forem denního života.

Dověděli jsme se, že svatý Otec jmenoval papežskými tajnými komořími a monsignory vlivnější pány Jaroslava Kubovce v Německu, Jindřicha Parolka ve Francii a osobního tajemníka kardinála Berana dr Jaroslava Škarvadu v Římě. Srdečně blahopřejeme.

Unie holandských katolických deníků zahájila kampaň ve prospěch svobodného tisku v zemích dosud plně nevyvinutých. První fondy už byly určeny pro některé africké žurnály. Vědle finanční pomoci budou organizovány také kurzy pro výchovu novinářů.

V dnešním českém pořadu jsme pro vás připravili překlady koncilových poselství : Myslitelům a mužům vědy a Ženám celého světa. - ^{z češtiny} Nejdříve: ~~NÁVOD~~ zprávy z katolického světa.

Každý den se objevují v tisku nové interview o II. vatikánském koncilu a jeho významu. - Tak na příklad president francouzské protestantské federace pastor Charles Westphal poukázal na řadu důvodů k naději, které přinesl II. vatikánský koncil. Už od jeho počátků, když jsme viděli naprostou svobodu projevu jednotlivých Otců při koncilových jednáních a upřímnou snahu o obnovu jak u papeže Jana XXIII., tak u Otců ~~koncilu~~ ^{to bylo} zřejmé. A tyto naděje vznikly. Jsou to především dogmatické konstituce o Církvi a o Božím zjevení, které nám umožňují rozhovor o základních otázkách víry. Děkret o ekumenismu, prohlášení o náboženské svobodě a o nekřesťanech jsou zrovna jakoby natažené ruce Církve, které třeba s vděčností stisknout. Nyní bude záležet na tom, jak se tyto texty projeví v konkretním životě. - ~~Co~~ sam patří k těm, kdo říkají se svatým Pavlem lásku všechno doufá.

Zajímavý byl i interview kardinála Augustina Bey, prezidenta sekretariátu pro jednotu křesťanů. Podle něj patří koncil k nezdářilejším a dosáhl primátu v mnoha ohledech: důkladnou přípravou, počtem biskupů ze 140 různých států celého světa, množstvím publikovaných dokumentů, intensivním stykem s nekatolíky a účasti světového veřejného mínění. - Ale kardinál upozorňuje, že v celých dějinách nebyl koncil tak klidný a nepracovalo se s takovou shodou jako na tomto konciliu přes opačné referování žurnalistů o některých koncilových epizodách.

Až budeme mít větší odstup, a budeme se na koncil dívat v porovnání s dřívějšími církevními sněmy, musíme říci, že tyto neshody byly vzhledem k celku bezvýznamné. A nesmíme zapomenout, že přes všechno debatování a diskuse dospělo se na konciliu k tak veliké morální jednotě, že při konečných hlasováních počet negativních hlasů nikdy nepřesahoval 4 procenta. —

Ale koncilové texty přinášejí už i praktický užitek: Severoamerický episkopát vyhlásil od 23. ledna do 30. ledna příštího roku Týden pomoci pro Jižní Ameriku. - A do devíti států Latinské Ameriky odjíždí nová skupina 52 tak zvaných papežových dobrovolníků: jsou mezi nimi učitelé, ošetřovatelky, technici.

V září letošního roku 21 dobrovolníků odjelo na Jamajku a do B
itského Hondurasu. V dřívějších měsících nastoupilo službu v různých jihoamerických zemích jiných sto dobrovolníků: Celkem tam ve 14 zemích na 105 různých pracovištích pracuje 350 Papežových dobrovolníků.

Jeden z koncilových Otců, arcibiskup ze Scrantonu v Pensylvanii ve Spojených státech severoamerických Msgr. Jeroným Hannan onemocněl koncem listopadu a dnes zemřel ~~na~~ jedné římské klinice.

Známý chlapecký sbor francouzský Žpěváčkové s dřevěným křížkem, kteří při zastávce v Rímě zpívali také na vatikánském konciliu, jsou na cestě do Svaté země, kde spolu s 300 sty jiných zpěváčků ze všech zemí světa budou zpívat při slavné půlnocní mši svaté v Betlémě. Nyní jsou v Libanonu, kde budou dávat čtyři koncerty.

RadioVaticana.cz

česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Zvláštní poselství Otců II. vatikánského obecného sněmu různým třídám lidí.

I.- Mužům vědy. -

Docela zvláštní pozdrav vám, kteří hledáte pravdu, mužům myšlenky a vědy kteří prozkoumáváte člověka, vesmír i lidské dějiny - vám všem, poutníkům za světlem a pravdou, i vám, kteří snad zdolání únavou a zklamání marným úsilím, jste se zastavili na cestě.

Proč zvláštní pozdrav vám? - Protože my všichni zde - biskupové, Otcové koncilu, ~~také~~ jdeme ~~za~~ pravdou. Naše úsilí ve čtyřech posledních letech nebylo nic jiného než co nejpozornější hledání a prohlubování poselství pravdy, které bylo svěřeno Církvi. Co to bylo jiného než nejupřímnější snažení dát se poučit Duchem pravdy? Nemohli jíme se tedy nesetkat s vámi. Vaše cesta je ~~na vaši~~ naše. Vaše stezky nemohou zůstat cizí našim krokům. Jsme přátelé vašeho objevitelského povolání. Spojenci vašich námah, obdivovateli vašich úspěchů a případně i těšitelé ve vašich zklamáních a neúspěších.

I pro vás máme slovo poselství a je toto:

Pokračujte ve svém hledání a ve svých výzkumech! Nedejte se zmoci únavou a nikdy nezoufejte nad pravdou! Vzpomeňte na slova jednoho z vašich velikých přátel, sv. Augustina: Hledejme s touhou najít, a nalézejme s touhou hledat zkoumají ještě dále: Šťastni ti, kdø, ačkoliv už mají pravdu, ~~hledají~~ ji dále, aby ~~panci v hromu vrtle~~ ji ~~obnovili~~, aby ji prohloubili, aby ji dávali druhým. A šťastni i ti, kdo ačkoliv ji ještě neobjevili, jdou za ní s upřímným srdcem: kž hledají světlo zítřka se světlem dneška ~~je~~, až najdou plné světlo!

Nezapomeňte však na jednu věc: možnost mysliti je veliká věc, ale mysliti je především povinnost! Běda těm, kdo svévolně ~~zavírají~~ oči před světlem. Mysliti znamená také odpovědnost: Běda těm, kdo zatemňují ducha tisícerymi umělůstkami, které ducha snižují, dělají pyšným, svádějí na bludné cesty a jej znetvořují. Co je základní zásadou pro muže vědy? - Nic jiného než se snažit myslit správně!

Proto, aniž bychom vám chtěli nějak překážet na vaší cestě nebo oslepovat vaše oči, nabízíme vám světlo naší tajemné lampy - světlo víry. Ten, kdo nám ji svěřil, je nevyšší Učitel ducha a Pán myšlení, my jsme jen jeho

pokorní žáci. On jediný řekl a mohl říci: Já jsem světlo světa, já jsem cesta, pravda a život.'

Ta slova se týkají vás. Díky Bohu - snad dosud nikdy ~~zakázána~~ se neukázala možnost tak dokonalého souladu mezi pravou vědou a pravou vírou jako dnes. Neboť jedna právě tak jako druhá slouží jedné pravdě. Nezabraňujte tomuto významnému setkání. Mějte důvěru ve víru, v tuto velikou přítelkyni lidské inteligence. Pomáhejte si jejím světlem, abyste našli pravdu, celou pravdu.

To je přání, povzbuzení, naděje, které vám před svým rozchodem sdělují Otcové, kteří se z celého světa sešli na koncilu v Římě. -

II. ŽENÁM. platil tento pozdrav.

A nyní se obracíme k vám, ženy všech kategorií, svobodné i vdané, matky a vdovy; a k vám také, zasvěcené panny a ženy osamělé: vždyť vy všechny jste celá polovina nesmírné lidské rodiny!

Církev je hrda na to - vy to dobře víte - , že pozvedla a osvobodila ženu, že během staletí i při různosti povahových znaků jasně ukázala její ^{základní} ~~rovnost~~ ^{hlavní} s mužem. Ale přichází hodina, a už přišla, kdy povolání ženy dosahuje svého naplnění, hodina, kdy žena nabyla v lidské společnosti vlivu a moci takového rozsahu jako nikdy předtím.

Proto ve chvíli, kdy lidstvo prožívá tak hluboké přeměny, ženy naplněné duchem evangelia mohou zachránit lidstvo před pádem.

Ženy to byl váš dědičný úkol: starost o rodinný krb, láska zdrojů života, požehnání kolébek. Vy stojíte u samého začátku tajemství života. Vy dovedete být těšitelkami v hodině rozloučení při smrti. Naše technika je na cestě stát se nelidskou. Smířte zase muže se životem. A především bděte - my vás o to prosíme naléhavě - nad budoucností našeho rodu. Zadržte ruku muže, který by v záchravu šílenství chtěl zničit lidskou civilisaci.

Manželky, matky rodin, první vychovatelky lidského pokolení v tajemném ústraní krbu, předávejte svým synům a dcerám, když je připravujete pro nevyzpytatelnou budoucnost, tradice zděděné po otcích. Pamatujte, že matka

skrze své děti patří budoucnosti, které se možná sama nedožije.

A také vy, osamělé ženy, vězte, že můžete dokonale naplnit své povolání svou životní obětí. Všude je pro vás místo v lidské společnosti. A ani rodiny nemohou žít bez pomoci těch, kdo nemají vlastní rodinu.

Ale především vy, zasvěcené panny, musíte být ve světě, kde by chtěly udávat tón egoismus a honba za požitky, strážkyněmi čistoty, nezištnosti, zbožnosti. Ježíš, který dal manželské lásku celou její plnost, velebil také zřeknutí se této lidské lásky pro lásku nekonečnou a pro službu ve prospěch všech ostatních.

A konečně vy, ženy zkoušené, které stojíte vzpřímeny pod křížem podle Mariina příkladu - vy, které jste tak často v dějinách dávaly mužům sílu, aby dovedli bojovat až do konce a vydávat svědectví až k mučednictví, pomozte jim i tentokrát, aby s odvahou k velikým podnikům si dovedli zachovat také trpělivost a vědomí, že se začínává ze skrových začátků.

Ženy, my dovedete dělat pravdu sladkou, něžnou, přístupnou, snažte se vnést ducha tohoto koncilu do lidských zřízení, do škol, do lidských příbytků, do každodenního života.

Ženy celého světa, věřící křesťankyně i ženy nevěřící, vám je svěřen život v těchto vážných chvílích lidské historie, vy musíte zachránit světový mír!

ústav pro studium
totalitních režimů

Volný čl OR. Rámcový jmena 5 listopadu, Mgr. Dr. Janoušek říká Ráj, nebo
RaVat CECO 17-12-65 díky k. o. liturgii. Když je tu opšt. cel. kongr. mnoho lidí

Po zprávách z katolického světa uslyšte český překlad prohlášení smíru
mezi Římem a Cařihradem.

Sv. Otec posal telegram ap. internunciovi v Pakistánu mons. Lupimu; vyslovuje
svou soustrast obětem cyklónu, který ~~se velmi~~ ^{zpustošil} pobřeží ^{ve} východního Pakistánu,
~~u~~ způsobil mnoho škod ~~na majetku~~ a vyžádal si ~~mnoho~~ obětí. Pro první pomoc
postiženým ^{w. u.} posílá pětěžní obnos. - V soukromé audienci sv. Otec přijal mj.
anglikánského biskupa z Winchesteru ve V. Británii lorda Falknera ~~Harrisona~~ ^{Allisona}; ^{luky}
biskup ~~Harrison~~ ^{Allyon} je předsedou komise anglik. církve pro styky s jinými církvemi.
Na Hod Boží vánoční sv. Otec bude sloužit mše svatou ve farním kostele sv. Felicity, stojícím podél cesty Salarie. Je to už třetí rok, že sv. Otec na Hod Boží vánoční navštíví některou z římských farností na periferii.

V Miláně zemřel ve věku 83 let františkán P. Leonard Adler; někdejší ředitel
berlínských pouličních dráž, projektant a budovatel letiště v Tempelhofu.
Protože pocházel z židovské rodiny, ^{odešel} před nacismem do Itálie. R. 1948
byl jmenován ředitelem ^{luky} pouličních dráž v Miláně; po 5 letech se ale vzdal
svého úřadu, vstoupil do řádu františkánů a dal se vysvětit na kněze; ^{také} také
jeho žena vstoupila do kláštera. Jako kněz pracoval mezi ^(milánský) tramva-
jáři. ^{znamení} ^{znamení}

Pařížský arc.kard. Feltin a jeho koadjutor mons. Veuillot byli pastýřský lis-
k nedělním presidentským volbám. Není jejich věcí vyslovit se o politické
diskusi, která vládne v zemi; věříme připomínají jejich povinnost ~~zákon~~ zúčaytnit se voleb a volit podle svého správně osvíceného svědomí.

Sdružení rakouských katolických rodin vyzvalo rodiče, učitele a obchodníky,
aby ze všech sil bojovali proti zneužívání vánočních svátků k obchodním úče-
lům. Vánočním máme uchovat nebo vrátit jejich rodinný, posvátný ráz.

7. prosince se konalo poslední veřejné zasedání II.vat.konciálu. Byly na něm
schváleny 4 poslední sněmovní výnosy. Není ale pochyby o tom, že toto schvá-
lení ~~je~~ ocitlo poněkud ve stínu jiné události, opravdu historického významu.
Tajemník sekretariátu pro jednotu křesťanů mons. Willebrands přečetl francouz-
ské prohlášení, jímž papež Pavel VI. a cařihradský ekumenický patriarcha
Atenagoras ^{prohlašují}, že chtějí zapomenout na události z r. 1054 a především
na exkomunikaci, které tehdy byly z obou stran vyhlášeny. Prohlášení téhož
znění bylo ~~skoro~~ současně čteno i v patriarchálním kostele v Cařihradě za
přítomnosti patriarchy. Na obou místech je věřící přijali dlouhým radostným

lehrář

potleskem. A potlesk se opakoval, když byly čteny oficiální výnosy o tom: v Římě ~~ještě~~ četl kardinál Bea papežské breve a v Cařihradě sám patriarcha řecký tomos. A nový potlesk se nesl vat. bazilikou, když znění breve sv. Otec odevzdal metropolitovi Melitonovi, vedoucímu patriarchální mise.^{aktem bylo}
Posl. si český překlad původního francouzského prohlášení:

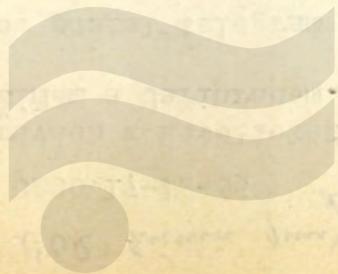
Prohlášení je výsledek práce smíšené komise jak církve katolické tak i řeckoparvoslavné; po předchozích informačních stycích komise zasedala společně v Cařihradě 21.listopadu a sestavila Prohlášení. Zmínky zaslhuje, že Prohlášení se vyhýbá slovům, která by mohla mít právní smysl: exkomunikačce se neruší neodvolávají, papež Pavel i patriarcha Aténagoras ~~ještě~~ co se stalo a chtejí na to zapomenout a již vpřed cestou, která vede a povede k plné jednotě, jak to všichni doufáme a jak se o to modlíme.

deu. R. K. u. h.

Dleyan. del. Cz. 8. leto v říjnu. Intele v Cařihradě, delegaci mlu. an. z Balvan
Jan Šlechta

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Společné prohlášení

1. Proniknuti city vděčnosti Bohu za milost, kterou jim ~~dělal~~ ve svém milosrdenství, že se totiž bratrsky setkali na posvátných místech, na nichž smrtí a vzkříšením Pána Ježíše se naplnilo tajemství naší spásy a sesláním Ducha svatého dokončil zrod Církve, papež Pavel VI. a patriarcha Atenagoras I. neztratili ze zřetele rozhodnutí, které pojali od oné chvíle: každý ze své strany neopomenět žádný z činů, vedených láskou, které by mohly usnadnit rozvoj bratrských vztahů, navázaných mezi katolickou církví římskou a pravoslavnou církví cařihradskou. Jsou přesvědčeni, že tímto jednáním jsou poslušni volání Boží milosti, která dnes vede katolickou církev římskou, pravoslavnou církev a všechny křestany, aby hleděli překonat vše, co je dělí, a byli opět "jedno", jak (o to) pro ně prosil Pán Ježíš svého Otce.
2. Mezi překážkami rozvoje těchto bratrských vztahů, prodchnutých důvěrou a úctou, je na prvním místě vzpomínka na neblahá rozhodnutí, činy a události, které vyvrcholily r.1054 v exkomunikaci, již vyhlásili legáti římského stolice, vedení kardinálem Humbertem, proti patriarchovi Mikuláši Keruláriovi a dvěma dalším církevním osobnostem; legáti byli potom stíženi podobnou exkomunikací, kterou vyhlásil proti nim zase patriarcha a cařihradský synod.
3. Nelze už vymazat z dějin ony události ani následky, které měly v oné mimořádně době své. Dnes máme o nich úsudek klidnější a uváženější, a proto je nutné přiznat si výstřely, jimiž byly poskvrněny a které vedly později k důsledkům - pokud můžeme soudit - přesahujícím úmysly a očekávání jejich původců; církevní tresty byly vyneseny proti osobám a ne proti církvím a nezamýšlelo se jimi přerušit úplně církevní společenství mezi stolci římským a cařihradským.
4. ~~Páte~~ ^{po} ~~páte~~ ^{po} papež Pavel VI. a patriarcha Atenagoras I. a jeho synod, ^{jm} přesvědčení, že vyjadřují společnou touhu po spravedlnosti a city lásky svých věřících; ~~a~~ připomínají si příkaz Páně: "Podáváš-li svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, zanech tam svůj dar před oltářem a jdi se dříve smířit se svým bratrem" /Mt 5,23-24/, prohlašují ^{po} společné dohodě:
 - a/ že litují urážlivých slov, neopodstatněných výcitek a odsouzení hodný

první

ných činů, k nimž došlo na obou stranách v oné době, nebo ~~kterými~~ ony smutné události byly provázeny;

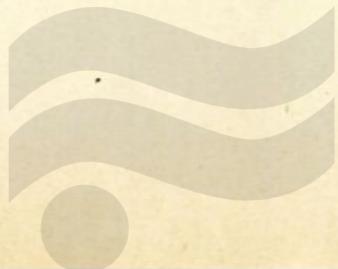
b/ že rovněž litují oboustranných exkomunikací, které po oněch událostech následovaly a ~~jejichž~~ vzpomínka až do našich dnů je překázkou k zblížení v lásce; tyto exkomunikace chtějí odstranit z památky ~~a~~ že svých církví a přejí si, aby se na ně zapomnělo; ^{výmluvu}

c/ vyslovují své politování nad ~~neblahými~~ předcházejícími událostmi i následujícími, které vlivem různých činitelů, mezi nimiž třeba jmenovat vzájemná nedorozumění a nedůvěru, nakonec vedly k skutečnému přerušení církevního společenství.

5. Papež Pavel VI. a patriarcha Atenagoras I. se svým synodem si jsou vědomi, že tento čin spravedlnosti a vzájemného odpuštění nedovede odstranit rozdílů, ~~základů~~, dávných i novějších, které existují mezi katolickou církví římskou a pravoslavnou církví; působením Ducha svatého tyto rozdíly budou překonány očistováním srdcí, politováním nad dějinnými křivdami a nepravdami a ne na posledním místě odhodlanou vůlí dojít k společnému pochopení a vyjádření, přijaté od apoštolů, svaté víry a jejích požadavků.

Íx Doufají, že ~~konají~~ něco, co se líbí Bohu, jenž je ochoten odpustit nám když my si odpustíme navzájem; že s tím bude souhlasit celý křesťanský svět, ale především věřící všichni katolické církve římské a církve pravoslavné: je to projev upřímné oboustranné vůle k smíru, je to výzva pokračovat v duchu vzájemné důvěry, úcty a lásky v rozhovoru, který s pomocí Boží povede, aby k co největšímu dobru duší, k růstu Božího království znova žili v plném společenství víry, bratrské svornosti a sváhostného života, které mezi nimi existovalo za prvního tisíciletí života Církve.

7. prosince 1965

ústav pro studium
totalitních režimů

XXXXXX Dnes změníme obvyklý pořad. Týdenní kro-niku OD SOBOTY DO SOBOTY posuneme na konec. § V rámci naší nedělní liturgické přípravy: Žijeme a modlíme se s Církví si dnes můžete poslechnout polského pri-masa kardinála Šepépána Wyszyńskiho.

Ejhle Hospodin přijde....(Almu Nep.)

Čtvrtá neděle adventní nám přibližuje ještě více tajemství vtělení a naroze-ní našeho Vykupitele a zdůrazňuje nutnost osobní přípravy. S tím větší důvěrou budeme se modlit spolu s našimi kněžími: PROSÍME TE, pane, projev svou moc a přijď a velikou silou nám přispěj na pomoc, ať tvé shovívavé slitování skrze tvou pomáhající milost uspíší to, co zdržují naše hříchy... Slova adventního kazatele sv. Jana Křtitele, jak nám je připomíná nedělní evangelium:

Upravte Pánovi cestu, zbudujte mu přímou silnici... nepadnou do hluchých uší ale najdou odpověď v naší spolupráci s Boží milostí. Pak i my uvidíme Boží spásu.

x

Není to tak dávno, když jsme si roku 1963 se všemi slovanskými národy připomínali 1.100té výročí roku spásy pro Velikou Moravu, kdy přinesli našim předkům evangelium Kristovo sv. Cyril a Metoděj. Sousední Poláci se chystají oslavit příštího roku podobné jubileum - sacrum Poloniae millenium - posvátné tisící výročí pokřtění Polska a jeho oficiálního vstupu do rodiny křesťan-ských národů. A byl to náš národ, který tenkrát zprostředkoval Polákům tento veliký dar. Dcera bratrobijce Boleslava I. a neteř sv. mučedníka Václava Dobrava - Dobravka se provdala za hnězdenského knížete Mieška I., ještě pohana. Za rok po svatbě svým vlivem přiměla svého manžela že se dal pokřtit a jeho příkladu následovali pak houfně polští velmožové polský lid, takže pokřestanění polského národa se stalo velmi rychle. Ačkoliv tam jistě proniklo křesťanství sporadicky už dříve, 14. květen roku 966 je první a nejstarší zpráva zaznamená o pokřestanění Poláků a proto byl zvolen rok 1966 za rok jubilejní. A nebyla to jen Přemyslovna Dobravka, byl to jiný velký Čech, Slavníkovec, pražský biskup- exulant sv. Vojtěch, který svým krátkým misionářským působením v okolí Krakova a v Opolsí ve Slezsku, ale především svou mučednickou smrtí

23. dubna 997 přispěl nejvíce k posílení křesťanství mezi Poláky a stal se vlastně základem polské církevní organizace a jeho jméno bylo na věky spojeno s přední polskou metropolí. Dobrověný syn Boleslav Chrabrý vykoupil tělo mučedníka Vojtěcha zlatem a uložil je ve Hnězdně v chrámu Panny Marie. Sláva Vojtěchova se rozletěla po celém křesťanském světě. K jeho hrobu začaly putovat věřící. Tam přišel také jeho přítel z mladí císař Otto III. Přišel se skvělou družinou, v průvodu dvou kardinálů. Před branami města sestoupil s koně a bos vešel do chrámu, kde vykonal pobožnost u hrobu mučedníka Vojtěcha. Nato vsadil svou korunu na hlavu Boleslava Chrabrého a tak ho prohlásil za samostatného panovníka a přes odpor svých biskupů založil v Polsku arcibiskupství se sídlem ve Hnězdně u hrobu sv. Vojtěcha a sufragánní biskupství v Krakově, Kołobřehu a ve Vratislavě. Prvním arcibiskupem při hrobu svého bratra stal se nejmladší bratr Slavníkovec Radim-Gaudentius.

To vám chce v předvečer velikého jubilea polských katolíků, na které se připravují už celých devět let :misiemi, kázáními, poutěmi, ^{připomenout} polský primas, kardinál Stěpán Wyszyński a zároveň vás všechny požádat, abyste se spojili s věřícími v Polsku v jedné vděčné modlitbě. Zato vám slibuje i jejich modlitbu za vás, za vytrvalost a věrnost společnému duchovnímu dědictví, za které položili životy svatý Václav a svatý Vojtěch. Když roku 1956 26. srpna o svátku Panny Marie Czenstochovské byla zahájena přípravná devítiletá novena k mileniu, sešlo se tam na milion věřících se všemi polskými biskupy, aby obnovili slib a zasvěcení Matce Boží, které před třemi sty roky učinil polský král Jan Kazimír. Tehdy bylo křesko polského primáta se prázdné. Leželo na něm jen kytice květů. Kardinál Wyszyński byl tenkrát ve vězení. Dnes mluví svobodně a přejeme mu, aby mohl ještě v plnější svobodě s celým polským národem oslavit tisící výročí křtu Polska. Mluví kardinál Wyszyński:

Do naszych pobratyncow v Czechoslowacji

/3.30 /

Slyšeli jste poselství kardinála Wyszyńskiego.

ZDRAVA BUď PANNO MARIA.

OD SOBOTY DO SOBOTY.- [Svatý Otec Pavel VI. poslal soustrastný projev pakistanské vládě a větší sumu peněz jako první pomoc obětem cyklonu. —

[Mezi novými členy Rady pro provádění konstituce o posvátné liturgii byl jmenován ~~Msgr~~^{také} Ambrož Lazík, apoštolský administrátor trnavský. —

[Svatý Otec přijal ve zvláštní audienci italské závodníky Gimondiho, vítěze v Tour de France a Adorniho, včíze v Giro d'Italia. —

[V pondělí byli slavnostně uvedeni do nových italských Emauz v Norci, rodišti sv. Benedikta a sv. Scholastiky, čeští benediktini s opatem Maurem Verzichem. Slavnosti se zúčastnili ~~kardinál~~^{také} Jósef Beran, místní biskup a ~~opat~~^{benediktinský} primas. —

[Svatý Otec přijal ve zvláštní audienci generálního sekretáře II. vatikánsko sněmu arcibiskupa Feliciho se všemi členy sekretariátu a v dlouhém proslovu ocenil jejich velikou práci. Zbývá ještě uspořádat archiv a publikovat Akta koncilu. Zatím vyšlo tiskem 19 svazků velkého formátu. —

[Ve čtvrtek 23. prosince v 8 hodin večer bude na obvyklých vlnách vysíláno vánoční poselství sv. Otce; o půl deváte uslyšíte jeho český překlad. —

[^{24. prosinec} V pátek o Štědrém večeru ^{v 8.30} promluví pražský arcibiskup, kardinál Josef Beran. Dnes je pan kardinál ~~Krystýnský~~ v Terstu, kde posvětí šest velikých zvonů určených pro národní Chrám Panny Marie, Matky a Královny, na Monte Grisa nad Terstem. —

[Na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu t.j. na střední vlně 196 m a na krátkých vlnách v pásmu: 41, 31 a 48 m bude vysílána přímým přenosem půlnocní mše svatá sv. Otce ze Sixtinské kaple a rovněž jeho mše svatá na Boží Hod vánoční ve čtvrt na dvanáct a jeho požehnání Urbi et orbi v poledne po mši svaté.

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes uslyšíte zpravodajský přehled Neděle sv.Otce, další zprávy z Vatikánu a z kat.světa a český překlad provolání koncilu státníkům a politikům.

V neděli v poledne sv.Otec Pavel VI. jako obvykle se pomodlil s věřícími shromážděnými na náměstí sv.Petra Anděl Páně. Předtím k nim krátce promluvil. Přál jím požehnané vánoce všem, kdo byli přítomni, městu Římu, celé Církvi a celému světu. Potom věnoval pozornost otázce míru ve světě; s bolestí konstatoval, že jednání o příměří, které by snad mohlo vést k míru, skončilo nzdarem. Pravil: Nemohu vám zamplňet svou bolest nad tolika rozděleními, boji a spory, které naplnují nejistotou lidi a které má různých částech světa dávají vznik válečným konfliktům. Mezi nimi třeba jmenovat Vietnam, země nám velmi draha, která má své místo v světové civilizaci. Válka ve Vietnamu se stává vážnější a žádá víc a více obětí na životech. Roste nebezpečí, že konflikt USA mohl rozšířit. Kde je mír, kde jsou vánoce? Slyšeli jsme o vyjednávání, aby spor se vyřešil. Je nám znám návrh na příměří, alespoň den na Hod Božího vánoc. Víme, že tolik obětavých státníků hledá vyřešit těžkou onu otázku. Ale víme též, že miliony srdcí je v úzkosti, trpí, čekají, že mír se navráti.

Vyslovujeme svou úctu a uznání pro všechny, kdo poctivěm jednáním hledí urovnat hrozící konflikt. Kéž by alespoň návrh na příměří byl vyslyšen a uskutečněn. Kéž den vánoc je pro všechny posvátný den pokoje. Odporoučíme to moudrosti a velkomyslnosti odpovědných státníků. Kéž po příměří dojde k zamyšlení k vyjednávání a pak konečně k rovnováze, k svornosti a pokoji. "Kéž P. Marie která s Ježíškem je střed vánoc, ukáže se matkou a královou míru."

Ještě před modlitbou Anděl Páně sv.Otec posvětil aluminiovou sochu sv.Josefa dělníka; která je určena pro slovenský kostel sv.Michala v Mnichově na pittsburském předměstí. Farářem tohoto kostelav je kanovník Altány.

V pondělí dopoledne sv.Otec přijal v audienci skupinu novokněží, kteří v sobotu a neděli přijali kněžská svěcení. Největší skupinu tvořili novokněží Pap.koleje pro USA. Sv.Otec k novosvěceným ^{a členům jejich rodin} promluvil o vznešenosti kněžského povolání. Církev ^{lem jejich budoucí kněžské práce bude} uvést ve skutek rozhodnutí koncilu, jejž mohli zde v ímě sledovat. Jako kněží mají žít ve světě podávat svědectví o pokoji a štěstí, jimiž oplývá srdce každého, kdo se odevzdal službě Bohu a bližnímu z lásky ke Kristu.

Pražský arcibiskup kard.Beran byl v neděli v Tesrtu. V ranních hodinách posvětil 6 nových zvonů pro národní svatyni mariánskou zasvěcenou P.Marii Matce a královně; svatyně stojí na hoře fjisa na rozhraní mezi Itálií a Ju-

gosláví. ~~Kard. Beran~~ dálé zúčastnil zasedání členů Kat. akce z celé teřstské arcidiecéze. Promluvil k nim o výsledcích II. vat. koncilu. Církev nemůže zůstat statická, musí zůstat věrná pokladu víry ale přitom nést jej do celého světa. Z terstu kard. Beran odjel do Milána. Do Říma se vrátí v úterý.

Generál řádu jezuitů P. Petr Arrupe začal ~~traverzou~~ svou cestu Asii a Afrikou aby navštívil tamní hlavní domy jezuitské. První jeho zastávka je v Libanonu. V bejrutu ho pozdravil jménem vlády ministr zahraničí. Než odjede do Aíra navštíví maronitského patriarchu kard. Pavla Petra Meučího a ostatní patriarchy, kteří mají své sídlo v Bejrútu. Rád T.J. má v zemích blízkého východu 200 svých členů, v Africe 1170, především v konžské republice, na Madagaskaru, v Zambii a Rhodesii. V Zambii a Rhodesii pracuje též několik misionářů pocházejících z ČSR.

V dánském luteránském deníku Kristelig Dagblad uveřejnil článek o II. vat. koncilu dr. Skydsgaard, který byl pozorovatelem na luterskou církev. Katolická Církev na koncilu zůstala neoblovná ve svých dogmatech, píše, ale změnila se její tvářnost. Koncil začal jistý vývoj, který vnitřně Církev změnil a změnil i v bu doucnu. II. vat koncil skončil, ale neskončil jeho hlavní cíl: nést ev. světu dnešnímu i zítřejšímu.

Skupina exegetů katolických i protestantských, ze Španělska a zemí Lat. Ameriky připravuje nový překlad španělský Nového zákona. Je to první případ spolupráce exegetů katolických a protestantských na oblasti biblické a rozhodný krok k uskutečnění jednotného společného překladu Písma sv. Podnět k vydání tohoto jednotného překladu vyšel od protestantského kláštera v Taizé ve Francii: Klášter vzal na sebe finanční náklad vydání milionu výtisků Nového zákona, které budou zdarma rozdány mezi katolíky i protestanty v Lat. Am.

Během vánočních svátků se bude konat v Assisi sjezd kat. universitních studentů. Téma sjezdu je poněkud zvláštní: Proč nevěřím. ^{Jednotlivé} ~~xx~~ dny sjezdu jsou věnovány třem hlavním myšlenkám: první den se bude diskutovat o vědeckém pojetí vesmíru, druhý o touze lidí po sociálním pokroku a spravedlnosti a třetí o čistém a důslednějším náboženském životě.

na m^u řív. slavní adrenál

II. vatikánský koncil skončil sedmi poselstvím sedmi katodrií lidí: vládoum národů, kulturním a vedeckým pracovníkům, umělcům, ženám, dělníkům, chudým, nemocným a všem kdo trpí, a konečně mládeži a dětem. Minulý čtvrtek jste slyšeli český překlad poselství určených kulturním a vedeckým pracovníkům a ženám.

první výzvu

Poslechněte si dnes poselství; to bylo určeno vládcům národů:

koncilu

Poslestití vládcům národů, jehož překlad jsme právě podali, četl arc.z Lille kard.Lienart. Měl po boku kardinály Alfrémda z Utrechtu v Holandsku a Colomba z Milána. Jmérem vládců národů přijali poselství z rukou sv.Otce vel. vyslanci Belgie, Brazílie, Japonska a Habsburského vévodství u sv.Stolice a též velvyslanec Spinelli, který při slavnosti zakončení byl oficiálním zástupcem OSN.

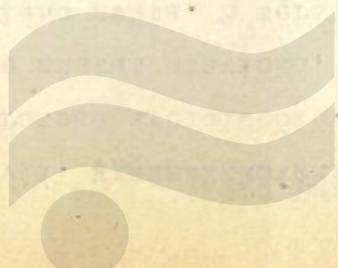
Své posluchače upozorňujeme na vánoční poselství sv.Otce. Mohou je slyšet ve čtvrtek 23.prosince v 8 hodin večer. V pravidelném českém vysílání o půl deváté podáme český překlad poselství. Na Štedrý večer o půl deváté promluví k našim posluchačům pražský arc.kard.Beran.

Vánoce v Austrálii mají každý posledních 10 let více náboženský ráz. Velkou zásluhu má o to výbor, ve kterém je zastoupeno více křesťanských církví, též kat.Církve, a který usluje o to, aby vánocům byl vrácen jejich náboženský a křesťanský ráz. Australské pošty vydávají každoročně sebí známek s vánočním tématikou.Katolická australská charita vybízí už v listopadu katolické rodiče, aby na vánoce vzali do svých rodin jedno nebo i více dětí z útulků a sirotčinců. Za posledních 17 let na 17 000 dětí prožilo vánoce v rodinném kruhu.

Polský kard.Wyšinski ve svém nedělním kázání odpověděl na kampaň urážek, které režim rozněcuje v zemi proti polským biskupům.Listy, které jsme adresovali biskupům celého světa a jimiž jsme je zvali, aby se modlili za uchování kat.víry v Polsku, nebyla politická poselství.Proto jsme se nijak nevměšovali do věcí, které jsou pravomoci vlády.Kard.Wyš. si veřejně stěžoval, že režim má všechny prostředky, jak šířit urážky a pomluvy proti Církvi, kdežto Církve nemůže nijak na ně odpovědět. Kard.končil:Odpouštím všem, kdo proti mně mluvili, protože jsem křesťan.

mlynský

xatul pro naše myšlky

ústav pro studium
totalitních režimů

V tomto slavnostním okamžiku, my, Otcové XXI. všeobecného sněmu katolické Církve, kteří se nyní rozejdeme po čtyřech letech modlitby a práce, u vědomí svého poslání vůči lidstvu, s úctou a důvěrou se obracíme k těm, kteří mají v rukou osudy lidí na této zemi, ke všem nositelům ^{přesvěty} ~~časné~~ moci.

Slavně prohlašujeme, že vzdáváme hold vaší autoritě a svrchovanosti; máme v úctě váš úkol; uznáváme vaše spravedlivé zákony, vážíme si těch, kdo je sestavují a kdo je provádějí. Máme však pro vás svatosvaté slovo: Jedině Bůh je velký. Jedině Bůh je začátek a konec. Jen Bůh je zdroj vaší moci a základ vašich zákonů.

Máte být na zemi budovateli řádu a pokoje mezi lidmi. Avšak nezapomenejte že Bůh, Bůh živý a pravý, je Otec všech lidí, že Kristus, jeho odvěký Syn přišel na zemi, aby nám řekl, že ^{si} všichni jsme bratřími, a aby nás ^{o tom} poučil. On je velký původce řádu a míru na zemi, protože ~~číslkáváním~~ on řídí lidské dějiny a jen on dovede přimět lidská srdce, aby se vzdala špatných vášní, jež dávají vznik válce a neštěstí. On žehná chléb lidí, on posvěcuje jejich práci a utrpení; on dává radost a útěchu, kterou vy dát nemůžete; on těší v bolestech, jež vy utišit nedovedete.

Ve vaší pozemské a časné obci Bůh tajemným způsobem buduje svou duchovní a věčnou obec, svou Církev. A co na vás žádá tato Církev po, téměř 2000 letech událostí všeho druhu, k nimž došlo ve vztazích s vámi, ^o Mocnosti této země; co na vás žádá dnes? Církev vám to řekla v jednom ze svých nejdůležitějších sněmovních výnosů: žádá na vás jen svobodu. Svobodu věřit a kázat svou víru, svobodu milovat svého Boha a sloužit mu, svobodu žít a nést lidem své poselství života. Nebojte se jí; je vytvořena podle obrazu svého Mistra, jehož tajemná činnost vám neodnímá vaše výsady, ale hojí vše lidské od jeho osudové křehkosti, je přeměňuje, zahrnuje je nadějí, pravdou a krásou.

Dovolte, aby Kristus vykonával svou očišťující činnost ve společnosti. Nekřižujte ho znovu: byla by to svatokrádež, protože on je syn Boží; byla by to sebevražda, protože on je Syn člověka. A nám, jeho pokorným služebníkům, dovolte, abychom všude mohli šířit a bez překážek "radostnou zvěst" evangelia pokoje, o němž jsme na tomto koncilu rozjímali. Vaše národy budou z toho mít největší užitek, protože Církev vám vychovává loajální občany, přátele sociálního míru a pokroku.

V tento slavnostní den, kdy končí zasedání svého XXI. všeobecného sněmu, Církev vám naším prostřednictvím nabízí své přátelství, své služby a své duchovní a morální energie. Všem vám adresuje své poselství spásy a požehnání. Přijměte ho, tak jak Církev vám ho nabízí, se sdreem radostným a upřímným a neste ho svým národům.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním českém pořadu po zprávách z katolického světa si můžete poslechnout Poselství koncilu Chudým, nemocným, a trpícím a Několik úryvků z dopisu Tomáše Mertona do Československa. —

[Svatý Otec Pavel VI. na žádost řady biskupů uděluje všem biskupům pravomoc, aby mohli vedle katedrály určit ještě jeden nebo více kostelů v diecézi, kde by bylo možno získat odpustky mimořádného jubilea od 1. ledna do 29. května roku 1966, jestliže se tím - podle místních poměrů - dosáhne snáze účelu jubilea. — Příslušný dekret Apoštolské penitencierie je datován 20. prosince t.r. a dnešní L'Osservatore Romano přináší jeho úplný text. —

[Svatý Otec jmenoval novým sídelním biskupem pro katolíky latinského obřadu v Přemyšlu ~~W~~ profesora Lublinské katolické univerzity Ignáce Tokaczu. —

[Svatý Otec přijal dnes římského starostu syndaka Amerigo Petrucciho a členy městského výboru. Přišli mu blahopřát k vánocům jménem města Říma. Svatý Otec ve své odpovědi poděkoval též za pohostinství, které město Řím poskytovalo po několik let Otcům koncilu i ~~W~~ za zvláštní pamětní medajli, které město Řím věnovalo na památku všem koncilem Otcům; doporučil pozornosti správy města i pastorační problémy stále rostoucí římské diecése a ozdobil městskou úřední korouhev -gonfalone - zlatou medajlí, ~~na památku~~ II. vatikánského koncilu. —

[Nedělní mírová výzva papežova měla veliký ohlas jak ve světovém tisku tak i v diplomatických kruzích: Generální sekretář Spojených národů U Thant přijal ~~k příměří ve Vietnamu~~ ~~přání~~ našla výzvu s velikou radostí a ~~welovii~~ aby ~~W~~ přijetí u obou stran. —

[Také president Spojených států severoamerických ~~přijal~~ že si nesmírně váží slov papežových o nutnosti míru a chce udělat vše, aby mohlo být zahájeno mírové jednání. — Papežovi nejde jen o symbolické příměří několika hoddin, ale chtěl by — jak to také vyslovil i ministr zahraničních věcí Velké Britanie Stewart — aby toto příměří se stalo začátkem mírového jednání, které by pak vedlo k trvalému míru. Svatý Otec ví dobře, že toto příměří není bez nebezpečí a obtíží, ale pokračování ve válce nese s sebou ještě mnohem větší nebezpečí. —

[Veleústojný Otec generál Tovaryšstva Ježíšova oznámil zvláštním listem, že 31. generální rádová kongregace se sejde ke svému druhému zasedání 8. září ↑

✓ tohoto roku v Římě. Po dobu ~~prozatímního generálního vikáře~~
↓ v Africe bude zastupovat Otce generála jako jeho dočasný generální vikář gene-
rální asistent Pater Pavel Dezza.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Poselství II. vatikánského koncilu CHUDÝM, NEMOCNÝM, TRPÍCÍM.

Pro všechny vás, těžce zkoušení bratří, které navštívilo utrpení v tisícové podobě koncil má zcela zvláštní poselství.

Koncil zrovna cítí, jak na nás upíráte prosebné oči planoucí v horečce nebo vyhaslé přílišnou únavou, cítíme pohledy, které se dotazují, které marně hledají odpověď na bolestné proč lidského utrpení a s úzkostí se táží, kdy a odkud přijde posila.

Otců
Milovaní bratři, v hloubi svých srdcí křeknutí a pastýřů slyšíme ohlas vašich vzdechů a vašich nášek. A naše bolest roste při myšlence, že není v naší moci navrátit vám zdraví, ani nemůžeme umenšit vaše fysické bolesti, které podle svých nejlepších možností se snaží uléhčit lékaři, ošetřovatelé, a všichni ostatní, kdo zasvětili svůj život nemocným.

Ale máme pro vás něco lepšího, něco drahocennějšího: jen jedna pravda může dát odpověď na tajemství utrpení a přinést vám skutečnou útěchu bez ilusí - jsou to víra a spojení s Mužem Bolesti, s Kristem, Synem BOŽÍM přibitým na kříž za naše hříchy a pro naši spásu.

Kristus neodstranil utrpení se světa a nechtěl nám ani úplně odhalit jeho tajemství. On je vzal na sebe a to nám musí stačit, abychom mohli pochopit jeho cenu.

Vy, kdo pocitujete celou tíhu kříže více než ostatní, chudí a opuštění, plácící, pronásledovaní pro spravedlnost, vy všichni zapomenutí a neznámí trpitelé hlavy vzhůru! Jste miláčky Božího královnství, královnství naděje, dobraty a života, jste bratry trpícího Krista; s ním, budete-li chtít, záchráníte svět!

To je křesťanské učení o bolesti, jediné, které může upokojit duši. Vězte že nejste nikdy sami, ani odloučení ani opuštění ani neužiteční. Vy jste vvoleni od Krista, vy jste jeho živý a pravý obraz. Jeho jménem vás koncil pozdravuje s láskou. Děkuje vám. Ujišťuje vás přátelstvím a pomocí celé Církve a řečená vám.

SURSUM CORDA- VZHŘU SRDCE! -Z dopisu Tomáše Mertona do Československa.

Jméno Tomáše Mertona je známé i v Československu: Jestliže tam nepronikly knihy jeho duchovních básní, jistě tam jsou známé alespoň některá díla prosaická a mezi nimi jeho autobiografická *The seven storey mountain*, která vyšla už roku 1948. Právě v ní líčí svůj dobrodružný život a dramatický výstup k Bohu: od komunismu ke katolictví, od apoštola mezi spodinou velkoměsta do samoty opatství Getsemani přísného rádu Trapistů ve státu Kentucky ve Spojených státech severoamerických. Dostal jsem překlad jednoho jeho dopisu, který psal roku 1960 před vánočemi do Československa jednomu ze svých mladých neznámých přátel. Je to lístek z archivu. Ale i dnes po pěti letech si zachoval v mnohém svou životní aktuálnost. Proto vám z něj přečtu několik úryvků.

„Máte všechny důvody k tomu být dobré myсли. Vaše víra v Boha je dar Boží a on nedopustí, abyste ve vaší nesnadné situaci zklamal. Jste na tom v mnohém směru lépe než mnozí mladí katolíci v této zemi, kteří jsou ochotni přijmout americký materialismus v té přitažlivé formě, v níž se jim předkládá. My tu bojujeme proti materialismu, který je lákavý a který nám lichotí. Tam u vás bojujete s materialismem, který odpuzuje a znechucuje. Snad jste ve výhodě. A potom, žijete také v atmosféře oběti, my naopak se topíme v ovzduší bohatství a zábav. Vím, že v Polsku tento boj duchovně prospěl. Zmohutnili tím na duchu a neohroženosti. A jednou skutečně něco vybudují. Stejně tomu bude i u vás.... Přidržte se dobrých tradic minulosti, zvláště intelektuálních a duchovních tradic katolické filosofie, náboženství a kultury. Držte se jasného a přesného realismu sv. Tomáše Aquinského a ducha světců, kteří jistě nebyli pouhými snílky. Ovšem, měli také odvahu snít velké sny.“

Merton pokračuje a dotýká se vánočního tajemství: „Nenechte se znepokojovat svou vlastní slabostí. Pán by nebyl sestoupil Vtělený na zem, kdyby lidé byli hrdiny a dokonalými svatými. Proč bychom nemohli děkovat Bohu i za naši slabost, když právě ona ho přivádí k nám jako našeho nejlepšího přítele. Jsem jist, že vánoční doba přinese mnoho milostí vám, vašim přátelům a všem vašim krajanům. Budou to možná chudé vánoce, bez veliké útěchy a bez lesku, ale jeho

vánoce byly také velmi chudé. Uvědomme si, že na tom není nic špatného stotřnit se s Pánem, který přišel na zemi jako vyhoštěnec. On je Bohem chudých a vyděděných, nikoliv těch mocných.

Třetí úryvek se týká neaktuálnějšího problému dnešního světa, dnes jako před pěti roky, problému míru. -'Pán je především Bohem míru. Tragedií naší doby je, že mír bývá obětí a hračkou bezohledných lidí. Mír je nejdražší lidskou nadějí. Všichni, kdo chtějí vládnout národům a státům, dovolávají se míru, často jen aby získali a pak zklamali naděje lidu. Především tu je zločin atomové války a neustálých příprav na válku. Je to strašné a je to výsměch Bohu, zvláště když křesťané se pokoušeji domýšlet, že Bůh by mohl žehnat takovým plánům... Musíme tvořit nikoliv ničit...'

V posledních rádcích sděluje svému neznámému příteli ze svých zážitků zkušenost nejcennější:- 'Základem všeho je víra, která nás udržuje v přímém a živém spojení s Bohem síly a milosrdenství... Proto ať děláte jakoukoliv konstruktivní práci, obětujte ji Bohu. Nebuďte nikdy pasivním nástrojem politické síly. Služte lidskosti! V každém bližním musíme vidět Krista, ať je to člověk politicky dobrý nebo špatný...'

Potud Tomáš Merton. Stojí za to zamyslit se nad slovy člověka, který poznal svět a život a dovedl se jich zříci, aby našel Boha. Ale jsou to ~~slova~~^{také} muže, který ze své samoty se s Bohem vrací do světa, aby světu přinesl to, co mu nejvíce schází - pravý pokoj a mír.

Poznámka.-Děda Mráz a křesťanské vánoce. - Podle dotazů pionýrských vedoucích sovětských děda Mráz /dnes už jen symbol zimy a přátelství/, který měl odstranit křesťanskou a národní českou vánoční tradici, ještě straší. - V posledních letech se začíná i v nekatolických zemích uplatňovat stále více křesťanský ráz vánoc. Pro nás katolíky - podle slov svatého Otce Pavla VI. - to bude letos po koncilu první zatěžkávací zkouška, zda chceme dát vánocům v duchu koncilu celý jejich pravý význam: Pro nás jsou vánoce památkou na historickou událost narození našeho Vykupitele, Božího Syna, Ježíše Krista. Jsou to dny osobního duchovního obrození, jak nás k tomu vede vánoční liturgie. - Dny křesťanského svědectví lásky ke všem potřebným, malým i velikým.

Sv.Otec Pavel VI. udělil dnes ve středu v poledne generální audienci. Ve svém proslovu přál všem přítomným veselé svátky vánoční.Hned ale dodal; že jestli on, papež přeje veselé vánoce, radostné, pak tuto radost musíme chápav ve vztahu přímém k původu vánoce, k jejich podstatě, k jejich významu. Vánoce jsou pro nás křesťany připomínka historického narození Krista Pána na svět. Proto jeho přání chce hned obrátit duchovní zraky při tomných k středisku vánočních svátků:k vtělení Božího Syna v Ježíši Kristu. Je to tajemství, v němž mají svůj střed teologie, dějiny a smysl světa. Vánoce mají nesmírný význam pro všechny nás:vrhá světlo do našeho života, na naše životní stezky, na věci a události, které vidíme kolem sebe. "On Kristus byl světlo, píše sv.Jan, které osvěcuje každého člověka, jenž přichází na tento svět.Naše mysl by se měla neustále obracet ke Kristu,který svým příchodem do klamné a nejasné scény našeho života, vše naplňuje jasem, činí jež pochopitelným a krásným, i když nezakrývá jeho stinné stránky. V Kristu vše nabývá pravdy, rádu, významu a smyslu. Obocem naší adventní doby a nejlepší přípravou na slavení vánoček má být pro nás, probudit v sobě touhu po příchodu K.P.^{Po}Dlouhá staletí po Kristu toužili ve Starém zákoně, očekávali ho a volali po něm. Po něm všechny národy toužily, jak se modlí liturgie.On přišel, aby plnil mesiánskou touhu vyvoleného národa vychovávaného Bohem, aby čekal, aby předobrazoval,aby hlásal a přijal Božího posla;Kristus je závěr dějinného a duchovního napětí lidstva;k němu se obraci bázlivá,ale plná důvěry peháru,kterí se náhodou octili v jeho přítomnosti):Chceme vidět Ježíše."Zákazník jež je Spásou, kterou přinesl K.P., je nám dána zdarma, platí pro všechny, snadno jí lze dosáhnout;ale je zde jedna podmínka:člověk musí po ní toužit,musí se na ni připravovat a musí ji přijmout.Světlo je pro všechny,pro všechny, kdo otevřou oči,aby se těšili z jejího radostného a blahodárného paprsku.Podobně je to s vánočemi:nese spásu a blaho všem kdo v jejich tajemství chtějí nalézt lepší poznání, větší lásku a živější přítomnost K.P.-A to právě sv.Otec přál všem přítomným při audienci k svátkům vánočním.

Dnešní L'Os.R.oznamuje že sv.Otec zřídil církevní hierarchii v Tájsku.

Země je rozdělena na dvě církevní provincie s arcibiskupstvím v Bankoku a v Tharé a Nonsengu.Každá arc.má tři sufragánní biskupství.Oba noví arcibiskupové jsou z řad domácího tájského kněžstva. J. Nomrak K.W. Taj je jí bratrský psn 120.oro

Ve čtvrtek v 8 hodin večer sv.Otec pronese své letošní vánoční poselství můžete je slyšet na obvyklých vlnách 48,41 a 31 m a na střední vlně 196m V českém pořadu o půl deváté podáme obsah a překlad hlavních částí. "ada evropských i zámořských stanic vysílá poselství současně nebo v pozdějších hodinách. - Vánoční půlnoční mši svatou Pavel VI. bude sloužit ve ~~XV~~ Sixtin-ské kapli pro členy dipl.švru akr. u Sv.stolice. Druhou mši svatou celebrou je ve farním kostele sv.Felicity na římském předměstí; třetí za příznivého počasí před průčelím baziliky sv.Petra.Po této mši svaté z balkonu baziliky sv.Otec udělí slavné požehnání Urbi et Orbi. ~~Vat.roszhlas~~ ^{Vat. rozhlas} ~~xixxxxxxx~~ vysílá přímým přenosem půlnoční mši svatou, pak mši svatou před průčelím baziliky o čtvrt na dvacet a slavné požehnání.

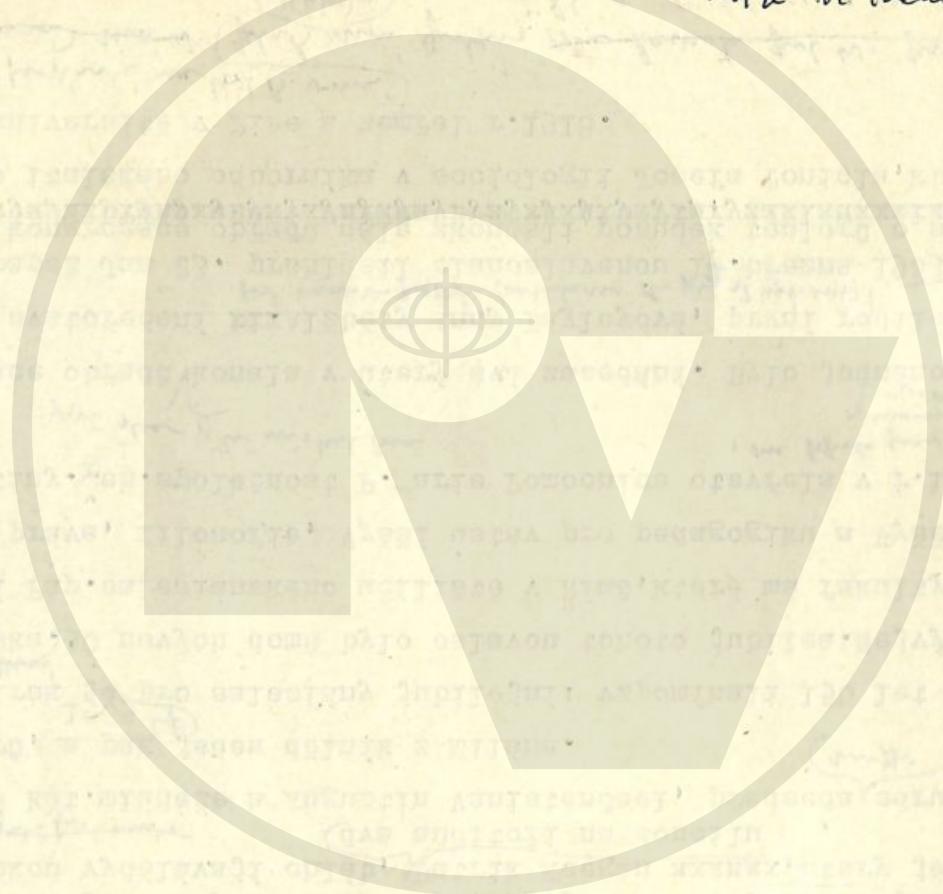
Z poselství, která II.vat. koncil ~~v den~~ svého závěru poslal různým skupinám lidí, vám dnes přečteme český překlad poselství určeného dělníkům.

Četl je kard.Pavel Zungrana, arc. z Uğadugu v africké republice Horní Volt
měl po boku kardinály ze Sevilly ve Španělsku a z Karakasu ve Venezuele-
Po přečtení přistoupili k sv.Otci, aby poselství přijali jménem ~~právnických~~
pací rukou vydělávají chléb, Patrik Keegan ~~xxmxxi~~, který je předseda Hnutí
~~právnických~~ dva auditori na koncilu ~~muz~~
dělnické kat.mládeže a Augustin Vanistendael, předseda sdružení křestanský
ch odborů, a pak jeden dělník z Milána. ~~muz~~

Letopočet 1965 je pro salesiány jubilejní: vzpomínali 150 let od narození sv. Dona Boska. 30 nových domů bylo oslavou tohoto jubilea. Nejvýznamnější je otevření Pap.salesiánského učiliště v Římě, které má fakulty teologie, církevního práva, filosofie, Vyšší ústav pro pedagogiku a Vyšší ústav pro studium latiny. reh. společnost P. Marie Pomocnice otevřela v r.1965 23 nových domů.

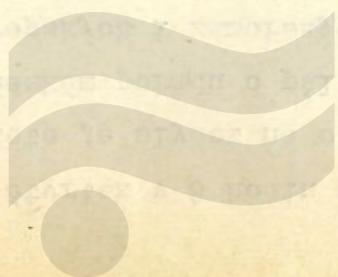
Kongregace obřadů konala v úterý své zasedání. Bylo jednáno o započetí procesu svatořečení Alžběty Anny Bayleyové, první rodilé Američanky, kterou papež Jan 23. prohlásil blahoslavenou 1. března 1963, členové kongregace obřadů dále zkoumali posudek teologů o spisech slavného italského odborníka v sociologii Josefa Toniola, který byl profesorem na universitě v Pise a zemřel r. 1918.

Tvrd. výzvy - svou výzvu poslal mi W. z ^{bu} Pražského katedrálu a
Svatého Bernáta mi Lóže ve Františku.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Během koncilu, my biskupové katoličtí pěti světadílů, mezi jinými předměty jsme se společně zamyslili též nad velkými problémy, které kladou před svědomí lidí hospodářské a sociální otázky současného světa, soužití národů, otázka zbrojení, války a míru. Jsme si plně vědomi důsledků, které rozšíření těchto problémů může mít na praktický život mužů a žen na celém světě, kteří vykonávají práci rukou. Proto na konci svých zasedání chceme poslat všem jim poselství důvěry, pokoje a přátelství.

Milované dítky, buďte ujištěni především, že Církev zná vaše utrpení, váš boj, vaše naděje; váží si ctností, které vaše duše činí šlechetnými: statečností, věrnost, vědomí stavovských povinností, lásky k spravedlnosti; Církev plně uznává velkou službu, kterou každý na svém místě a často na místech zcela skrytých a lidmi pohrdaných prokazujete celé společnosti. Církev je vám za to vděčná a naším hlasem vám za to děkuje.

V těchto posledních letech nikdy nepřestala mít před svým zrakem otázky týkající se světa práce, jejichž složitost neustále rostla a roste. Ohlas, jež ve vašich řadách nalezly poslední papežské encykliky, je důkazem, že srdce dělníků naší doby bije stejným tempem jako srdce jejich nejvyšších duchovních představitelů.

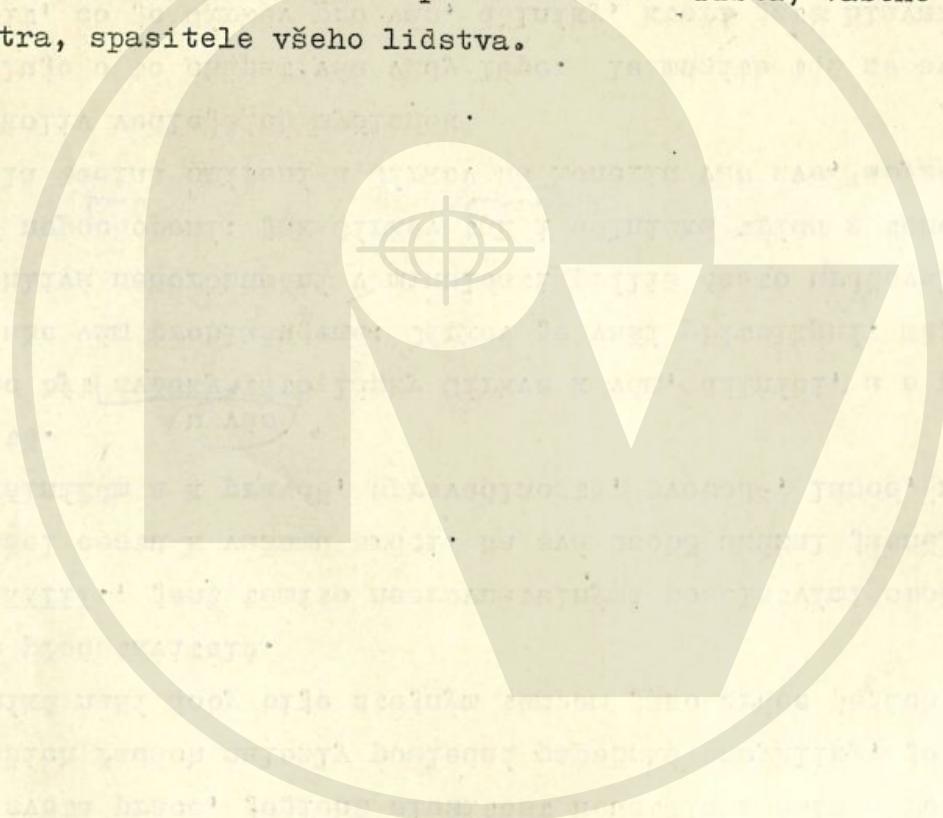
Papež Jan XXIII., jenž těmito nesrovnatelnými poselstvími obohatil dědictví Církve, našel cestu k vašemu srdci. Na své osobě ukázal jasně celou lásku Církve k dělníkům a k pravdě, spravedlnosti, svobodě, lásce, na nichž stojí mír ve světě.

u vás

I my chceme být svědky této lásky Církve k vám, dělníci, a s přesvědčením celé své duše vám prohlašujeme: Církev je vaší přítelkyní. Mějte důvěru v ní! Truchlivá nedorozumění v minulosti příliš často určovala mezi námi nedůvěru a nepochopení: jak Církev tak i dělnická třída z toho trpely. Dnes nadešla hodina smíření a Církev na koncilu vás zve, abyste ji slavili bez jakýchkoliv vedlejších myšlenek.

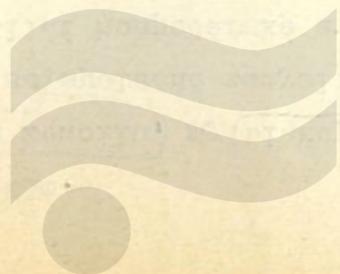
Církev usiluje o to chápout vás vždy lépe. Ale musíte též ze své strany hledět pochopit, co je Církev pro vás, dělníky, kteří jste hlavními budovateli podivuhodných přeměn, jež zakouší dnešní svět; vy víte dobrě, jestli tyto změny nejsou proniknutý mocným duchovním dechem, dělají lidé neštastními, místo aby je činily šťastními. Není to nenávist, která zachrání svět! Není to jen pozemský chléb, který dovede nasytit člověka.

Přijměte tedy poselství Církve. Přijměte víru, kterou vám ona nabízí, aby se naplnila jasem vaše cesta; je to víra nástupce Petra a dvou tisíc biskupů shromážděných na koncilu, je to víra celého křesťanského lidu. Kéž vás osvítí! Kéž vás vede! Kéž vám dá poznat Ježíše Krista, vašeho druhá při práci, mistra, spasitele všeho lidstva.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Jak jsme vám oznámili, drazí posluchači, v dnešním pořadu budete moci slyšet zde hlavní části vánočního poselství sv. Otce Pavla VI. v českém překladu. ~~Nyní Svatý Otec skončil před několika minutami a někteří z Vás sledovali jeho poselství v přímém přenosu,~~ ale ty, kdo jej neslyšeli, necháme ze zvukového pásu (zaznít jeho hlas na začátku a na konci vysílání) -

- 1** Svatý Otec líčí tajemnou cestu boží k lidstvu a stoupání člověka k Bohu
1 a pokračuje doslovně: **2**

- 2** Svatý Otec upozorňuje na velký význam zevnější skutečnosti, že se na koncilu sešli a poznali biskupové celého světa, ale pak poukazuje na hlubší význam setkání Církve se sebou samou: **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** apozoruje na faktu chýbou, ~~asymmetrii~~ - ~~to nemůže být všechno~~ všechno je všechno. Konec měl před očima po celou dobu svého trvání obraz dobrého pastýře hledajícího ztracenou ovci - Církev si uvědomila jasněji, že tato bloudící ovečka je lidstvo, které jí nemůže zůstat lhostejným poněvadž z mnoha důvodů jí náleží.

- 6** Svatý Otec uvádí další důvody pro setkání Církve s dnešním lidstvem:

- 7** Dotýká se okolnosti, že Církev tentokrát nechtěla mít tajnosti před světem a sama informovala světové mínění jako nikdy předtím a zvláště upozorňuje na historické setkání s křesťanskými bratřími, třebaže zatím mohly být obnovy základní ~~jeho vztahy~~ lidské vzájemného poznání, úcty, důvěry a navázání vzájemný dialog.

- 8** Vzpomíná na svou mirovou cestu do Nového Yorku k Spojeným národům a znova děkuje všem i americkému lidu za laskavé přijetí a přechází k hlavnímu úseku poselství zabývající světovým mírem: **8**

- 9** Církev nabízí světu poklady pravdy a spásy a v nahradu nežádá nic než svobodu pro vyznání své víry a její hlásání **9**

Svatý Otec končí poukazem na konstituci o Církvi v dnešním světě:

Vánoční poselství svatého Otce Pavla VI. 1965

(1) Všem našim synům a dcerám! Celé naší svaté a milované katolické Církvi, rozptýlené po celém světě a sdružené v témž jednom společenství víry a lásky!

Všem křesťanským bratřím, na něž stále čekáme, abychom je mohli pozdravit jažo dokonalé účastníky téhož podivuhodného společenství jednoty!

Všem lidem ~~debre~~^{léto} ~~vale~~^{zenou}!

Vám vám posíláme náš vánoční pozdrav.

Vše nejupřímnější, nejsrdečnější, nejpříznivější, co může vytrysknout z naší duše - platí vám! [Podobně jako stoupá výška hlasu, aby jej každý z vás mohl slyšet, tak bych chtěl, aby rostlo i naše přání co do intensity a vnitřní hodnoty, aby vám bylo milé a prospěšné.] Vánoce nesnesou nějakou polovicechatost v projevech ~~utvrdit~~^{oprovadit}, proto necháme (proniknout) naše srdce zcela duchem svátků Božího narození, tak abychom vás mohli zahrnout nejenom skrovným projevem své lásky, nýbrž mohli na vás vylít celé nesmírné a nevyslovitelné tamství světla a milosti vánočních svátků.

Abychom si rozuměli, řeknu hned, že se díváme na vánoce jako na setkání; na veliké setkání, historické a rozhodující setkání Boha s lidstvem. Kdo má víru, ví, co to znamená, a proto se bude radovat. Ostatní budou poslouchat a přemýšlet o tom. (1)

V našem nitru ještě dozívají pohnuté hlasy posvátné adventní liturgie, které nám představují vánoce jako místo setkání dvou dlouhých a zcela rozdílných cest; [tajemné cesty, jak ji plánoval Bůh, který sestupuje po propastech ~~zvrat~~^{ze zvratu} pak ~~stupnic~~^{stupnic} svého trانseendentna a ~~nakonec~~^{nakonec} vystupuje ze stále světlejšího oblačku proroctví a přibližuje se novým, nadpřirozeným způsobem naší zemi, naší historii, aby konečně přistal u pozemských břehů v nečekané ponížnosti Betléma a v křišťálové čistotě Mariině; stává se člověkem - Kristem. A druhá cesta? ~~plánovaná zlodej~~^{plánovaná zlodej} - naše křivolaká, únavná cesta, zprvu bez určitého cíle a potom se dávající za neurčitou vábivou nadějí, nadějí přesahující naše

přirozené síly, nadějí dojít až k Bohu, objevit Boha v člověku, setkat se s ním, jako se setkává jdoucí poutník na nějaké stezce s přítelem, kterého zná, s bratrem vlastní krve, s učitelem, který mluví naši řečí, s osvoboditelem, který může všechno, se Spasitelem. Naslouchejte hlasu liturgie: Dívám se do dálky a hle, vidím, jak přichází Boží moc a oblak, který pokrývá celou zemi. Jděte mu vstříc a řekněte mu: Hékni nám, zda jsi to opravdu ty, který máš kralovat... / Rgsp. 1. čtení Matut. I. ned. adv. /

(2) Kolik bychom toho mohli říci o těchto historických duchovních cestách, jak nám popsal jejich stopy Starý zákon; a rovněž o toliku způsobech, jak se toto zázračné setkání uskutečňuje, ještě dnes duchovně: Musili bychom nejdříve popisovat scény z evangelia a do nekonečna vykládat jejich smysl, jejich Mikuláše předobrazný i jejich definitivní význam, jejich věčnou a universální hodnotu.

Všichni víme, že ono setkání Boha s lidstvem nebyl jen nějaký jednoduchý zevnější a přechodný styk, ale jde tu o opravdové spojení v jednotě, spojení životné, spojení trvalé, spojení božské přirozenosti s přirozeností lidskou, spojení podstatné, hypostatické, jak říkali Otcové naší víry, spojení, v němž Boží Slovo ve své nekonečné a věčné osobě přijalo za svou lidskou přirozenost, počatou v nejčistším léně Panny Marie, a stalo se tak člověkem Ježíšem Kristem, pravým Bůh a pravý člověk, který jako člověk se narodil, žil, učil, trpěl, zemřel a vstal z mrtvých; aniž by snad přestal být Bohem, kterým vždy byl, stal se člověkem, jak ho známe a jakým je. Památky na toto setkání-to jsou právě vánoce — svátky Božího narození. (A nemají být A nijen památkou, musejí být pokračováním tohoto setkání.)

(1) A tento náš názor nalézá potvrzení v tom, že setkání mezi Bohem a lidstvem v Kristu se odráží v události, kterou jsme slavili v těchto posledních letech v právě ukončeném II. vatikánském ekumenickém koncilu. Koncil - to bylo také setkání. Dvojí setkání. Setkání Církve se sebou samou / setkání Církve se světem. (2)

Na koncilu se uskutečnilo setkání Církve se samou sebou. Opravdu veliké a prospěšné setkání. I když se zastavíme a zamyslíme nad zevnější stránkou

této události: nebyla to malá věc, že se setkali všichni Pastýři veliké katolické rodiny, že se poznali ve vzájemné lásce. A nebylo to jen jakési duchovní setkání. Byla to reální zkušenost: viděli se, pozdravili se, hovořili spolu a v hluboce procítěné lásce se spolu modlili. Co je křesťanství jeho než toto setkání?

Ale jdeme dále, abychom si vysvětlili lépe význam a účinnost Koncilu.]

(3) Církev - řekli jsme - se stala sama se sebou: e viděla svou vlastní víru, své učení, svou pevnost, své poslání, své apoštolské a misionářské energie, své bohatství moudrosti a milosti, svou schopnost najít ve svých nevyčerpatelných rezervách nové vnitřní poklady, a konečně svou starostlivou touhu porozumět světu, aby mu mohla sloužit a mohla jej spasit. Církev při tomto reflexním pohledu do vlastního nitra nesetkala se jen se sebou, nýbrž se samým Kristem, kterého nosí stále s sebou. Znovu pocítila, že vědomí povinnosti zůstat věrnou Kristovým slovům a jeho vůli ji proniká celou skrz naskrz; že ji prímo opojuje

(4) a plní nadšení. Cítila, jak do ní znova proudí Kristův Duch, jak stoupá na její rty dobrá zvěst evangelia, ale zároveň pocitovala potřebu jen vým způsobem - a to pro sebe samu, tak pro všechny lidi. Církev omládla. Cítila se jako znovuzrozená.

Pamatujme, bratří, na toto podivuhodné a nové setkání Církve s Kristem, k němuž právě Koncil dal podnět. Patmatujme na to: ale nedospějme se na špatně chápání aggiornamento, na špatně chápání přizpůsobení dnešku, jak si na to stěžoval už náš ctihonodý předchůdce Jan XXIII/AAS 1962, 675/

~~Málovin mato To není v tom, že Církev přijala za svůj tak zvaný duch světa nebo že~~

~~zkládala svou důvěru do nezdravých ideologií, profánního světa anebo že si nechala vnutit nějakou pochybnou mentalitu plynoucí z honosného historického fatalismu anebo že se spokojila s několika praktickými opravami druhotních kanonických norem.~~ Církev může dnes oslavovat nový, vracející se svátek svého Narození, protože se snažila objevit v sobě samotného Krista a plněji si uvědomit toto setkání s ním.]

(5) Zbývá ještě se zmínit o setkání Církve se světem.

Této stránky ekumenického koncilu si všimli všichni. Církev jaksi vyšla

ze sebe, aby se setkala s lidmi dnešní doby, s nesmírnými a úžasnými divy moderního světa i s rostoucími potřebami veliké části světového obyvatelstva - jako je hlad: ~~podnětne jinak a podvídá duchovní~~ ~~dle Ml. dle~~ Církev se předěla ~~a neobsahlejší pastýřskou láskou~~; a nemohla jednat jinak.

Koncil měl stále před očima obraz pastýře z evangelia, který hledá ztracenou ovci, a plný starostlivosti za ní běží, jen aby ji zase našel. Celý koncil plnilo vědomí, že lidstvo, celé lidstvo, znázorněné s arkadickou prostotou obrazem bloudící ovečky - je její, že náleží Církvi.] Ano lidstvo patří Církvi z obecného Božího pověření. Církev znova pochopila, jaký strašný zákon v sobě uzavírá jméno, kterým se autenticky rozlišuje od ostatních, totiž že je katolická, obecná: to znamená, že její poslání, její odpovědnost, její srdce neznají žádných hranic. Proto Církev musí nazývat svým celé lidstvo:

je to její povinnost, která nezná únavy a se samozřejmým heroismem musí vzdorovat každé překážce. [Lidstvo je ~~h~~imoto její ^{také} právem lásky. Církev se nemůže zbavit povinnosti milovat lidstvo, ať se ~~ž~~na sebe cizejší, ~~vzdorují~~, staní se k ní sebe]

~~neprátele~~ Kristus za ně dal svou krev. - Ale lidstvo patří Církvi také z důvodu jakéhosi historického spríznění. Či nebyla to Církev, která z velké vytvořila onu civilisaci, kterou dnes svět považuje za pravou a přivlastňuje si ji? - Církev může nazývat lidstvo svým také pro jakousi tajemnou naději, na kterou upozorňují některé význačné jevy současných dějin, jako jsou hledání pravdy a svobody, ~~závažné směrování~~ k jednotě, potřeba bratrství a míru. To vše jsou hodnoty, které se mohou stát plně životními jenom ve světle evangelia.

Církev Koncilu sama různá setkání vyhledává. Církev, která jinak žárlivě strží svá posvátná tajemství, začala najednou zvát svedky a ~~informátory~~ ^{informátory verijníci} : nechala je dívat se a mluvit, a dokonce jim dědávala zprávy. A co více!

Církev koncilu dala podnět k setkání, k němuž nedošlo už po celá staletí, a ~~ne~~zaaložit se ~~ne~~ nepravděpodobné, že by se mohlo uskutečnit: S pokornou srdečností pozvala k sobě křesťanské bratry (až dlouhou dobu ~~oddělené~~ od jejího společenství, aby tak pospojovala potrhany utkaný sat, alespoň ponud se ~~teh~~ lidské a základní formy: vzájemného poznání, úcty, důvěry, začátečního

~~ještě několik slova národech světě~~ Církev touží setkat se se světem.]

III.

Nemůžeme - při této příležitosti - nevzpomenout naši cesty do Nového Yorku, kam jsme byli pozváni, abychom tam promluvili na valném shromáždění Spojených národů. Nemůžeme se znova nezamyslit nad tou mimořádnou událostí, když naše nepatrna osoba ~~se~~ se tam setkala ~~se~~ s ~~zástupci~~ ^{reprezentanty} ~~národů, tam shromážděnými.~~ ^{krátké termín se jelo.}

(to) setkání ~~považujeme~~ za historické a symbolické. Jistě vyjadřovalo jeden z hlavních úmyslů koncilu, totiž: přinést národům poselství přátelství a pokoje. Vzpomínáme na tu chvíli pro její úžasnou náplň, a ~~chteli bychom použít této příležitosti svátků vánočních a všem, kdo nás pozvali a tak hraskavě přijali, opětovně vyslovujeme naši oddanou vděčnost. Celému shromáždění a všem jeho jednotlivým členům znova opakujeme přání pokoje. A zároveň pozdravujeme ~~všem i lid~~ ^{Povídáme} ~~národy, kteří se setkali,~~ ^{míru, jíme mýli čest a radoct se setkati} Spojených států, naše tehdejší setkání bylo pro nás ctí a zároveň radosť.~~

(8) A to je první ~~charakteristika~~ ^{znak} přítomnosti Církve, ~~mezi~~ ^{což} přichází k lidem přichází k nim především jako hlasatelka míru. I tento fakt je přirozený důsledek skutečnosti. Není snad mír prvním pozdravem, který může vyslovit ta, která jedná v Kristově jménu, ~~vynálezem tak učinil~~ ^{Ne tak ion} po svém zmrtvýchstání, když řekl: Pokoj vám! A není to první věc, kterou Církev ve světě může podniknout, než předkládat mír, vyzývat k míru, vychovávat k míru? Neboť mír je první a nejvyšší dobro společnosti: mír předpokládá spravedlnost, svobodu, ^a rád a umožňuje každé jiné dobro lidského života. A proto znova, ^{to} ~~toto~~ ^{tato} chvíli bude obhajovat mír: a to nejen proto, že mír je tak výtečné dobrodlní, nýbrž také proto, že dnes je toto dobro ohroženo. Na místo nových předsevzetí, která byla inspirována tragickými zkušenostmi poslední války, zase začínají nastupovat ~~velkých míst~~ staré zakořeněné nacionalistické tendenze nebo nové rozvratné ideologie ^{americké} ~~Možno říci, že černá a reálná~~ převahy. ^{edinou zárukou nepravého a nejistého míru.} ~~stávají~~ ^{Možno říci, že černá a reálná} ~~edinou zárukou nepravého a nejistého míru.~~ ^{stávají} Jen zbraně, stále mocnější a strašnější. A téměř velmi málo smysl lidského přátelství a spravedlnost mezi národy! Lidé, bratří, naslouchejte, ale doopravdy, poselství míru, které znova přináší ~~lidem~~ ^{krátké termín se jelo.} vánocce, svátky Božího narození ~~z~~ lidem, kteří jsou stále ještě předmětem Boží blahovůle. Zjistěte,

kam směřují vaše kroky! Nezmylili jste si snad znovu cestu! Zastavte se! Zamyslete se! Pravá moudrost je v míru. A pravý mír je vždy spojen s láskou. Nikdo nesmí lásku k míru omezovat svými vlastními zájmy a svou vlastní ctižádostivostí. Někdo nesmí začínat porušovat lstivými úklady a uměle vyvolávanými ne-pokoji klidný život druhého. Nikdo by neměl nutit svého souseda / dnes jsme s všichni sousedy! / , aby musel sáhnout po ozbrojené obraně, a nikdo by se neměl vyhýbat spravedlivému a slušnému jednání o obnovení pořádku a přátelství.

V rojmu Třeba budovat mír odvážně revizí pochybněných ideí egoismu, zapečení, nadvlády.
Třeba umět odpouštět. Mysíme začít nový úsek dějin, kde vztahy mezi lidmi, už se nebudou řídit mocí a silou, ani pouhými hospodářskými výhodami anebo stupněm civilisačního vývoje, nýbrž vyšším pojmem rovnosti a solidarity. Ty ovšem ~~skvělechonací~~ se nám ukáží jako logické, snadné a šťastné jen v Božím Otcevství, jak nám je zjevil Kristus. (8) (9)

[Ríkáme tyto veliké věci s pokornou prostotou. A to proto, ~~kontaktem~~ ~~ze~~ ~~na~~ ~~ve~~ ~~zí~~ ~~toho~~ ~~se světem~~ bratří, (Jestě jedna) charakteristika setkání Církve koncilu, ~~že němuž vybízí~~.
Církev ví, že nese s sebou poklady nekonečné ceny, poklad pravdy a spásy a právě to ji nutká, aby vám vyšla vstříc. Ale všimněte si: Církev přichází bez nějaké fyzné domyšlivosti, nechce pro sebe žádná privilegia. Stojí tu, ~~amž~~ ~~článku~~ ~~kritický~~ ~~sloumenit~~: pred vásma, ráda uznává veliké hodnoty vaší kultury a vašeho pokroku, povzbuzuje k dalšímu a žehná, nebaží žádostivě ani po panství ani po bohatství; a jestliže co žádá, pak je to jen svoboda: žádá svobodu, aby mohla žít podle své víry, svobodu, aby ji mohla i navenek hlásat. Ale ona ji nikomu nevnucuje, naopak si přeje, aby nejvyšší odpovědnost a rozhodující volba svědomí byly respektovány a chráněny i ~~vzhledem~~ ~~pravdě~~ ~~náboženské~~. Setkání Církve s dnešním světem bylo popsáno na obdivuhodných stránkách poslední konstituce Koncilu. Každý inteligentní člověk, každá čestná osoba by měli znát jejich obsah. Ony postavily Církev zase do středu současného života, ale nikoliv snad proto aby uvedla společnost do ~~područí~~ anebo aby rušivě zasahovala do samostatného a čestného rozvoje její ~~činnosti~~, nýbrž jen proto, aby ji osvěcovala, přinášela ~~podporu~~ a útěchu. Na těch stránkách se mluví o setkání Krista

RaVáť:CECO- 23.12.65

7

s moderním člověkem, jsou pro dnešní svět pravým vánočním poselstvím pro tento rok milosti. Tu se o nich zmiňujeme jen proto, abychom jimi doložili a dokumentovali obsah našeho blahopřání. Naše přání nechce být jen slovním a citovým projevem, nýbrž opravdu křesťanskou nabídkou pozitivní a nezištěné služby ve prospěch míru a blaho bytu celého lidstva, připomínkou naděje na dosažení transcendentálního cíle spásy a štěstí, k nimž otevřel lidem přístup Kristus, jehož pokorné a zároveň slavné Narození oslavujeme.

Bratří, synové, všichni lidé dobré vůle v jeho jménu, ve jménu Krista, našeho Pána, přijměte naše přání šťastných svátků vánočních a s ním i naše apoštolské požehnání.

9

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 24-12-65

Všem vám posíláme upřímný vánoční pozdrav z Říma, od svatého Otce. Kéž

Božský spasitel, jehož historické narození ~~6.12.1965~~ si dnes připomínáme, ~~zjednodušíme~~ pětadvacátého prosince. Jeho ~~intencionální~~ ~~zjednodušíme~~ naplní naše mnohem ~~temnou~~ a klikatou životní cestu svatého Jana, nesoucího klid a jistotu, že ~~jsme v rukou Božích~~. A betlémskí andělé nechť nám ~~poskytají~~ mír a pokoj, které svět nemůže ani dát ani vzít. - V našem pořadu promluví pražský arc.kard.

Beran. Nejdříve několik zpráv o činnosti vánoční sv.Otce. Včera v poledne sv.Otec přijal kardinály a členy římské kurie, kteří mu přišli blahopřát k vánocům a novému roku. Ve svém proslovu sv.Otec prošel hlavní události m.r.Kořicil skončil úspěchem, jeho rozhodnutí nás ale zavazují k činu a k nové obnově našeho náboženského života. Přiležitostí k tomu bude Milostivé léto. "Kéž vlna nového horlivosti [náboženské] dojde i k věřícím, s nimiž nám není možné svobodně se stykat, protože v jejich zemi stále existuje odpor vůči Církvi; kéž i jim přinese radost ze spojení s celou Církví. Kéž Milostivé léto navráti do Církve tolik dětí & vzdálených a zklamaných, na které ale stále pamatujeme a které milujeme." Ve čtvrtek večer sv.Otec pronesl své vánoční poselství; znovu v něm vyzval národy k pokojnému uspořádání neshod a k odvrácení války. Úplné znění poselství podáme v našich pořadech po svátcích. Půlnoční mše svatou bude sv.Otec sloužit v Sixtinské kapli za přítomnosti člena diplom.sboru. Druhou mše svatou celebrouje v jedné farnosti na římském předměstí. Třetí za příznivého počasí před průčelím svatopetrské baziliky. Po ní z balkonu udělí slavné požehnání Městu Římu a celému světu. Půlnoční mše svatou, také třetí - o čtvrt na dvanáct můžete sledovat u přijímače. V sobotu a neděli dopoledne prav.vysílání vat.rozhlasu opadají. Příští české vysílání až v pondělí o půl deváté.

Letošní vánoce budou pokojné, alespon na zvítězivou utichnou zbraně ~~30 hodin~~ jak jihovietnamský vojenský velitel prohlásil

že jeho vláda tak plní přání papeže Pavla. Všem kdo jsou ve Vietnamu postiženi truchlivými událostmi, vsv. Otec poslal jako vánoční dar 100 000 dolarů.

Kard.Beran prožije vánoce v domácím kruhu Nepomucena; o půlnoci bude koncelebrat mše svatou v kolejní kapli a další mše svatou, zase koncelebrovanou

bude sloužit ve farním kostele Narození Páně, stojícím nedaleko Nep.

K ván. svátkám nyní promluví kard.Beran:...

Všem svým posluchačům přejeme ještě jednou milostíplné vánoce.

Příští české vysílání v pondělí večer.

Další vysílání v pondělí večer. Počítáme s vás; počítáme s vás!

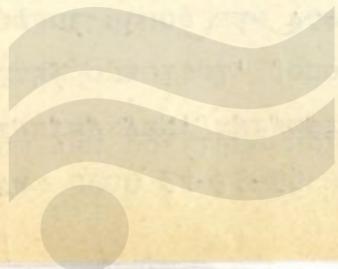
do výroby
fir. pl. výz. na mimo. prov. dovoz
VI. cel. v sít. dovoz z výz. výz. výz. výz. výz. výz.
výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz.
výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz.
výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz.
výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz.

č. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz. výz.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Celkové hovorby byly kouzlené. Náleželo, aby a obnášejí v jeho kontextu několik. Konec ročník 3/11/

RaVat CECO 27-12-65

Vítámě u vás u přijímačů v našem prvním vysílání po ~~Hodu~~ Božím vánočním a přejeme vám, aby novorozený Spasitel vám ~~úchoval~~ za všech životních okolností mír, jejž nám přinesli betlémskí andělé a který svět nemůže ani dát ani vzít. - Poslechněte si zpravodajský přehled: Vánoce ve Vatikáně a ve světě. Vánoční činnost sv.Otce začala už ve středu v poledne, kdy přijal kardinály a členy římské kurie; ve večerních hodinách pronesl své letošní vánoční poselství. Český překlad - uslyšíte v našich ~~úterním~~, ~~středečním~~ a ~~čtvrtičním~~ pořadu. Předtím přijal v audienci delegaci chlapců, nejmladších členů It.kat.akce. Odevzdali mu květiny pro jeho vánoční olář, tři hostie pro vánoční mše svaté - hostie pocházejí z pšenice vyrostlé na betlémských polích - a peněžní dar pro chudé děti.

Své tři mše svaté Pavel VI. sloužil v Sixtinské kapli o půlnoci, ve farním kostele sv.Felicity na římském předměstí a před poledнем před průčelím svatopetrské baziliky. Mše svaté v Sixtinské kapli byli přítomni členové vaticánského diplomatického sboru. Francouzské kázání po evangeliu bylo zamýšleno nad tím, co Vtělení přineslo světu; že bylo podivuhodným činitelem pro růst a pokrok i lidské civilizace: Kdo víc než apoštolié vtěleného Boha přispěl v běhu staletí, aby ~~mu~~ pozvedl ~~žížal~~ národy? Kromě velikosti Boha jim sdělili i jejich vlastní osobní důstojnost. Společnost, do níž proniká kvas křesťanství, pozvolna pozvedá svou mravní úroveň, její obzory se rozšiřují až na kraj světa: to, co na první pohled se týkalo jen vztahů člověka s Bohem, ukazuje se významným činitelem jednoty mezi lidmi. Jednotící síla křesťanství pracuje v rodinách národech: Strhuje hráze kast, ras a národnosti. Víra, která spojuje člověka s Bohem, spojuje též člověka s člověkem v společném ideálu, ve společném úsilí, ve společné naději. Víra ve vtěleného Boha proniká různé kultury, očištěuje je, obohacuje a přeměnuje. Lidský rozum převýšil sebe sama, lidská filosofie přijala doplnění Božího světa pro svou cestu. Vtělení není přílišné břímě pro lidský rozum, končil sv.Otec V jeho novém světle člověk poznává svůj cíl, vidí smysl svého života možnost vyjít ze své býdy; vidí i hodnotu, jakou má ostatní tvorstvo: mohou mu být pomocí nebo překážkou na cestě k Bohu. Podobně jako ostatní články víry, i článek víry o vtělení je člověku předložen, není mu uložen. Bůh má v úctě svobodu člověka: ten může Boží lásku přijmout ale též odmítnout; když ji ale člověk přijme, Bůh zahrne jeho srdce, pokojem a láskou.

stojícím při 10.km cesty Salarie

Svou druhou mši svatou Pavel VI. sloužil ve farním kostele sv. Felicity; v této farnosti bydlí především dělníci a přistěhovalci; když mračna se otevřela, aby nepřekazila slavnost pro celou římskou čtvrt, před několika minutami přestal silný liják, když auto se sv. Otcem se zastavilo před kostelem. Přivítali ho dudáci, zamponari, italskou vánoční písni: Tu scendi dalle stelle.. Sestup z hvězd... V kostele, chudém, postaveném narychlo, sv. Otec po evangeliu pronesl kázání o významu vánoc: *U. A. hají my mohu všechno dělat v krásném betlému*. Svaté přijímání podal přítomnému primátorovi města Říma a zástupcům farních spolků. Na památku své návštěvy daroval kostelu svatostánek, kalich a bohoslužebná rouvha, s nimiž celebroval; nakonec ještě ohlásil soutěž mezi římskými dětmi *a nejkrásnější betlém*, 20 vítězů soutěže pozve k sobě k obědu; a jedná se bude z této farnosti, *Mým výročiu svatého Pavla pořádat betlémské svátky.* (svatopetrské) O čtvrt na 12 sv. Otec stál zase u oltáře, postaveného před průčelím baziliky tváří k desetitiscícům, kteří zaplnili náměstí; svaté přijímání podal 10 nemocným z okolních farností, které sousedí s *Zpěvy při mši sv. Modlitba věřících a*, byly v různých jazycích, též polsky]. Po mši svaté Pavel VI. vystoupil na hlavní balkón: pronesl ještě krátký vánoční pozdrav a udělil všem přítomným na náměstí a těm, kdo mši svatou a jeho slova sledovali v rozhlasu a TV, své slavné ap. požehnání. Proslov sv. Otee byla výzva k celému lidstvu, aby přistoupilo k betlémským jesličkám a k Církvi a vyslechli jejich poselství: Sv. Otec volal k dětem a mládeži: Kristus je radost, život, on je velikán, po kterém toužíte, je pravý přítel, jehož hledáte. Přistupte k jesličkám, poznejte ho, milujte ho a následujte. Sv. Otec zval ty, kdo hledají, kdo pracují a trpí: Vím, s jak velkými těžkostmi se setkává moderní člověk, když chce vykonat úkon pravé víry, a věřit v Boha a přijal Krista a zapojit se do Církve; tato výzva ale dnes má zvláštní přesvědčivou sílu, protože člověk dnes ze zkušenosti poznává, že není pod nebem jiného jména, od něhož můžeme čekat spásu, leč Kristus. Kristus nese lidem mír, pokračoval sv. Otec; pak slavnostně vyjádřil svou radost nad tím, že ve Vietnamu došlo ke klidu zbraní na Hod Boží, "Právě tam, kde zuří vražedný boj, je dnes klid zbraní, plný nadějí. Tím více jsme všichni nad tím plni radosti, protože tento klid zbraní je výsledek výzvy, kterou jsem před několika dny učinil ve svém nědělním proslovu k věřícím, na tomto náměstí. Státníci, kteří přijali tuto výzvu, ukázali, ke své cti a k *radosti* tolíka srdcí, plných úzkosti a sklíčených, že mají ještě city náboženské *na jehož* a upřímnou touhu po spravedlnosti a pokoji. Sv. Otec končilnovou výzvou ke všem lidem

~~akt u moci být (právnické R. a. f. výnadvě)~~

KO. mne když mlu o sv. Vlastovi; když jsem mni lidi, že nejdříve
mých mlských lidí, těž cítit ohřát když když mne; ~~a my~~ vystačit,
~~a když mne~~ pustit.

~~v ohlášení~~ Ne to můžu mlu v řezech, a m. m.
Instrumentální komunikaci. W. Odejist zhlásit ohřát v druh tramej.

Y. bude stále zlepšovat maximální; a dálky vzdálenost s vedení devátka,
ochrana městské obce. Fermi v deník w. Při břežní
hraniční růz

za

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

aby u jesliček a ve vánočním tajemství našli poučení o svém
sobě a o svém cíli, zakonlásky, bratrství, spolupráci, míru;
sílu uskutečnit civilizaci, která nepotlačuje své občany, která nepadá
pod tíží své velikosti; tajemnou silu, kterou nám dá jedině víra. 31/3
Věřící na náměstí dvakrát přerušili souhlasným potleskem slova sv.Otce,
když mluvil o úspěchu své výzvy ve Vietnamu. Bohužel novináři ve svých zprávách
psali, že severovietnamští komunisté nedodrželi ani 12hodinový klid, jejž před několika dny navrhovali už na druhý den jihovietnamská vojska byla donucena odpovědět na útoky komunistů.]

Hod Boží vánoční sv.Otec strávil se svými nejbližšími spolupracovníky a s čelny své domácnosti. V kapli sv. Matildy v papežském paláci byl sestaven betlém ~~jakoby~~ v románském kostele.

Sv.Otec posal k ván.svátkům telegram nebo poselství do všech zemí, v nichž mír je stále ohrožen: do Konga arc.z Leopoldville mons.Malulovi, do San Dominga, tamějšímu ap.nunciovi a konečně i do Vietnamu, představitelů vlády jak jižního tak i severního, aby jim za to, že naridili klid zbraní a ujištěje je modlitbami na úmysl, aby všemohoucí Bůh pomohl odpočíváním státníkům učinit z těchto pokojných vánoc rozhodný krok k nastolení spravedlivého a bratrského míru pro celý Vietnam; v celém světě přijmou

L7 ~~to~~ jako konkrétní gesto, jak odstanit nebezpečí jež ohrožuje lidstvo. Vánoční oslavy se konaly se zvláštním leskem ve Svaté zemi: v Betlémě jich bylo na 15000, bylo přítomno mše svaté a průvod, který vedl latinský patriarcha mons.Gori. V nazaretě se konaly poprvé bohoslužby v nové bazilice Zvestování P.Marie za účasti 3000 věřících;

V Alžíru, kard.Duval se ve svém vánočním poselství obrátil ke katolíkům i mohamedánům - začátek posvátného měsíce Ramadanu letos spadá s vánoci - je to ~~jakoby~~ znamení jednoty před Bohem po níž toužíme; V kairu v kostele koleje Svaté rodiny končebrovával generál řádu jezuitů P.Arrupe s 12 spolubratry. Poprvé, nástupce sv.Ignáce navštívil Egypt. V Moskvě měli půlnoční mše svatou v jediném kat.kostele sv. Evženka, kde byly katoličtí členové diplomatického sboru zahraničního se sešli na vyslanectví

kde pro ně celebroval jejich kaplan dp.Laplante. - Ve Varšavě primas kardinála Wywiński se ještě poselství smíru, které polští biskupové poslali biskupům německým; Poselství je prodchnuto křesťanským odpustěním, které bohužel ne všichni chápou. V tomto světě, jak plném bolestí a nářků, nemá smyslu rozněcovat a udržovat nenávist. Slovo mír nesmíme jen mít naštěk, nesmíme je jen psát na zdi, ohénět se jím v provoláních; je nutné toto slovo

vrýt do srdce a dát mu konkrétní obsah. -^oVýměně listů mezi polskými a německými biskupy se zmínil ve vánočním kázání i mnichovský arc.kard. Döpfner, předseda biskupské německé konference; *také a jehož odkaz na věl. mýmu odkaz listu.*

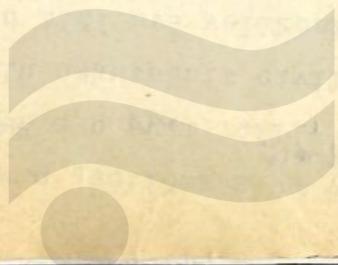
Sen. Wys. mý
H. Wys. myslil ~~souhlas~~

pohledy na
listu

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním českém pořadu, drazí posluchači, po zprávách z katolického světa vám přečteme český překlad vánočního poselství svatého Otce Pavla VII: a sice I. jeho část SETKÁNÍ BOHA S LIDSTVEM V TAJEMSTVÍ VÁNOČNÍM.

[Ve Florencii se koná druhý národní sjezd italského kleru za předsednictví generála řádu dominikánského vdp. Aniceta Fernandeze. Hlavní téma kongresu je 'Kazatelská činnost a atheistický komunismus ve světle učení Pavla VI.' Úvodní přednášku měl sienský arcibiskup Mons. Castellano. 'Musíme vydat počet Bohu i za duše komunistů' bylo předmětem jeho referátu. Arcibiskup se odvolává na II. vatikánský koncil, který jasnými slovy znovu zdůraznil odpovědnost duchovních pastýřů i za duše, které se vzdálily od Církve a neplní své náboženské povinnosti. V Itálii má jistě velký podíl na odkřesťování některých křesťanů a veřejného mínění komunismus. Ačkoliv mnozí z italských přívrženců komunismu si neuvědomují, že se dívají na cestu atheismu a bezvěří, je nepopíratelný fakt, že marxismus a zvláště komunismus postupně zpracovávají lidové masy a oddalují je od Církve a někdy i od víry v Boha. Toto lidé, ať už to jsou vedoucí nebo komunisté z přesvědčení nebo jen povrchně sympatisující s marxistickým programem zůstávají dětmi Boha-Stvořitele a našimi bratřími a musíme se tázat, zda jsme nezavinili nebo nedali příčinu k jejich poblouzení. Neboť často v jejich hladu po hmotném chlebě se skrývá bolestnější hlad po Bohu ~~pravdu~~^{právu}, kterého jsme jim nedovedli jasně ukázat. Hlavním účelem našeho pracovního sjezdu - podle závěru sienského arcibiskupa - je zpytování svědků o naší pastorální odpovědnosti a hledání cest, jak bychom druhým usnadnili najít znovu Boha v Ježíši Kristu.]

[Hlava ruské pravoslavné Církve, moskevský patriarcha Alexej, vyzval své kněze a věřící, aby se modlili za mír, neboť obrana míru je povinností každého křesťana, poněvadž vnitřní i zevnější mír je nejdrahocennější dobro všech lidí na této zemi. Patriarchovo poselství bude čteno 6. ledna, kdy se slaví vánoce podle pravoslavného kalendáře.]

[Zahraniční tiskové kanceláře přinesly zprávy, že i o letošních vánočích u příležitosti půlnoční mše svaté v některých pražských kostelích a zvláště

v kostele svatého Jakuba na Starém městě byly způsobeny výtržnosti, organizované mladými komunisty. —

[V německém Freiburgu se ustavila Akademická rada nového mezinárodního ekumenického institutu, který bude zřízen v Jerusaleme. Tento ústav pro vyšší theologická studia je výsledkem porad, které se konaly v severní Italii u jezera Como a jichž se zúčastnilo 21 theologù-specialistù pravoslavného, protestantského, anglikánského a římskokatolického vyznání. Ústav chce se věnovat především vědeckému zkoumání různých ekumenických iniciativ, které se projevují v těchto církvích. —

[V Kolíně nad Rýnem byla zřízena Katolická mezinárodní unie pro boj proti hladu a pro pomoc zemím na cestě vývoje. Nová unie sdružuje zatím Biskupská charitativní a pomocná díla Spojených států severoamerických, Německé spolkové republiky, Francie, Belgie, Holandska, Rakouska a Švýcarska. Presidentem unie byl zvolen holandský kardinál Bernard Alfrink, arcibiskup Utrechtský. Účelem této nové mezinárodní uhlí je koordinovat a zintensivnit činnost katolické Církve v boji proti hladu a pomoc národům ve stadiu hospodářského a kulturního vývoje. —

[V Assisi v Itálii byl zahájen XX. pracovní sjezd pro universitní studenty a docenty organizovaný sdružením Pro Civitate Christiana. Hlavní téma: "Proč nevěřím." Na sjezdu se budou zabývat vědeckým názorem na vesmír, lidskou touhou po pokroku a sociální spravedlnosti na jedné straně a na druhé straně chtějí nově osvětlit nutnost čistšího a důslednějšího náboženského názoru života pro dnešní dobu. Sjezdu se účastní mnozí sociologové, theologové a novináři. —

[Katoličtí novináři z Německa, Rakouska a Švýcarska se sjedou na pracovní sjezd v Mnichově v Bavorsku od 9. do 12. ledna příštího roku. Budou studovat problémy, které ukládá katolickým žurnalistům doba koncilu. Úvodní referát o II. vatikanském koncilu bude mít biskup Walter Kampe. —

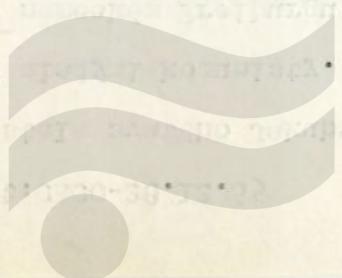
[Theologických kursů pro laiky, které pořádá MŽ řadu let Pastorační úřad vídeňské arcidiecéze se už zúčastnilo 11 tisíc laiků z 21 různých zemí. Posledního kurzu sk úž 25tého/ se zúčastnilo 98 osob. —

KONEC ZPRÁV. - Minulý čtvrttek, když skončil svatý Otec Pavel VI. svůj italský vánoční proslov, ^{ještě slýšel a několik věcí} jeho vánočního poselství v českém překladu. Dnes si můžete poslechnout úplné znění jeho I. části: SETKÁNÍ BOHA S LIDSTVEM V TAJEMSTVÍ VÁNOČNÍM. —

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu po zprávách z Vatikánu a z katolického světa, si můžete II. část českého překladu vánočního poselství sv. Otce Pavla VI.: SETKÁNÍ CÍRKVE SE SEBOU SAMOU A SE SVĚTEM. -

Pavel VI. při obvyklé dopolední středeční audienci ve vatikánské bazilice mluvil dnes o 'duchu koncilu' - Už častěji v posledních týdnech mluvil sv. Otec o koncilu a dnes zmovu zdůraznil, že se bude ještě častěji vracet k II. vatikánskému obecnému shěmu a mluvit o jeho významu. Ovšem tyto řeči nevhodnější snad oživovat památku na koncil, nýbrž povzbuzovat, aby to, co koncil rozhodl se začalo v církvi uskutečňovat. Neboť na tom především záleží: aby reformy koncilem odhlasované vešly do života a teprve podle těchto praktických a konkretních výsledků v náboženském životě křesťanů se ukáže účinnost koncilu. Tento aktivní duch, který má uskutečnit myšlenku koncilu v celé církvi a ve všech jejích údech, se nazývá duchem koncilu. Krásné slovo, které říká a v sobě obsahuje mnoho významů. Papež upozorňuje v dnešní promluvě na jeden z nich. Mít ducha koncilu to znamená mít ducha náboženské horlivosti, jak o tom mluvil papež Jan XXIII: Církev ve světle koncilu objeví v sobě nové bohatství a najde v sobě novou sílu. Tento duch horlivosti je týž o kterém mluví Kristus Pán v evangeliu: přinesl jsem na svět oheň a co chci jiného, než aby hořel. Tato horlivost pudila svatého apoštola Pavla a všechny opravdové křesťany všech staletí: tato horlivost strásá ze sebe všechnu vlažnost, polovičatost, povrchnost v náboženském životě a projevuje se ve věrném plnění Boží vůle v lásce Ježíše Krista: k této horlivosti vyzývají na jedné straně nové a nové úkoly současného života a na druhé straně úpadek některých křesťanských životních forem, odkřesťanování moderního života. Proto každý opravdový křesťan si musí uvědomit celou svou osobní odpovědnost a být opravdu živým a aktivním členem tajemného těla Kristova a tak přispět, aby nejenom v Církvi nýbrž v celém křesťanstvu začalo opravdu nové jaro křesťanského života. - Zvláštní promluvu měl k duchovním rádcům učitelů na středních školách. - Vedle poutníků z Itálie tam byla řada výprav z Francie, ze Spojených států, z Německa poutníci z arcidiecéze kolínské, a řada poutníků z Mexika a ze Španělska: které krátce pozdravil svatý Otec v jejich řečích.

Dnes 29. prosince se ve zdraví a svěžesti dožil 77 let pražský arcibiskup, kardinál Josef Bešan. V Nepomucenu se sešlo při přátelské besedě asi dvacet kněží z Československa žijících v Římě, aby panu kardinálovi blahopřáli. Ve velkém salonu kolejce, kde tolik památek připomíná českou a slovenskou vlast, a zvláště pražskou metropoli, jménem všech přítomných promluvil vděčný kanovník papežské basiliky Panny Marie Větší, msgr. Josef Bezdiček. Svůj srdečný pro-slov zakončil verši svého přítele-kněze, který už dávno odpočívá pod drnem. Jako mladý student si v nich nastínil ideál kněze. Zláště poslední sloka všem živě připomněla, jak pan kardinál ve svém životě naplnil tento kněžský ideál: 'neb knězem Páně být - to znamená: SE OBĚTOVAT! - Tak končí básnička. Pan kardinál byl zřejmě dojat. - Často za svého života pocítil tíhu oběti. Ale poznal také sílu modliteb, v nichž na něho pamatovaly věrné duše. Prosil všechny přítomné, aby nezapomnali na kněze, řeholní sestry, na všechny věřící, aby zachovali nesmlouvavou věrnost svatému Otci Pavlu VI a těm, které jim poslal, aby je vedli jako pastýři k Bohu; a zvláště aby modlitbou podporovali njdyp Otce biskupa Tomáška v jeho těžkém úkolu.

-ö-

Včera se konala v Londýně oslava devítistého výročí posvěcení anglikánské katedrály Westminsterského opatství. Obradu se zúčastnila anglická královna Alžběta II., která před obřadem položila kytičku květin na oltář sv. Eduarda, zakladatele westminsterského opatství. Byl přítomný členové královské rodiny, parlamentu, vlády, mnoho věřících a zástupci různých křesťanských vyznání. Byl tam také apoštolský delegát ve Velké Británii, arcibiskup Igino Cardinale. Po prvé od dob reformace zástupce svaté Štěpánice se účastní výhradně náboženských obřadů anglikánské církve. Dekan kapituly Carpenter v promluvě zdůraznil růst ekumenického hnutí a žádal přítomné, aby se modlili a pracovali pro úplné sjednocení všech křesťanů. —

x

V Africe působí jako misionáři 549 kanadských kněží. —
Mariánské italské poutní místo Loreto navštívilo tento rok 7.694 nemocných. Dopravilo je tam 36 tak zvaných bílých vlaků pro nemocné a doprovázelo je asi 8.500 lékařů, ošetřovatelek a ošetřovatelů. —

12

V dnešním pořadu uslyšíte III. a poslední část vánočního poselství sv. Otce Pavla VI. CÍRKEV HLASATELKA MÍRU.- Závěrem přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

soukromé
 Svatý Otec Pavel VI. přijal včera ~~v záhadném~~ audienci zástupce Spojených států severoamerických u Spojených Národů, velvyslance Artura Goldberga. — Velvyslanec Golberg přinesl svatému Otci zvláštní poselství prezidenta Johnsona, který chtěl tak poděkovat jménem svým i jménem amerického lidu za akci ve prospěch vánočního příměří ve Vietnamu a za všechno ostatní úsilí, které svatá Stolice podniká pro spravedlivé a mírumilovné vyřešení krize v jihovýchodní Asii. — Po dlouhém srdečném rozhovoru velvyslanec představil sv. Otci svou manželku a před odchodem z Vatikánu navštívil také kardinála ~~státního ředitelky~~ ředitelky Jana Hamleta Cicognani-ho. —

Svatý Otec věnoval chovancům ústavu slepců sv. Alexia v Rímě trojí housle a peněžní dar jako dárek k Ježíšku; v Itálii se tato vánoční nadílka nazývá Befana / název legendární bytosti vzniklý zkomolením řeckého názvu Zjevení Páně /tří králů/ Epifánie/. — Ústav sv. Alexia pro výchovu slepé mládeže založil v minulém století papež Pius IX. U ústavu vedle obecné školy jsou dávány pro slepce kurzy gymnasiální, liceální a pro vzdělání učitelů; tamní známá hudební škola vychovala řadu učitelů hudby. Svatý Otec svým darem chtěl upozornit římskou veřejnost na záslužnou činnost ústavu. —

Dnes bylo uveřejněno Motu proprio s datem 7. prosince 1965, kterým Pavel VI. na paměť 700. výročí narození Dantě Alighieriho zřizuje u katolické univerzity Božského srdce v Miláně zvláštní katedru dantovských studií. —

Ve Florencii pokračuje národní sjezd italských kněží, který se zabývá problémy dnešního kazateľství v Itálii a atheistickým komunismem. Zvláště cenným přínosem byla přednáška profesora university svatého Tomáše Aquinského v Rímě P. Rajmunda Spiazzi-ho. Varoval před přílišným zjednodušováním problému vztahů mezi komunismem a křesťanstvím v oboru pastorace a apoštolátu. Je třeba kázat autentické křesťanství v jeho podstatných rysech. Je třeba postavit do světla evangelia a ~~up~~ ukázat theologickou souvislost a nadpřirzenou hodnotu ~~totalitních režimů~~ cenu hodnot —

zdůrazňovaných marxismem, jako jsou: práce, hospodářství, sociální vývoj.

Řečník poukazuje, že vztahy mezi komunismem a křesťanstvím na poli pastorálním a sociálním se nemají řešit formou polemickou, nýbrž v duchu opravdového přátelství ^{a/} s láskou k pravdě, ale též s upřímnou, trpělivou a velikomyслnou láskou ke komunistům samým. ^{te hěla} Snažit se navazovat dialog. —

[Newyorský arcibiskup, kardinál Francis Spellman, se vrátil ze své vánocní návštěvy u vojenských jednotek severoamerických ve Vietnamu. Kardinál Spellman je Ordinářem ~~uskok katolický~~ ^{ku} ~~vojín~~ americké armády: na Boží hod sloužil pro vojáky polní mše svatou v Saigonu: ~~navštívil celkem~~ na osmi různých bojových úsecích. —

[Americká universita De Paul v Chicagu zavedla zvláštní kurs o hlavních světových náboženstvích: mezi jinými bude věnována pozornost protestantismu, pravoslaví, mohamedánskému a židovskému náboženství, budhismu a hinduismu. Účelem kurzu je prohloubit nejenom znalosti o těchto náboženstvích mezi katolíky, nýbrž také přispět k větší vzájemné úctě mezi různými vyznáními. —

[Podle tradice, která se datuje už od roku 1597, poslední měsíc v roce účastní se římský starosta s delegací městské rady děkovných bohoslužeb v Kostele nejsvětějšího jména Ježíš a odevzdává při té příležitosti generálovi rádu Tovaryšstva stříbrný votivní kalich pro misie. Letos přijme za nepřítomného pátera generála votivní kalich generální vikář vldp. Pavel Dezza. —

[Pravoslavný řecký metropolita v Německu, Mons. Finfinis, odevzdal mnichovskému arcibiskupovi, kardinálovi Döpfnerovi Zlatý kříž hory Athos, kterým ho vyznamenal ekumenický patriarcha cařihradský Athenagoras. —

[28. prosince vysvětil na kněze děkan kardinálského sboru, kardinál Evžen Tisserant, v katedrále své suburbikární diecéze 62letého Číhana, jähna Louis Wei Tsing Sing-a. Otec Wei Tsing Sing byl řadu let novinářem a několik let v diplomatických službách. V jubilejném roce 1933 vykonal pěšky poutě ze Šanghaje do Říma. Připravoval se na kněžství řadu let. Jako kněz zůstane ve svazku pařížské arcidiecése. —

[Ve Španělsku vydají poštovní známku na památku skončení II.vatikánského koncilu. —

Velvyslanec USA při Spojených národech Goldberg udělil ve čtvrtek tiskovou konferenci; potvrdil novinářům, že hlavní cíl jeho cesty bylo poděkovat sv. Otci za jeho mírové iniciativy a za jeho úsilí přispět k pokojnému vyřešení konfliktu ve Vietnamu. *Velyslane Goldberg mysl w. Dr. val. v. st. vnu.*

Gen.vikář sv.Otce pro římskou diecézi kard.Traglia připomněl věřícím, že 1. ledna začíná mimořádné Milostivé léto.Má to být příležitost uvědomit si povinnosti,které nám dal II.vat.sněm, a rozhodnout se k jejich velkomyslnému splnění. Pro římskou diecézi bude středem Milostivého léta katedrála, tj.bazilika sv.Jana v Lateráně. V bazilice bude 1.ledna kard.Traglia sloužit mši svatou na úmysl, aby Milostivé léto bylo k oslavě Boží a k dobru duší.V nejbližších dnech bude uveřejněn pořad,ve kterém jednotlivé farnosti vykonají pouť do baziliky k získání odpustků Milostivého léta.

Ve Florencii skončil sjezd italských kněží,který měl za téma, jak kázat o ateistickém komunismu.Poslední konferenci pronesl jeden z redaktorů vatikánského L'Os.Romano, dr.Alessandrini.Připomněl, jak Jan 23. ve své encyklice Mír na zemi dělal rozdíl mezi bludem a bloudícími;II.vat.koncil opětovně nabádal katolíky,aby ve světě podávali vzorného křesťanského života,prodchnutého láskou k Bohu a k lidem.Hlavní předpoklad pro apoštolskou práci mezi ateisty je živé vědomí,že křesťanství je náboženství,že staví před člověka nadpřirozený cíl,jehož on má svým pozemským životem dosáhnout.Věřit v Kristovo království a pracovat pro ně s jistotou,že vše ostatní nám bude dáno navíc, jak to slíbil K.P. Je jasné,že mezi náboženstvím a ateismem nemůže být dialog v plném smyslu slova - jsou to dvě zcela protikladné světové názory - ale kolik je opravdových ateistů,marxitů,tázal se dr.Alessandrini,Cesta k evangelizaci mezi ateisty je láka, která chápe,(a především připravuje věřících:nezaměřená proti, ale spíše pro pravdu a spravedlnost).

33 korejských jáhnů přijalo v posledních dnech kněžské svěcení.Z 669 kněží kteří pracují v Koreji, je 379 domácích.

Skupina katolických a protestantských odborníků v Písmě svatém,pocházejících ze Španělska a zemí Lat.Ameriky připravuje nový překlad Nového zákona. Bude ho vydáno milión výtisků a rozdán zdarma chudým katolíkům i protestantům v Lat.Americe.Je to první pokus o spolupráci mezi katolíky a protestany ve Španělsky mluvících zemích a první krok k jednotnému překladu Písma.

~~roku 1965 a stále už~~
 Náš poslední český pořad v roce 1965 chceme ztrávit v duchu u jesliček. Vánočními písničkami různých národů chceme poděkovat novorozenému Spasiteli za uplynulý rok a vyprosit si jeho požehnání do nového roku. Nejdříve několik zpráv z kat. světa:...

(2) Vánoční písničky, které v tyto dny zpíváme a kterým nasloucháme, ano, jsou vytvorem lidového básnictví, tvořivosti, jsou ale víc: jsou vyznáním víry historický příchod Boha na tento svět, jsou výrazem vnitřní vůle s mlíčkem v kožíšku, jež všechny přivítá. Nejdříve několik zpráv z kat. světa:...

beránkem a kožíškem odevzdat mu sebe, podat mu trochu tepla za chlad, ^{s. nímž} ho už před 1900 lety přijalo (tolik lidí a stále přijímá). Různé jsou vánoční zvyky a obyčeje, různá jsou zobrazení vánoční scény - ale všude je to jeden a týž Bohočlověk, který je jejich středem a před kterým v duchu klečíme, zde v Evropě, stejně jako na druhé, polokouli v Austrálii či v andských velehorách v Jižní Americe.

Náš kratičký koncert začneme latinským zpěvem: Transeamus, je to výzva pastýřů

(1) Můžete do Betléma azhlédnout, co jim oznamíti až následné:...
 Za celý rok 1965 děkujeme u jesliček, za všechny jeho události, radostné i bolestné. Tří z událostí rázu náboženského neadeje. Tří z nich si chci dnes zvláště všimnout: 8. prosince skončil II. vat. sněm; viděl jsme, že Církev žije, že celý svět, i ti, kdo nevěří, divají s nadějí a nemohou se ubránit jejímu vlivu. Na nás bude záležet, zda

Církev tyto naděje nezklamě. - 4. října Pavel VI. promluvil na valném zasede-

ní, spojených národů! Představitelům států nabídl duchovní službu Církve; všechny zval k míru, k pomoci bratřím trpícím a méně šťastným. - 22. únor byl velký den pro nás české katolíky: Do kardinálského sboru byl povolán pražský arc.kard.Beran; ve svých proslovech plných lásky k Církvi a k vlasti kard. Beran opětovně říkal, že jeho pocta je poctou pro celé ČSR, ^{ale} všechny tamější biskupy, kněze a věřící, že je to pro ně odměna za to, že vytrvávají.

A to je naše předsevzetí do roku 1966: bude šťastný, když nás a celý náš národ přivede blíž ke Kristu. Nezapomínejme na hluboká slova velikonoční liturgie: Kristus je stejný, včera i dnes, jeho jsou časy i věky. I rok 1966.

Proto s důvěrou do něho vstupujeme: ve jménu Páně...

Posl. si pořídil řečníkům i jiným... ^{Jan 1960 už neschází, ří}

Nakonec naši českou Narodil se K.P. Vyzpíváme v ní svou vděčnost, že nám Pán dopřál dožít se ~~maximálně~~ letošních; ^{ale} je to i vroucí modlitba, aby se narodil v srdečích víc a více lidí, a zvl. v našem českém národe;

^{lít otevřený křist. modlitb}